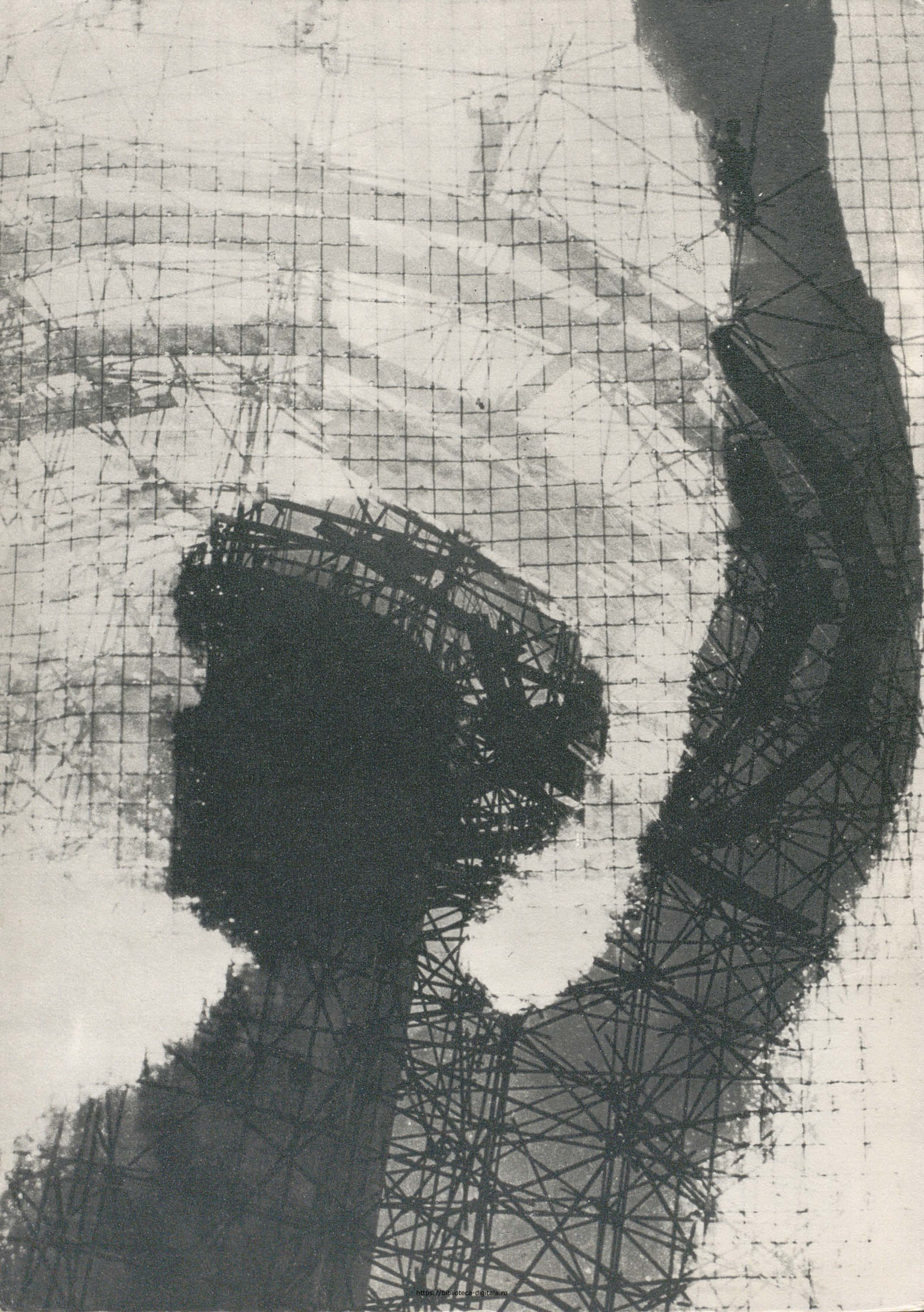

foto grafia

Nr. 126, noiembrie - decembrie 1978

SUMAR

- CINCI MINUTE CU HEDY LOFFLER – Ioan Fonoș
- DIASON – Eugen Iarovici E. FIAP
- DIA, DIATON, DIAPORAMA – Ioan Koch – Hunedoara
- PĂRERI PE MARGINEA UNEI MANIFESTĂRI BIENALE INTERNAȚIONALE
Dr. Napoleon Frandin HON. E. FIAP
- UN FAPT VĂZUT DE APROAPE – Rodica Becleanu
- BIENALA DE ARTĂ FOTOGRAFICĂ – G. Proja
- LA ÎNCHIDEREA SALONULUI ORĂDEAN „PREMFOTO” '78”. Tóth Stefan
A. FIAP ; Al. Mogeran
- FRUMOSUL ROMÂNESC O REALITATE DE NETĂGĂDUIT – Ioan Just
- COLOCVIU CU ROADE CONCRETE – Eugen Iarovici E. FIAP
- SEMINARUL INTERNAȚIONAL AL CONDUCĂTORILOR DE TINERET –
Ing. Viorel Simionescu A. FIAP
- ACTUALITĂȚI ORĂDENE – Ștefan Matyaș
- CRAIOVA, 8 OCTOMBRIE 1978 – av. Dan Călinescu Mihai E. FIAP
- EXPOZIȚIE dr. Marius Terdic – Dr. Napoleon Frandin Hon. E. FIAP
- PUNCTE DE VEDERE – Dan Berlogea
- ÎNSEMNĂRI PE MARGINEA FESTIVALULUI „FOTO-SON '78”
- SCHEMA TEHNICĂ A APARATULUI LEICA R 3 – Dinu Lazăr
- NOUTĂȚI – Ing. Andrei Bratu A. FIAP – Dan Berlogea
- INTRĂRI ÎN SALOANE DE ARTĂ FOTOGRAFICĂ ȘI EXPOZIȚII INTER-
NAȚIONALE – Aurel Toncoglaz
- INVITAȚIE LA AL XII-LEA CONCURS PENTACON-ORWO – 1979.
- SCRISORI DE LA CITITORI – Ecouri – Conf. Ing. Silviu Comănescu
HON E. FIAP
- DOCUMENTE FIAP
- VICTOR HASSELBLAD – Conf. Ing. Sylviu Comănescu HON E. FIAP
- DR. MAXIM POP – Dr. Emil Gherman

**ASOCIAȚIA ARTIȘTILOR FOTOGRAFI
DIN**

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Căsuța poștală 1-223 70 100 București

<https://biblioteca-digitala.ro>

Coperta I-a :

WICPALEK HEINRICK Hon. E. FIAP (Austria) –
Portret

Coperta II-a :

VILIDAR ȘTEFAN A. FIAP – „Trepte spre soare”
(Prem-foto '78)

Coperta III-a :

HEDY LÖFFLER E. FIAP – „Roma – Colosseum”

Coperta IV-a :

CRISTIAN LASCU – Secțiuni de minerale, fotografii
prin microscop la lumină polarizată.

Tiparul executat sub cd. 1072 la I. P. „Filaret”,
str. Fabrica de chibrituri nr. 9—11, București.
Republica Socialistă România

CINCI MINUTE CU HEDY LÖFFLER

Interviu realizat de Ioan Fonoș

Pentru mulți iubitori ai artei fotografice din țara noastră și de peste hotare, Hedy Löffler este o prezență vie, o creatoare plină de sensibilitate și de imaginație care, prin fotografiile sale, reușește să capteze interesul privitorului, punându-i întrebări neașteptate sau relevându-i amănunte pline de semnificație.

Cu acazia celei de a III-a expoziții personale, cunoscuta artistă fotografă a avut amabilitatea de a ne face câteva confidențe, legate atât de creația sa, cât și de arta fotografică în genere, pe care le reproducem în continuare.

— Așadar, să începem cu... primii pași !

— Fotografiez de la vârsta de 14 sau 15 ani, primul meu aparat fiind lka-ideal de format 9 × 12. Puțin mai târziu, mi-am început ucenicia la Timișoara, ca apoi, de la vârsta de 18 ani să-mi desăvîrșesc pregătirea la una dintre cele mai cunoscute fotografe vieneze din acel timp — Trude Fleischmann.

— Și apoi ?

— Am devenit fotografă profesionistă. Am expus pentru prima dată în 1933 la Timișoara. Tot în același an am obținut și o medalie de argint la cel de al II-lea Salon internațional de artă fotografică de la Lucerna.

În anul următor (1934), o fotografie de a mea a apărut pentru prima dată pe coperta unei reviste de largă circulație din țară, iar fotografia „Mama și copilul” obține „honorable mention” la Salonul de la Boston (S.U.A.)

Din 1935, m-am stabilit în București, unde lucrez și în prezent. Am continuat an de an să particip la saloane și concursuri internaționale, atât în țară, cât și în străinătate. Spre rușinea mea, nu pot preciza cu exactitate la cite... Poate sute, poate mii... Nu am lipsit de la nici un salon de artă fotografică al R.S.R. Multe dintre fotografiile mele au voiajat prin Europa, America, Asia și Australia fiind expuse și premiate la cele mai prestigioase saloane. Astfel, fotografia „Sibiu — oraș vechi” mi-a adus numeroase diplome și medalii, fiind remarcată de peste 100 de juri... Și, după cite îmi amintesc, nu este singura !

Consider aceste reușite ca succese ale artei fotografice românești, fiind unul dintre membrii fondatori ai Asociației Artiștilor fotografi din România.

Anul 1961 mi-a adus o mare satisfacție : dobândirea titlului de Excellence FIAP, distincție rivnită de atât de mulți artiști fotografi și dobândită de atât de puțini !

— Cum s-a născut ultima expoziție personală ?

— Am intenționat mai de mult să pregătesc această expoziție, dar din diverse cauze, obiective sau subiective, am aminat mereu.

— Deci, mai bine mai târziu, decît niciodată !

— Desigur cele 104 fotografii alb-negru și color care alcătuiesc ultima mea expoziție personală reprezintă o selecție a lucrărilor mele de după 1970. Unele dintre ele au mai fost prezentate la expoziții din țară sau din străinătate, altele au fost cuprinse în diferite albume de artă fotografică, dar marea lor majoritate sînt la prima

confruntare cu publicul. Sinceră să fiu, fiecare întîlnire cu publicul, fie că este vorba de un salon, o expoziție sau lansarea unui nou album de artă fotografică, mă emoționează.

— Fiindcă veni vorba de albumele de artă fotografică, ca maestră a genului — ce ne-ați putea spune despre ele ?

— Primul meu album, intitulat „Lumina și culoarea litoralului” a văzut lumina tiparului acum mai bine de 10 ani. l-au urmat cam în fiecare an cite unul, cu excepția anului 1976, cînd au apărut două : „Sighișoara” în Editura Sport-Turism și „Popasuri olandeze” la Editura „Meridiane”.

Ele sînt rezultatul peregrinărilor mele prin țară și străinătate (Italia, Ungaria, Iugoslavia, Belgia, Olanda, Polonia, Franța etc.) în tovărășia aceluia prieten credincios, care este aparatul de fotografiat.

Albumului recent apărut despre Polonia i se va adăuga în curînd un altul, despre Paris, la care mai lucrez încă. Sper ca în anul 1979 el să fie prezent în librării.

De-a lungul anilor, condițiile grafice s-au ameliorat continuu, astfel că albumele de artă fotografică au devenit și la noi încă o modalitate de întîlnire a artistului fotograf cu marele public. Trebuie să menționez însă că în acest caz, succesul de public nu depinde numai de calitatea fotografiilor, ci și de originalitatea prezentării literare, albumul trebuind să reprezinte o viziune comună a celor doi creatori : scriitorul și „omul cu camera”.

Din acest punct de vedere, colaborarea mea cu scriitorul Ioan Grigorescu o socotesc exemplară. Am realizat împreună „Popasuri olandeze” și „Belgia”. Îmi place să cred că „Parisul” va „ieși” cel puțin tot atât de bine.

De asemenea, vreau să menționez și participarea mea la realizarea a o serie de albume colective editate atât în țară, de către AAF, cât și în străinătate (de pildă cunoscutul Fotojahrbuch international, editat de Fotokinoverlag, din R. D. Germană).

— Ce ne puteți spune despre colaborarea dv. la diverse publicații periodice ?

— De-a lungul anilor, mi-au fost publicate multe fotografii atât în presa din țară, cât și din străinătate. Apreciez că ziarul sau revista pot face o foarte bună popularizare a lucrărilor de artă fotografică, cu condiția ca realizarea grafică a publicației să fie la nivel corespunzător.

Deși, cu unele pauze, am fost o colaboratoare consecventă a revistei „Fotografia”. Poate ar fi trebuit să scriu mai mult, mai ales pentru cei mai tineri. Consider însă că timpul nu este încă trecut...

— Care au fost raporturile dv. cu critica de artă ?

— În general bune. Aprecierile elogioase m-au bucurat întotdeauna, cele critice, deși destul de puține, le-am analizat cu luare aminte.

În afară de publicația Asociației noastre, au scris mai mult despre mine și fotografiile mele publicațiile „Fotografie” din R. D. Germană, „Foto” din Ungaria, „Kamera Lehti” din Finlanda etc.

– Ne-ar interesa opinia dv. în ceea ce privește fotografia ca artă.

O fotografie ține de domeniul artei, dacă este în adevăr „de artă”, adică dacă autorul are ceva de spus prin ea și concret cum face aceasta.

Nu trebuie să uităm că în ultimă instanță fotografiile sînt destinate unui cerc larg de privitori, fiecare cu gustul său și că există o infinitate de moduri de a discerne frumosul.

– Alb-negru sau color ?

– Deși lucrez mult color, consider că fotografia alb-negru oferă posibilități de interpretare mult mai vaste.

Pentru ca o fotografie color să devină artă, depășind condiția de poză colorată, trebuie să se caracterizeze printr-o notă personală. Ori, tocmai acesta este lucrul cel mai greu de realizat.

– Vă simțiți legată mai mult de o anumită lucrare ?

– În ceea ce mă privește, nu pot spune aceasta, deoarece consider că fiecare lucrare își are semnificația ei aparte.

– Aveți vreo preferință în ceea ce privește aparatura ?

Împărtășesc părerea lui Andreas Feininger că „aparatul de fotografiat este pentru fotograf creator ceea ce este pensula pentru pictor”.

Ca profesionistă am lucrat jumătate din viață cu un Rolleiflex, căruia nu-l pot reproșa nimic în afara distanței focale invariabile.

În prezent folosesc tot un aparat reflex cu două obiective, un Mamiya 330 Profesional și tot de format 6 X 6, cu întregul lui set de obiective interschimbabile, începînd

cu superangularul de 55 mm și terminînd cu teleobiectivul de 250 mm.

După cum se vede, capriciile modei m-au lăsat rece !

– Ce reprezintă laboratorul foto pentru dv. ?

– Întîi de toate o excelentă școală. Nu se poate face artă fotografică fără a fi stăpîni pe tehnică, dar în același timp nu trebuie să se abuzeze de aceasta. Mijloacele trebuie subordonate scopului.

Din aceste considerente toate copiile alb-negru le fac singură, alegînd în final cea care mi se pare mai reușită. Copiile color se realizează pe baza indicațiilor mele, controlînd sever probele și făcînd punerea în pagină.

– Înainte de a încheia, cred că ar fi nimerit ținînd cont de bogata dv. experiență – să faceți unele recomandări celor mai tineri.

– Se spune că nu este nevoie de sfaturi, fiecare putînd greși și singur. Din greșelile personale se învață multe, dar nu este oare tot atît de util să învățăm și din greșelile altora ?

Pentru a stăpîni tehnica și a-ți crea o modalitate proprie de expresie, se cere multă muncă și perseverență în depășirea unor greutăți inerente.

Vizitarea expozițiilor, studierea unor albume de artă fotografică și a unor lucrări de specialitate reprezintă un ajutor prețios, dar nu se poate găsi niciodată acea notă personală, caracteristică unui adevărat artist, decît punînd mult suflet în tot ceea ce faci și mai ales în fotografiile pe care le faci...

– Vă mulțumesc pentru sufletul pus în răspunsurile dv., cit și pentru amabilitate.

DIASON

Eugen Iarovici E. FIAP

La colocviile din noiembrie '78 de la Galați și Oradea, Comisia de creație AAF a lansat o chemare pentru ridicarea nivelului și intensificarea realizării de spectacole Diason. Ca un prim răspuns am primit articolul pe care îl publicăm mai jos, semnat de Hans Koch, inimosul și talentatul animator al mișcării fotografice din Hunedoara.

Nădăjdum să primim în continuare și de la alți creatori, materiale cu privire la diason, dezbătînd aspectele atît de variate ale acestui pasionant gen de creație.

Pe baza experienței de pînă acum, Comisia de creație AAF consideră că există posibilități certe de a se face mari pași înainte. Pe de o parte, diasonul trebuie să-și dovedească marea utilitate ca mijloc eficient,

practic, economic în spectrul propagandei audiovizuale, în domenii atît de însemnate ca învățămîntul, științele, turismul, protecția muncii și a mediului înconjurător, educația artistică etc. Pe de altă parte, trebuie tîns la crearea unor spectacole Diason de o desăvîrșită ținută artistică, cu un conținut bogat, legat de actualitatea noastră socialistă și cu o formă de subtilă măiestrie, care să potențeze imbinarea armonioasă dintre imagine – text – muzică.

Răspunsurile primite la redacție, nivelul problemelor ridicate, vor dovedi interesul pentru Diason și, în funcție de acesta, Comisia de creație AAF va întreprinde acele acțiuni care să asigure plasarea spectacolelor Diason pe traiectoria ascendentă a culturii românești.

DIA, DIATON, DIAPORAMA !

Ioan Koch – Hunedoara

În ultima vreme numărul fotografiilor care se ocupă cu diafotografia a crescut foarte mult. Ca urmare firească în timp, a apărut și la noi ca în întreaga lume încercarea de a realiza niște serii de diapozitive, pe urmă de a crea din aceste serii cu un fond sonor, un nou gen de expresie audio-vizual : diatonul, diaporama etc. Nu este în intenția mea de a intra în amănunte deși merită ! Aș vrea să indic niște probleme de organizare, colaborare și de perspectivă.

După cite ne este cunoscut în toată țara există pasionați ai diafotografiei și numărul lîr este în continuă

creștere. Acest lucru se poate vedea și din numărul crescînd al seturilor de diapozitive sonorizate (diaton) care au fost prezentate la festivalurile de acest gen (fig. 1).

După cum se observă numărul lucrărilor este mare și în continuă creștere de la an la an. Același lucru se poate spune și despre partea artistică și estetică a lucrărilor prezentate.

Din cîte cunosc personal în următoarele centre există o activitate pe linia diaton-diaporama " Arad, București, Brașov, Baia-Mare, Bocșa, Carei, Craiova, Cluj, Cîsnădie,

FESTIVALUL	ANUL	NUMĂRUL LUCRĂRIILOR PREZENTATE	OBSERVAȚII
FOTO-SON TIMIȘOARA	1968 1972 1978	24 31 69	Organizat de A.A.F. Banat
„OMUL ȘI PRODUCȚIA” HUNEDOARA	1975 1976 1977 1978	11 18 20 25	– Festival anual cu 2 teme : – „Omul și creația” – „Tema liberă” împreună cu festival foto și film pe aceeași temă.
„HERCULES” BĂILE HERCULANE Festival de etnografie și turism.	1976 1977 1978	22 32 35	– Festival anual cu 2 teme : – Etnografie – Turism împreună cu festival de film.
„SECUNDA 13” GALAȚI Protecția muncii	1978	8	Pe temă de protecția muncii din 2 în 2 ani.

Hunedoara, Oțelul-Roșu, Oradea, Reșița, Sf. Gheorghe, Sibiu, Tg. Mureș, Tg. Secuiesc, ș.a.

Sînt convins că există și alte centre sau alții care au interes pentru acest gen artistic cu posibilități multiple de propagandă estetic-educativă, dar nu-i cunoaștem.

De aceia aș face unele propuneri pe care să le dezbaterem în revista noastră :

– Nu s-ar putea crea o secție în AAF care să se ocupe de diafotografie sau diaporamă (ca la FIAP) și care să coordoneze această activitate ?

– Să organizăm simpozioane pe tema „dia-diaton-diaporama” unde să invităm pe toți cei interesați și unde să prezentăm lucrările cele mai reușite din țară. Prin cunoașterea reciprocă și dezbateri colegiale să ne găsim calea specifică de urmat pentru viitor.

– Centralizarea tuturor adreselor cluburilor și fotografilor care fac „dia-diaton-diaporama” și publicarea listei, aceasta pentru a putea difuza invitațiile pentru festivaluri, material bibliografic, schimb de informații, etc.

– Găsirea mijloacelor specifice țării noastre pentru a uniformiza tehnica de proiecție și redare a sunetului, astfel ca lucrările să poată fi ușor prezentate în orice localitate din țară.

– Organizarea cit mai multor festivaluri – premiile nu contează – pentru a impulsiona activitatea.

În prezent avem următoarele festivaluri care se țin anual :

1. – „HERCULES” – Băile Herculane – sfîrșitul lunii iunie.

Tema : Etnografie și turism (fiecare temă se premiază separat)

Durata maximă : 10 minute.

2. – „Omul și producția” – Hunedoara – sfîrșitul lunii octombrie.

Tema : „Omul și creația” și temă liberă.

Durata maximă : 8 minute.

3. – „Festivalul „Secunda 13” de la Galați de protecția muncii se ține bianual.

În perspectivă este un festival bianual la Brașov sub patronaj A.A.F.

Intervenirea la forurile în drept astfel ca la al III-lea Festival „Cîntarea României” serii „Diaton-Diaporama” să participe în concurs concomitent cu foto și film (juriu comun și desfășurarea concomitentă a secțiilor foto-diaton-film).

Aștept opiniile iubitorilor diafotografiei în revista noastră.

PĂRERI PE MARGINEA UNEI MANIFESTĂRI BIENALE INTERNAȚIONALE

Dr. Napoleon Frandin Hon. E. FIAP

Printre manifestările care au loc în țara noastră în domeniul fotografiei, se înscrie la fiecare doi ani Bienala internațională de artă fotografică a Fotoclubului medicilor din România. În cea de a patra duminică a lunii noiembrie 1978, a avut loc la Galeria de Artă Fotografică – AAF – din București, vernisajul celei de a 14-a Bienale. Ca și în trecut, Ministrul Adjunct al Sănătății, Dr. Mihai Aldea, a fost prezent la acest vernisaj. După ce a fost rostit cuvântul de deschidere (Dr. N. Frandin), a vorbit Dr. Lydia Orădean, președinta Uniunii sindicatelor din unitățile sanitare, apoi, în numele Președintelui de onoare al FIAP-ului Dr. M. Van de Wijer, a vorbit Conf. Ing. Sylviu Comănescu, Secretar executiv al AAF și membru în Comitetul Director FIAP; în încheiere, tov. Ministru Mihai Aldea a subliniat activitatea prodigioasă a Fotoclubului medicilor din țara noastră, precum și răsunetul pe care l-a avut lansarea actualei Bienale la care medici și personal sanitar din 30 de țări din întreaga lume au ținut să fie prezenți cu lucrările lor. La vernisaj a participat un numeros public (academicieni, profesori universitari, medici, fotografi amatori și profesioniști), vizionind exponatele în număr de 200 (alb-negru și color), precum și suita de diapositive color, comentate, cu text și muzică în sistem diaporama. Ulterior, fiecărui participant i s-a trimis catalogul ilustrat al Bienalei, care cuprinde 33 de fotografii reproduce alături de text (redactarea catalogului: Dr. N. Frandin, dr. Dan Ștefănescu, dr. Grig. Locusteanu). De asemenea, fiecare participant a primit vigneta Bienalei.

Presa, radioul și televiziunea s-au ocupat cu mult interes de această manifestare internațională. Un interval de 20 de minute pe programul II, orele 21,15 (joi 30.XI.) și de 5 minute pe programul I orele 15 (sâmbătă 2.XII.) a fost acordat pentru o serie de comentarii și impresii culese de la o serie de medici de diferite specialități, membri ai Fotoclubului (reporter televiziune – Rodica Necleanu), precum și de la un reprezentant al artei fotografice profesionale, Hedy Löffler.

Suita de diapositive color care a cuprins 250 de imagini, considerăm că a fost selectată cu destulă obiectivitate, iar adaptarea muzicală armonios îmbinată cu imaginile a creat o plăcută ambianță audiovizuală. (Prezentarea textului Dr. N. Frandin, adaptarea muzicală Dr. N. Frandin, Dr. Florentin Nicolescu). Proiecțiile au fost asigurate cu competență de ing. Nic Hanu de la Institutul de Geriatrie.

Pentru a înfățișa cât mai obiectiv realitatea privind Bienala în sine, dintre nenumăratele opinii prezentate, vom reda în rîndurile ce urmează spiciuri din păreriile unor tineri vizitatori, studenți de la I.A.T.C. – Institutul de Artă teatrală și cinematografică București – Secția Imagine.

Opreșcu Victor: „mișcarea de fotografi amatori a medicilor este poate cea mai interesantă mișcare de acest gen, lucru confirmat de numeroasele căutări care pot fi văzute la fiecare salon. Sub acest aspect este de remarcat perseverența cu care acești oameni își perfecționează continuu mijloacele de expresie. Cum fotografia reflectă sufletul fotografului, este întotdeauna interesant

să pătrunzi în intimitatea celor care au o profesie atât de nobilă. De remarcat la această a 14-a Bienală, în primul rînd, nivelul tehnic în general ridicat, de asemenea prezentarea grafică și buna stăpînire a compoziției. Este firesc ca odată stăpînit A.B.C.-ul să-și facă loc căutările, și sub acest aspect doresc să remarc seria de fotografii color: „Marea” a lui Dr. Luigi Martinengo – Italia. Autorul a încercat, cred, să asocieze schimbările atmosferei marine cu o gamă de sentimente. Unitatea dintre elementele suitei nu mi se pare totuși foarte solidă. Lumina trece de pe apă pe pămînt de la prima la a doua fotografie; cea de a patra propune o atmosferă sumbră sugerată de nuanțele de verde crom foarte saturat. Cea de a treia fotografie însă, prin tonalitate și subiect, sparge unitatea.

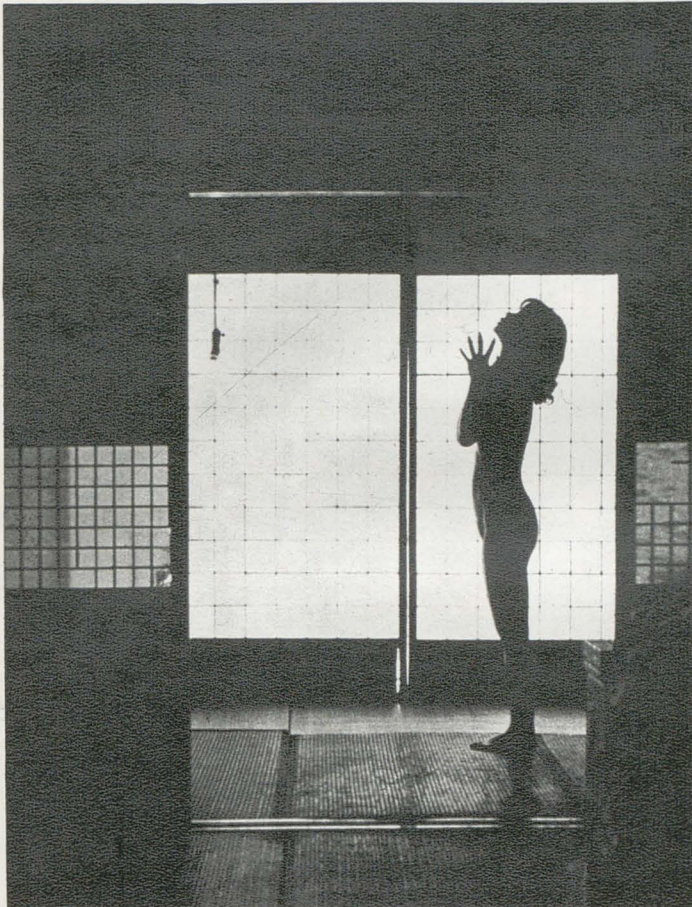
Celelalte peisaje prezentate sînt în general convenționale, creînd o puternică notă de reclamă turistică. Lipsse ceea ce este mai important: simțirea naturii, calitatea de altfel greu de dobîndit.

Există totuși o lucrare „Calm” de Janer Koroșin – R. S. Jugoslavia – în care îmbinarea peisajului de alură alandeză cu efectul de granulație creează într-adevăr o atmosferă liniștită, meditativă.

Merită o remarcă bună și lucrarea „Peisaj” a lui Dr. Grig. Locusteanu, fotografie care respiră atmosfera umedă a primăverii într-o pădure.

Cele mai reușite lucrări ale Bienalei internaționale sînt cele în care autorii lor au încercat să exprime idei abstracte, uzînd de elementele lumii reale, și anume „Continuitate” de Dr. Iuliu Albini și „Eva 2001” de Dr. Pokorny VI. – R. S. Cehoslovacă.

Ghițescu Liliana: Bienala de artă fotografică a Fotoclubului medicilor însumează o serie de fotografii care permit o primă remarcă: varietatea temei abordate ca și modalitatea de tratare. Sînt fotografii în care sugestia este adresată direct (poate prea direct) și peste care ochiul trece mai ușor, iar altele, cărora le găsește mai greu sensul, sugerat de un singur element compozițional (părere personală, poate nu cea mai justă) ca în „Omăgiu lui Modigliani”. Fără a pătrunde în adîncimea impresiilor de ansamblu, mi-aș permite o enumerare a fotografiilor care s-au reținut de la sine, încercînd să explic ce mi-au sugerat și prin ce se remarcă. Astfel, suita „Marea” – Dr. Luigi Martinengo – Italia – mai ales II și IV, cu acel cer admirabil filtrat, care uneori se confundă cu valurile, dîndu-ți senzația de mișcare a norilor, echilibrînd întreaga atmosferă. Am reținut de asemenea „Lacul Titicaca” a Dr. Paul Vigier – Franța – cam pe aceeași linie ca a Doctorului Martinengo. Biologul Zalar Sonya – R. F. Jugoslavia – dezvăluie intenția din titlu, anume „Singur”. În „Contrapunct gotic” de Dr. Dorin Speranția înfățișează jocul umbrelor, precum și senzația de înălțime spre care aspiră privitorul. „Primăvara” de Dr. Percek Arcadie este remarcabilă prin contrastul alb-negru, unde prezența fetei devine ea însăși sugestia titlului. Ca titlu am reținut compoziția intitulată „Uzina” de Dr. Ștefănescu Iulius, unde totul pare văzut printr-o pinză de ceață, cu acea trecere ușoară de la negru la alb. Mi-a reținut de aseme-

B. Dr. KUNEO KOUNA (Japonia) – „Siluete“

A. Dr. POKORNY VLADIMIR (R. S. Cehoslovacă) – „EVA 2000“

Din Bienala Fotoclubului Medicilor

D. Dr. VAN DE WYER (Belgia) – „Fantezie“

C. Dr. GABARROU JEAN JACQUES (Franța) – „Cercul“

Dr. NOVAK HENYK (R. P. Polonă) – „Marină”

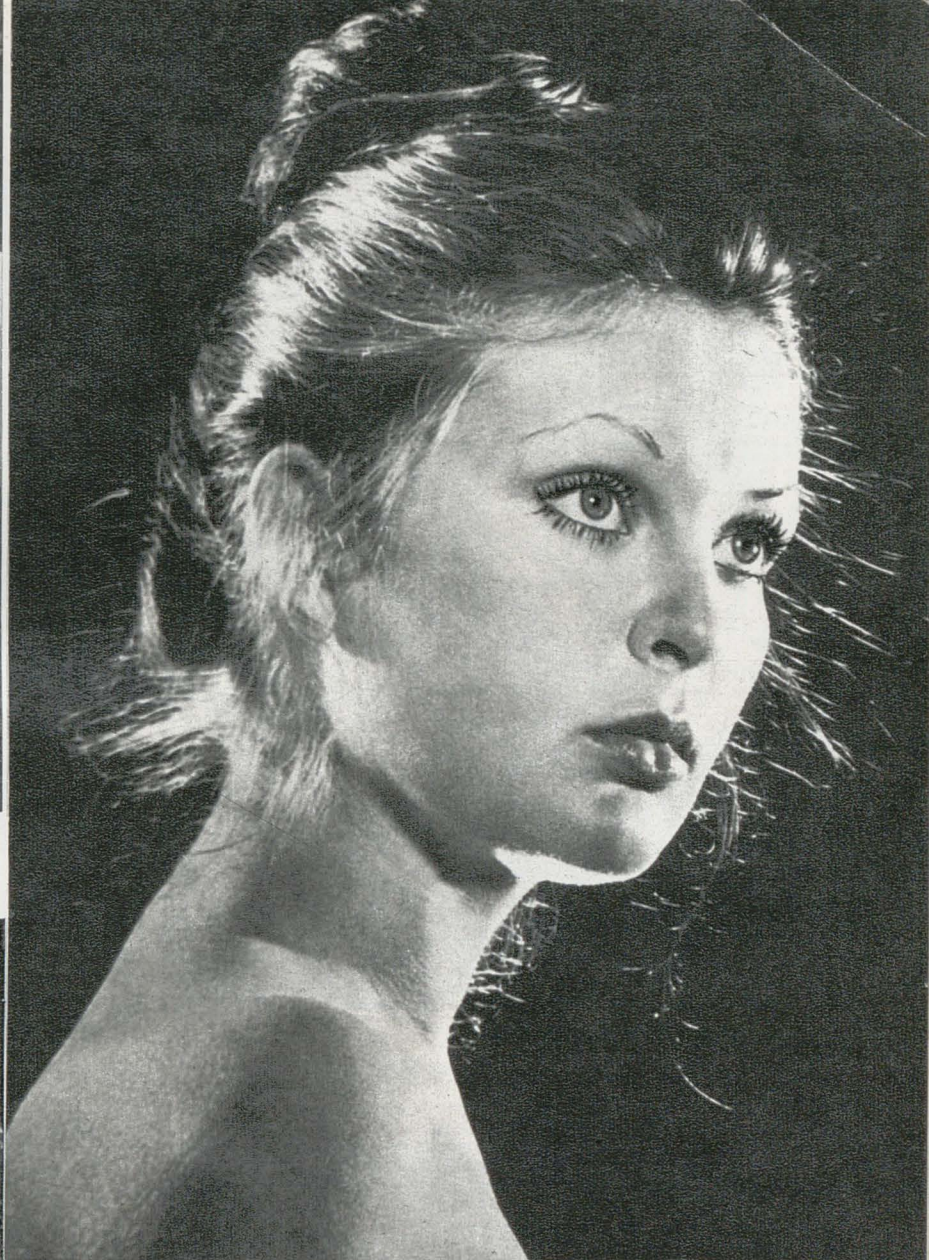
Din Bienala Fotoclubului Medicilor :

Dr. DIETMAR RIEDEL (R. D Germană) – „Ole”

Dr. MIGUEL LOURD (Portugalia) – „Toamna”

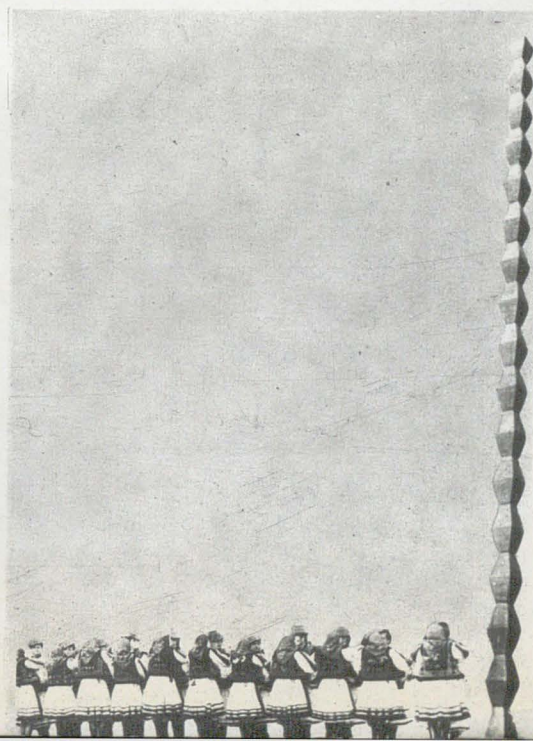

Dr. GRIGORE LOCUSTEANU (R. S. România) – „Portret studiu”

C. VLADIMIR SHURHAEV (U.R.S.S.) – „Mama și fiul”

Dr. IULIU ALBINI (R. S. România) – „Continuitate”

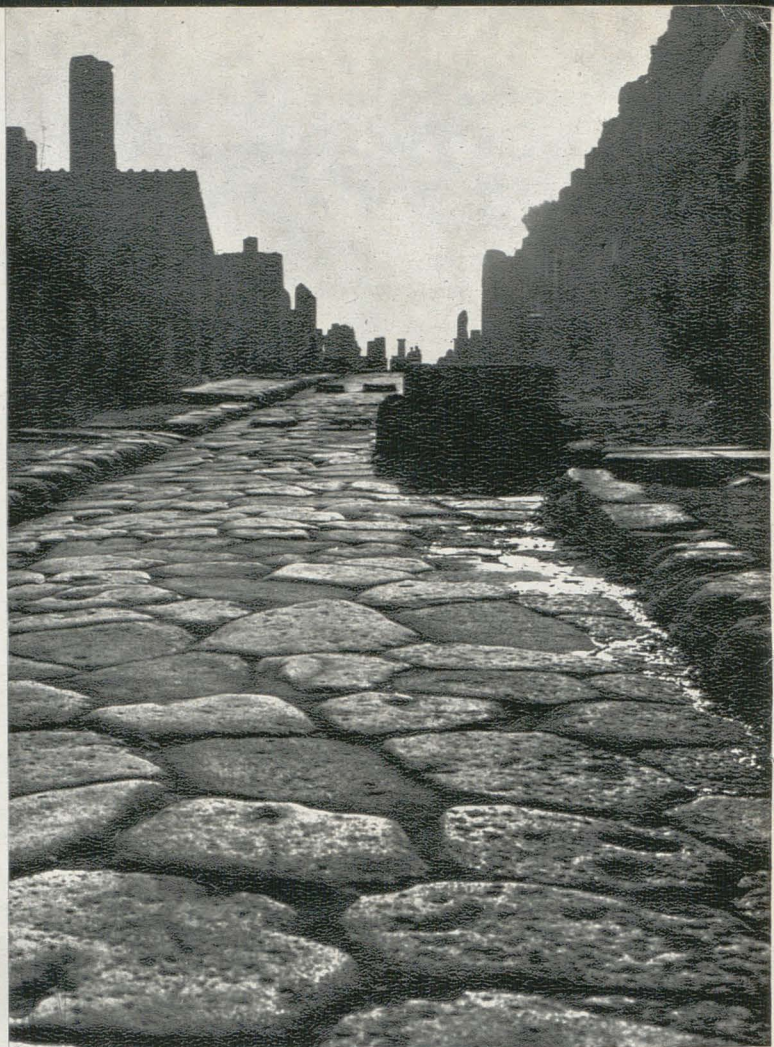

„Munteancă”

Din expoziția personală HEDY LÖFFLER

„Mulțumire de sine”

„Pompei”

„Fără titlu”

nea atenția compoziția „Inserare” de Dr. Segue Maurice — Franța; ca sugestie „La izvor”, „Solitaria” de Dr. Magalhães Manuel — Portugalia, și „Grafica” biologului Bizjak Voica — R. F. Iugoslavia. Am înțeles lucrarea „Continuitate” a lui Dr. Iuliu Albini, ca o explicație a originii coloanei infinitei, din suita orizontală spre cea verticală.

Aș mai face o remarcă: aceea ca dincolo de compozițiile așa-zise clasice (mai ales în portretistică) cu peisaje idilice și portrete de bătrâni, am sesizat și unele fotografii care ies din linia obișnuită: „Tonuri”, „Verticale” și „Perplexitate” de Dr. Bonfini Umberto — Italia.

Gheorghe Dinu: Desigur, după vizionarea expoziției, fiecare vizitator rămâne cu câteva impresii. Nu aș putea spune că această expoziție și-a atins în totalitate scopul. Spun aceasta, căci nu am fost încântat de totalitatea ei; desigur sint și lucrări foarte bune, dar majoritatea sint la un nivel care a fost de mult depășit de fotografia mondială.

Toate acestea le spun prin prisma unui începător în arta fotografică, de aceea pot să mă înșel în aceste aprecieri. Desigur, demne de remarcat rămân câteva lucrări pe care le voi menționa în continuare: 1. — „Drum greu”, Dr. Ștefănescu Iulius, impresionează prin lumina foarte interesantă, care simbolizează, creind continuitatea unui drum spre nesfârșit. 2. — „Marea” IV și II de dr. Martinengo Luigi — Italia, sint două fotografii color care aduc, cred, câteva noutăți, prin calitatea luminii a compoziției și culorii fiind încărcată de sensuri profunde. 3. — „Omagiu lui Modigliani” de dr. Bonfini Umberto — Italia, pe care o consider cea mai reprezentativă pentru realizările actuale ale fotografiei. Lucrarea surprinde alături de noutate și inventivitatea modului de exprimare, cit mai ales prin asemănarea profilului din fotografie cu portretul real al lui Modigliani. 4. — „Siluete” de dr. Kumeo Kouno — Japonia, cred că este una din cele mai semnificative fotografii de nud. Realizatorul ei a dat dovadă de un deosebit simț al compoziției luminii, precum și un gust deosebit în alegerea unei situații interesante de fotografie.

NAHYO-K-Constantin: ...în general toate fotografiile expuse sint de o expresie foarte bogată de detalii, de imaginație. Compoziția plastică este foarte bine exploatată și în mod special, unele fotografii mi-au atras atenția. Am fost mai ales impresionat de Nud I, unde originalitatea este totală și unde, fără ca să vorbim de subiectul care ne ocupă (fotografia) nu există nimic.

Biologul Zalar Sonya din R. F. S. Iugoslavia, a reușit să exprime singurătatea, prin contrastul lumină-umbră, cu un om văzut din spate.

SIRETEANU ION DRAGOȘ: 1. Omagiu lui Modigliani-Bonfini Umberto, din șirul lucrărilor alb-negru, o consider ca fiind cea mai realizată.

Din punct de vedere al ideii, alăturarea calei de portretul lui Modigliani nu face decât să descopere atmosfera și sensul unei întregi opere. În toată opera sa, Modigliani uzează de o atmosferă apăsătoare, pe care individul încearcă să o străpungă, fiind veșnic apăsător sub propria sa greutate de idei. Sens materializat prin existența celei ca o floare (sau aș spune și a orhideelor). Materialitatea petalelor pusă în antiteză cu linia suplă a florii poate deveni cel mai palpabil simbol al ideii pictorului.

Din șirul lucrărilor color, impresionant pentru mine este șirul mărilor lui Dr. Martinengo Luigi, în care materialitatea puternică a cerului, care pare mai solid decât țărâmul, creează o senzație apăsătoare de melancolie.

Compoziția, uzind de o linie de forță orizontală, creează senzația de liniște și calm.

SPĂTARU Amedeo: Desigur, după vizitarea unei expoziții, fiecare vizitator rămâne cu câteva impresii. Nu aș putea spune că această expoziție și-a atins în totalitate scopul. Desigur sint și lucrări foarte bune. Toate acestea le spun prin prisma unui începător în arta fotografică, de aceea pot să mă și înșel în aceste aprecieri. De

remarcat rămân câteva lucrări pe care le voi menționa în continuare:

1. „Drum greu” — Dr. Ștefănescu. Impresionează prin lumina foarte interesantă, care simbolizează, cred, continuitatea unui drum spre nesfârșit.

2. „Marea IV” și „Marea II” — Dr. Martinengo Luigi — Italia, impresionează prin calitatea luminii, a compoziției și a culorii, fiind încărcată de sensuri profunde.

3. „Omagiu lui Modigliani” — Dr. Bonfini Umberto — Italia. Consider că această fotografie este cea mai reprezentativă pentru realizările actuale ale fotografiei.

4. „Silueta” — Dr. Kumeo Kouno — Japonia. Cred că este una din cele mai semnificative fotografii de nud, realizatorul ei dă dovadă de un deosebit simț al compoziției, luminii, precum și un gust deosebit în alegerea unei situații interesante de fotografie.

RADU ȘCHIOPU: Salonul internațional al medicilor, manifestare artistică ce a dobândit în timp un prestigiu cu rezonanțe și dincolo de limitele manifestării strict profesionale, adună și în această toamnă un grup de fotografi care sintetizează modalități de expresie și sensibilități creatoare ce acoperă prin prezență aproape întreg globul, din Japonia pînă în continentul sud-american.

Unghiul de privire (ca receptare din partea spectacolului) nu trebuie să ignore apartenența exponanților la acest mod de expresie, ca manifestare extraprofesională, deci cu dobîndiri a calităților tehnice, făcute din entuziasm și perseverență fără altă finalitate, decît cea a comunicării. Odată spuse aceste observații generale, să trecem la o analiză pe care aș dori-o neobiectivă — o analiză făcută cu elementele de cultură vizuală și profesională de care dispun și cu exigența pe care am însușit-o sau pe care mi-a educat-o „peisajul” calitativ atins de arta fotografică în lume.

Expoziția fiind colectivă, chiar ținînd seama de coincidența profesională a autorilor, nu cred că este cazul să se facă referiri la o anume „tonalitate”, sau, mai frumos spus, la o anume atmosferă idiatic-plastică ca totalitate a salonului, deși centrele de atenție rămân oarecum clasice, iar modalitățile de lucru așînderea, cu mici „ieșiri”.

Metaforizarea în prezența eseurilor este reprezentată într-un regim de precaritate expresivă, însă rămîn câteva lucrări impregnate de reală poezie și inteligență creatoare: „Singur”, „Procust la mare”, precum și lucrările color ale dr. Martinengo Luigi, cunosător al „laboratorului”, prezent cu fotografii color de înaltă înaltă tehnică, ținînd cont de plusul de dificultate a lucrului pe color. Pentru că am amintit de poezie, e locul să remarc și sensibilitatea aș zice, în regim de prospețime și oarecum de simplitate a expresiei (ori a mijloacelor) din fotografiile: „Acasă”, „Inserare”, „prin ploaie”, precum și unitatea atmosferică de adîncă și epurată liniște ale fotografiei japoneze, „silueta”, „fereastra”.

Portretul are două prezențe ca centre de interes în lucru, respectiv portrete în care comunicarea expresiei este maximă și plenară prezentă: „Turbanul negru”, „Studentul” ori portrete în care portretul este oarecum pretext fotografic, pentru exprimări în culoare „Florile roșii” sau pentru punerea în evidență a luminii — „portret cu pălărie”.

Expoziția, așa cum este constituită, oferă — mai ales tinerilor — un generos material educativ, iar profesioniștilor o informare incitantă și uneori real mobilizatoare.

ALFREDO PADRON: Mi-au plăcut mai ales fotografiile cehoslovace, care au adus ceva în privința mișcării în fotografie. De pildă fotografia „Valsul” evidențiază acest fapt. Și nu numai atîta, ci și din punct de vedere compozițional și al vieții, adică fotografia trăiește, este adevărată și se simte proaspătă.

Din fotografiile din România, „Acasă” este un plăcut studiu de lumină și bine compus. Pe de altă parte, fotografiile care combină grafica și fotografia propriu-zisă n-au adus nici o noutate și nu sint ceva convingător.

APETREI MIRCEA : Evident, după vizionarea unei expoziții fotografice, fiecare pleacă cu ceva în suflet, impresionat mai mult sau mai puțin, în funcție de sensibilitățile lui. Scopul în sine de multe ori este atins și reușim să vedem lumea cu alți ochi, prin alți ochi, așa cum e ea, sau înfrumusețată de imaginația creatoare a artistului.

Voi încerca să mă refer la câteva fotografii, analizându-le din mai multe puncte de vedere, și anume : al atmosferei, stărilor sufletești exprimate, mișcării, compoziției și luminii.

– Ca atmosferă, câteva fotografii m-au impresionat în mod deosebit, ca realizare fotografică și ca alegere a momentului. Astfel, „Ninge” a lui Pop Stefan, degajează acea atmosferă de iarnă, acea senzație de liniște rece realizată în tonuri stricte de alb și negru. „Soițara” – Magalhães, Grecia, cucerește prin claritate și acuratețe. „Ceață” – Dr. Freisler Walter, R. F. Germania, demonstrează că fotografia color poate atinge valențe artistice, atmosfera creată asimilându-se ușor, prin simplitate și discreție, în contextul unei expoziții de fotografii alb-negru.

De asemenea, vorbind de atmosferă, aș mai aminti fotografia „Plutind” a lui Hanu Nicolae, care de asemenea creează atmosferă.

Portretul, sau redarea stării sufletești a unui anume personaj, a dat de furcă și mai dă încă multă bătaie de cap măștrilor fotografi. Universul stărilor sufletești este uriaș, fiecare om fiind o individualitate distinctă.

„Portretul dublu” al Dr. Timar Karoly, R. P. Ungară, devine interesant prin unghiulație, lumină și mis-en-scène. Chiar dacă nu vedem tot personajul, cele câteva elemente vizibile sînt suficiente pentru a ne da seama de personaj.

„Picturala” lui Izard François – Franța, reușește crearea unei stări sufletești a personajului, degajînd acea senzație dorită de artist. Alt portret, de altă factură este fotografia lui Dr. Horvath Laurențiu, numită „Tensiune”. Chipul aparent anonim, înfășurat în tifonul alb, capătă o semnificație deosebită, efectul vizual fiind altul, și anume cel redat chiar de titlul tabloului.

UN FAPT VĂZUT DE APROAPE

interviu de Rodica Becleanu

Reporter Rodica Becleanu :

În Capitală s-a deschis astăzi, 26 noiembrie 1978, cea de a XIV-a bienală internațională de artă fotografică a Fotoclubului medicilor din România. Acesta este faptul pe care ni-l propunem să-l privim împreună „de aproape”. Doctorul Napoleon Frandin este președintele Fotocineclubului medicilor, de aceea dînsului îi solicităm o apreciere a acestei bienale, în raport cu cele precedente.

Dr. Napoleon Frandin

Cea de a 14-a Bienală internațională de artă fotografică a Fotoclubului medicilor din România s-a organizat în cel de al 22-lea an de activitate al acestui Fotoclub. Ea cuprinde un număr impresionant de lucrări, 200 de fotografii și 250 de diapozitive color, care sînt adaptate cu text și muzică pentru a fi prezentate marelui nostru public. Trebuie să remarcăm că din 30 de țări s-au primit fotografiile și diapozitivele de care am amintit, fiind deci o participare pe care o considerăm ca un ecou al felului cum Fotoclubul medicilor s-a impus atît în țară, cit și peste hotare.

Reporter Rodica Becleanu :

Pentru că vorbești de modul în care s-a impus Fotoclubul, poate că este bine să amintim aici și rezultatele obținute la ediția întia a Festivalului „Cîntarea României”.

Dr. Napoleon Frandin : de la ediția întia a Festivalului „Cîntarea României”, selectarea care s-a făcut din colecția românească, a fost prezentată și a fost distinsă cu premiul întii pe Capitală în anul 1977. De asemenea, trebuie să menționez că unul din premiile pe țară la faza finală, a fost obținut de un medic, membru al Fotoclubului medicilor, care, natural, a avut o colecție remarcabilă.

Și anul acesta, colecția de fotografii românești din cea de a 14-a Bienală internațională de artă fotografică va participa la Festivalul național „Cîntarea României” ediția a II-a.

Reporter Rodica Becleanu :

Peisaj, portret, reportaj, eseu sînt prezente toate în zeci de fotografii, care nu trădează identitatea profesională a autorilor, decit, poate, prin delicatețea, prin căldura cu care obiectivul fotografic se apropie de chipul uman, prin

emoția și vibrația sufletească ce străbate dincolo de fiecare imagine înregistrată instantaneu, sau îndelung gîndită, savant elaborată.

Interlocutorii sînt : Doctorul Martin Copăceanu din Timișoara – chirurg –, Doctorul Dan Ștefănescu – pediatru – și Doctorul Ovidiu Rațiu – tot chirurg.

De unde pasiunea pentru fotografie, ce înseamnă ea pentru Dv., dacă are vreo legătură cu profesia sau dacă este o prelungire a profesiei, sau, este ceva cu totul aparte profesiei, ce gîndiți despre ea ?

Dr. Martin Copăceanu :

Cred că arta, în genere, este o corecție pentru munca zilnică a mediului. Foarte mulți medici se găsesc în toate domeniile artei : în muzică, pictură, sculptură, fotografie mai ales, pentru că fotografia mai cuprinde și ca util științific pentru reținerea cazurilor și a unor detalii și așa mai departe, în practică, în didactică, de exemplu ; așa că, ea este și o necesitate, dar în primul rînd este o pasiune.

Reporter Rodica Becleanu : Oare ce satisfacție vă aduce ea ?

Dr. Martin Copăceanu : Aduce satisfacții prin faptul că te ocupi de ea și te bucuri de ceea ce ai realizat ; pe de altă parte, ai impresia că te realizezi și în acest domeniu.

Reporter Rodica Becleanu : În fotoclubul Dv., dincolo de pasiune, există un veritabil profesionalism și în domeniul fotografic.

Doctorul Rațiu este și deținătorul unui premiu foarte important pe țară în festivalul „Cîntarea României”. Cum ați ajuns la performanța în acest domeniu ?

Doctor Ovidiu Rațiu : Da ; a fost și pentru mine o surpriză. O surpriză foarte plăcută, zic o surpriză plăcută, pentru că este prima mea lucrare alb-negru care a fost premiată.

În general, colorul te ajută, ca să obții efecte mai spectaculoase.

Alb-negrul este mai pretențios. Așa că faptul că a fost la o atît de prestigioasă manifestare apreciată cu premiul II pe țară lucrarea respectivă, a fost pentru mine o mare satisfacție și pentru clubul pe care-l reprezintăm : Fotoclubul medicilor.

Reporter Rodica Becleanu : Sinteți un chirurg reputat. Cum se face că vă ajunge timpul și pentru așa ceva ?
Stiu că sinteți foarte solicitat.

La Dv. orele au alte dimensiuni ?

Dr. Ovidiu Rațiu : Din păcate, nu ; însă atunci cînd ai o preocupare tînde către pasiune, cînd această pasiune ți-e folositoare profesiunii, atunci poți, în detrimentul nopții, să găsești cîteva ore să le petreci în laborator.

Dr. Dan Stăfănescu : Eu am impresia că am descoperit în arta fotografică un nou – îmi permit să fac o glumă foto-medicală – am descoperit, zic, în arta fotografică un nou Gerovital.

Mi-am dat seama de acest lucru, în ultimele săptămîni, cînd am organizat împreună cu vechii mei colaboratori, în frunte cu doctorul Napoleon Frandin, președintele Fotoclubului medicilor, după mai mult de două decenii, cea de a 14-a Bială de artă fotografică, la a cărei vernisaj ne aflăm acum.

Mi-am dat seama că ne-am păstrat același entuziasm și aceeași vitalitate, ca acum mai bine de douăzeci de ani.

Deci, iată Gerovitalul pe care ni l-a oferit arta fotografică.

Reporter Rodica Becleanu : Și pentru că dincolo de interese și frumusețea imaginilor pe care vi le înfățișează privirii și implicit exercitarea spiritului critic, dincolo de plăcerea și destinderea pe care și le oferă lor înșile fotografic, slujitorii lui Aesculap, străjerii competenței ai sănătății noastre, care activează în Fotoclubul medicilor, ne fac cel mai mare serviciu, convingîndu-ne prin exemplul lor, că tinerețea nu este o vîrstă biologică, ci o stare de spirit, care devine definitivă pentru tot mai mulți medici, la toate vîrstele.

A XIV-a Bială de fotografie o demonstrează, spre satisfacția expozanților și vizitatorilor, deopotrivă, vizitatori printre care o întîlnim și pe cunoscuta artistă fotografică de renume internațional – Hedy Löffler.

Expozițiile Fotoclubului medicilor sînt totdeauna unele dintre cele mai remarcabile evenimente fotografice. În primul rînd, medicii au multe afinități cu fotografia și sînt artiști fotografi buni ; ei au gust, au rafinament, au discernămint și multe, multe trăsături care îi apropie artei fotografice. Trebuie încă ceva remarcat : că însuși președintele și fondatorul Federației Internaționale de Artă Fotografică (FIAP) este tot medic, Doctorul Van de Wyer.

Reporter Rodica Becleanu :

Ați reținut, ați remarcat ceva în această expoziție ?

Hedy Löffler : Am remarcat mai multe imagini, care merită să fie relevate și care sînt lucrări serioase în domeniul nostru de artă fotografică. Fotografia lui Vasile Marciuc, portretul executat de doctorul Locusteanu, care este excepțional de frumos ; lucrarea lui Török Egon intitulată „Ger”. Portretul lui Jean Bellec din Franța – „Turbanul negru” este unul din bunele portrete. Se detașează de asemenea fotografia „Tonuri” a lui Dr. Bonfini Umberto din Italia. Dintre fotografiile color, unul dintre cele mai frumoase peisaje – Marea l – aparține doctorului Martinengo Luigi din Italia. O foarte interesantă fotografie ne prezintă doctorița Zalar Sonia din Jugoslavia, cu titlul sugestiv „Singur”. Din R. S. Cehoslovacă, doctorul Skalce Jaromir ne-a trimis imaginea „La curse” ; un foarte interesant portret este al doctorului Wicpalek Heinrich din Austria, intitulat „Portret cu pălăria”. Doctorul Donas Burak Solum din Haiti ne-a trimis o deosebită interpretare, anume „Scaunul”. Doctorul Timar Karoli din R. P. Ungară prezintă lucrarea „Portret dublu”. Interesantă găsesc fotografia doctorului Copăceanu Martin din Timișoara „Grafică solară”. Un lucru cu totul neașteptat este că în toată expoziția nu sînt decît două fotografii cu subiect din domeniul medicinei, una din colecția din expoziție a doctorului Nicolae Cernăianu din București, și una din colecția, tot din expoziție, a doctorului Horvat Laurențiu din Baia Mare. Acest fapt

denotă totuși că medicii au și alte preocupări decît cele strict profesionale.

Reporter Rodica Becleanu :

Într-un cu tot alt cadru, la clinica de radiologie a Spitalului Cantacuzino din București, între două ore de lucrări practice cu studenții, doctorul Arcadie Percek ne oferă și o explicație a prezenței masive a medicilor între pasionații fotografi, ca și în numeroase alte domenii artistice, completînd motivația atracției irezistibile a frumului.

Dr. Arcadie Percek :

Noi, în mod organic și firesc, simțim nevoia să trecem de la roșul sanguin la : roșul petalei de trandafir, în compensația faptului că spitalul cu mediul său obișnuit de muncă (sînge, răni, dureri de tot felul) ne împinge ca un efect compensator, în mijlocul naturii spre a realiza o echilibrare psihonervoasă a modului nostru de muncă. O ieșire în mijlocul naturii ne oferă posibilitatea, pentru acei cu ocupații foarte absorbante, cum este medicina, de a pune în repaus acea arie din scoarta cerebrală care, conform principiului pavlovian al dominantei, este suprasolicitată din punct de vedere funcțional. Ieșirea în mijlocul naturii facilitează intrarea zonei menționate într-o penumbră, ceea ce va permite refacerea energiei nervoase.

Reporter Rodica Becleanu :

În continuare, interlocutorii noștri sînt : Dr. Dorin Speranția, medicul laboratorului Spitalului Municipiului Gh. Gheorghiu-Dej, Dr. Mihai Sturza de la Clinica de chirurgie maxilofacială din București și Dr. Nicolae Buncea, de la Clinica clinică radiologică – Spitalul Cantacuzino din București.

Dr. Dorin Speranția :

Mă întrebați ce înseamnă fotografia. Fotografia înseamnă, pentru mine, ceea ce înseamnă și biologia și medicina, adică tot ceea ce fac, pentru că pornesc de la același lucru, adică de la observație. Este o dorință pe care am simțit-o de cînd mă știu, de a observa, de a examina, de a studia, de a înregistra în toate felurile posibile, tot ceea ce văd. Unele lucruri se pot, ca observație, așeza într-un cadru și atunci se cheamă fotografie.

Dr. Mihai Sturza

Fotografia pentru mine, de fapt, actualmente înseamnă o pasiune, dar nu pot spune că a început ca o pasiune. Am admirat fotografiile frumoase pe care le-am zărit pretutindeni, mi-am dorit să fac și eu la fel ca cei care expuneau și, în consecință, m-am silit încă din adolescență să fotografiez, să văd dacă pot ajunge la aceleași culmi la care ajunseseră cei pe care îi invidiam pentru rezultatele pe care le-au obținut.

Reporter Rodica Becleanu :

Deci a fost pornită dintr-o ambiție.

Dr. Mihai Sturza : Poate că da, dar cred că a fost pornită și din admirarea naturii. Dealtfel, din același motiv, mi-am ales și profesiunea „medicină” și am continuat după aceea și în cadrul medicinei să utilizez fotografia ca un mijloc de fixare a unor imagini, de fotografie științifică, fotografie didactică ; să fac pe urmă și cinematografie, să fac imaginea să se miște, să fie mai grăitoare.

Reporter Rodica Becleanu :

Presupun că faptul că sinteți uniți într-un Fotoclub prezintă niște avantaje. Ați putea coopera în realizarea unor fotografii sau lucrați strict individual ?

Dr. Mihai Sturza : Într-adevăr, organizarea, cum este concepută în Fotoclubul nostru, are darul de a impulsiona pentru a lucra, iar individual n-aș putea spune că pînă la urmă m-am plictisit, dar în orice caz n-am mai găsi impulsul necesar. Oricum, o fotografie făcută trebuie arătată și altora, pentru a avea satisfacție de a fi apreciată și în consecință recunoscută și de alții. Acestea ar fi avantajele în cadrul Fotoclubului.

Dr. Nicolae Bancea :

Și cred că mai este un element care trebuie menționat neapărat. Fotografia ne unește, ne face să ne cunoaștem mai bine, oameni de generații diferite, oameni de formații diferite și, cunoscându-ne mai bine între noi, ne putem înțelege. Relații stabilite în cadrul Fotoclubului ne slujesc atât la legăturile extraprofesionale, cât și în legăturile de ordin profesional.

Rodica Becleanu

Unul dintre membrii juriului, dr. Grigore Locusteanu, ne propune și unghiul din care să privim imaginile expuse.

Dr. Grigore Locusteanu :

Cu această expoziție, a 14-a Bienală internațională de artă fotografică, intrăm în intimitatea preocupărilor unor

oameni, care și așa au foarte puțin timp liber, pe care însă și-l dăruiesc cu pasiune unei activități, care îi încarcă psihic pentru foarte riguroasă și responsabilă profesiei de medic. Veți remarca în această expoziție foarte multe fotografii bune și unele mai puțin bune, pe care însă doresc să le considerați sub aspectul suflătesc al omului care s-a produs în spatele obiectivului, pentru că acel om a fost în acel moment impresionat, fie de măreția naturii într-un peisaj, de omul în devenire ca în aceste fotografii de copii, de ineditul peisajului industrial sau de agitația cotidiană, ca în aceste instantanee, fie de figura bătrînilor noștri sau de arhitectura poporului român.

Bienala de artă fotografică „PREMFOTO '78“

G. Praga – artist plastic

A încerca să transformi clipa în veșnicie cu ajutorul unui ochi mecanic, iată o posibilă definiție a fotografiei. Căci ce este aparatul de fotografiat decît un ochi de ciclop, detașat și manevrabil care se deschide indiscret spre lume, fără mirare și fără de teama de a vedea lucruri nedemne de înregistrat. Privirea aceasta mecanică este atît de omenească în principiile sale de funcționare încît, împrumută ochiului omenesc pînă și erorile perspective (nici astăzi nu știm precis datorită cărui fapt atît ochiul omenesc cît și aparatul de luat imagini înregistrează soarele mai mare la orizont decît cel din timpul zilei în ciuda legii descreșterii perspective).

Imaginea întipărită pe retina acestui ochi mecanic devine artă nu ca o consecință a nivelului său de prelucrare tehnică și profesională ci datorită faptului că uneori prin ochiul de sticlă al camerei obscure privește și un alt ochi mai puțin exact și impersonal decît acesta – ochiul artistului.

Acest scurt preambul ne-a fost sugerat de vizitarea Primei Bienale de artă fotografică „PREMFOTO '78“ deschisă recent în sălile Muzeului Țării Crișurilor, expoziție organizată în cadrul celei de a doua ediții a Festivalului Național „CÎNTAREA ROMÂNIEI” și a celei de a patra ediții a Festivalului Cultural-Artistic „CRISIA”, în prezența organelor locale de partid și de stat și a unui foarte numeros public. Prima Bienală de artă fotografică organizată de foto-cineclubul „Nufărul” din orașul de pe malurile Crișului, a debutat sub cele mai bune auspicii ; pe adresa foto-cineclubului „Nufărul” au sosit din toate colțurile țării din partea unor cluburi-foto sau a unor artiști individuali peste 2300 de fotografii și diapozitive color. Un juriu larg format din personalități de o înaltă ținută profesională și artistică, a avut o sarcină destul de dificilă în selecționarea materialului și mai ales în acordarea premiilor. Fotografia s-a dovedit a fi o artă extrem de democratică ; fiind practică de către oameni de cele mai diverse profesii și categorii sociale, elevi, medici, avocați, muncitori, artiști, plastici, etc.,

Este destul de dificilă să pe baza lucrărilor expuse să se poată trage o concluzie generală asupra stadiului atins de arta fotografiei la noi în țară în momentul de față, totuși se observă că artiștii fotografi sint preocupați de lărgirea ariei tematice, de diversificarea mijloa-

celor de expresie, de atingerea unui înalt grad de profesionalitate. În foarte multe exponate se manifestă un efort vizibil de a comunica ceva dincolo de imaginea propriu-zisă, de a adopta o anumită atitudine față de motivul ales. Poate că a sosit timpul ca și în fotografie să se evite „pitorescul”.

Majoritatea artiștilor sînt preocupați de a reda realitățile contemporane ; geometria de fier și beton, simetria metalică a elementelor industriale a pătruns de multă vreme în atelierele și în laboratoarele artiștilor fotografi, nu numai ca o ilustrare a unor prezențe cotidiene ci și ca lucrări de o reală factură artistică încărcate de o robustă și severă poezie a tehnicii. (S. Vilidar „Trepte spre soare”, I. Mindrescu AAF „Verticale” (premiat), V. Boldir „AAF” Montorii”, etc.

Realitatea înconjurătoare se prezintă tuturor oamenilor la fel, dar artistul știe să extragă din aceasta acele motive și elemente care alăturare capătă putere de simbol dincolo de destinul lor inițial. (Dr. I. Albin EFIAP „Permanentă” ing. M. Albu „AAF” „Visul celor două bărci”, Lucia Krempanzski „Explozia luminii” (premiat), Emeric Popper, AAF „Tulnice”. Natura statică este de asemenea bine reprezentată în expoziție, poate și datorită faptului că aici artistul fotograf este nevoit să recurgă și la o anumită regie, la un anumit ecleraj artistic, care face ca și rezultatele să fie mai spectaculoase. (Kövesdi László, „Pisoiul”, Morgovan Mihai „La recoltat”. Precum în pictură și în fotografie portretul a constituit întotdeauna o piatră de încercare, în măsura în care fața omenească este considerată o fereastră deschisă către sufletul subiectului. Amintim în acest sens lucrările : „Ligia” de N. Dan Gelep, „Ondine” de Mircea Faria E. FIAP și acel spontan portret compozițional de față din Oaș de Bartha Ludovic AAF (premiat). Nu putem să încheiem această scurtă trecere în revistă a lucrărilor în alb-negru fără să amintim, și nu în ultimul rînd, lucrările autorilor ; ing. Macaboji Horea AAF „Catargul” (premiat), Gh. Lăzăroiu E. FIAP „Furtuna” și acea tulburătoare lucrare prezentată de către Kuti Gavrilă intitulată „Se apropie furtuna /premiat/.

În afara citorva lucrări ca „Bessie” de Remlein Antoniu, fotografiile color nu au reușit să depășească nivelul unor lucrări corecte din punct de vedere tehnic. În afara lucră-

rilor amintite desigur mai există încă multe lucrări remarcabile în expoziția de față (nu s-au amintit nici măcar toate lucrările premiate), dar datorită spațiului redus nu am reușit s-o facem. Menționăm, prezentarea interesantă a fotografiilor pe cartoane colorate, adecvat alese în funcțiile de tonalitatea fotografiei respective.

Față de alți artiști, fotograful are marele avantaj de a putea produce foarte mult și repede, fapt care ridică posibilitățile de selecție a unor lucrări izbutite din marea

cantitate de material. La acest avantaj se însumează și faptul că în fotografie hazardul este exploatat mai frecvent ca în oricare artă.

Dincolo însă de aceste constatări, desigur de circumstanță, putem conchide că prima bienală de artă fotografică se înscrie ca un frumos succes atât din punct de vedere calitativ cât și organizatoric. Sintem siguri că această primă manifestare poate fi considerată începutul unei frumoase tradiții viitoare.

LA ÎNCHIDEREA SALONULUI ORĂDEAN „PREMFOTO '78”

*Tóth Stefan A. FIAP – președintele și
Magereanu Alexandru vicepreședintele
FotoCine clubului „Nufărul” Oradea*

S-a încheiat aproape un an de eforturi, pentru pregătirea primului salor orădean de artă fotografică „PREMFOTO '78”, organizat de FotoCine clubul „Nufărul”. De ce... aproape un an? Fiindcă, ideea organizării primei bienale de artă fotografică s-a ivit exact în luna octombrie 1977 și ea s-a materializat prin cuprinderea în planul de măsuri, întocmit pentru anul 1978.

De ce... aproape un an? Fiindcă, odată inclusă în planul de măsuri conducerea FotoCine clubului a trecut la transpunerea ei în viață prin fixarea sarcinilor și a obiectivelor principale și detaliate printr-un plan de acțiune-special întocmit pentru realizarea primei bienale, cu date precise și cu sarcini concrete pe fiecare membru din conducere și nu numai pentru ei.

De ce... aproape un an? Fiindcă, încă din luna ianuarie 1978 s-au tipărit cele peste 2000 invitații, care au fost trimise în toată țara, foto cluburilor, fotocine cluburilor, cit și cercurilor foto, artiștilor fotografi cunoscuți, presei centrale și județene, Comitetelor județene de cultură și educație socialistă, precum și Comitetelor Sindicale din unele întreprinderi mai mari din țară. A fost o muncă organizatorică cu multă migală, desfășurată în timp și din timp. Și rezultatele nu s-au lăsat așteptate.

PESTE 2300 DE LUCRĂRI PRIMITE PENTRU SALONUL ORĂDEAN

Da, nu cunoaștem o participare mai prestigioasă – la o manifestare similară la noi în țară. Peste 2300 de lucrări, din care peste 800 diapozitive color sosite pentru a primi verdictul suprem al comisiei de jurizare, cupele de cristal în valoare totală de aproape 10.000 lei.

Treizeci de județe, 29 de fotocluburi din țară, au ținut să fie prezente cu lucrări, la primul Salon orădean de artă fotografică. Juriul, alcătuit din personalități de prestigiu în acest domeniu din țara noastră – avându-l ca președinte pe reputatul teoretician și practician EUGEN IAROVICI E. FIAP din București a avut mult de „lucru” în alegerea celor 150 lucrări ce trebuiau selectate pentru Salonul de artă fotografică.

Și nu se poate imputa graba, plictiseala, oboseala acestui juriu, care timp de 2 zile a verificat posibilitățile artistice, și originalitatea fiecărei fotografii sau diapozitiv în parte – în multe cazuri cu reluări chiar și de 2–3 ori a aceleiași fotografii.

„PREMFOTO '78 ORĂDEAN PRIMA MANIFESTARE DE ACEST GEN ÎN ȚARA NOASTRĂ ȘI A DOUA ÎN EUROPA”

Este un lucru clar că practica saloanelor interjudețene de artă fotografică n-a impus nici odată ca o condiție de bază, *trimiterea numai de fotografii noi, în premieră*, care nu au mai fost expediate la nici un salon expoziție în țară sau peste hotare.

Ori, salonul orădean „PREMFOTO '78” tocmai acest lucru și-a propus de la început ca obiectiv principal. De ce? Pentru a improspăta fotografia artistică. Pentru a avea o fotografie a anului 1978, nu a anilor anteriori, pentru a reprezenta rezolvările artistice în fotografie, ale anului 1978.

S-a atins oare acest obiectiv? Noi, credem că da. Fiindcă numai câteva din fotografiile sau diapozitive primite în cadrul salonului au fost realizări ale anilor anteriori. Și aceasta – conform regulamentului nostru de participare –, au căzut de la sine, neîntrind în concurs.

Ce ne-am mai propus prin organizarea salonului orădean, de artă fotografică „PREMFOTO '78”?

Ne-am propus să antrenăm cit mai multe fotocluburi, ca să participe activ la acțiunea noastră. Și credem că am reușit: 29 de fotocluburi din 30 de județe, citeva sute de nume de fotoamatori, membrii ai Asociației Artiștilor Fotografi din R.S.R., n-au pregetat să se pregătească și să transmită obolul muncii lor creatoare, la acest salon orădean de artă fotografică.

Cu acest prilej – la data vernisării lucrărilor – s-a constatat că au fost descoperite multe cluburi sau cercuri foto noi, care nu au fost cunoscute în țară, unele dintre ele prezentându-se cu lucrări prețioase, care au atras atenția juriului.

Am vrea să amintim citeva Fotocluburi sau cercuri noi sau mai puțin cunoscute: Fotoclubul Cimpina, Fotoclubul „Bucovina”, din Suceava, Cercurile foto „Viitorul” din Slobozia, „Electro-Argeș” din Curtea de Argeș, „Reflex '77” din Arad, „Prodcomplex” din Tg.-Mureș, „Industria-Sîrmei” din Cimpia Turzii, „Alfa” din Oradea, „Realfoto” din Astileu județul Bihor, Cercul foto al Liceului „Alexandru Moghioroș” din Oradea.

Deasemeni Fotoclubul „Bálványos” din Tg. Secuiesc, „Muzeul” din Odorheul Secuiesc, „Sindicatul Învățămînt și cultură” din Sinaia, „Cristal” din Baia Mare ș.a.

SALONUL ORĂDEAN, DESCHIS LA MUZEUL ȚĂRII CRIȘURILOR

Cine a participat la vernisajul salonului orădean de artă fotografică în ziua de 11 noiembrie 1978, la Muzeul Țării Crișurilor, nu-l va uita multă vreme.

Salonul a cuprins două din cele mai mari săli de expoziție ale muzeului, clădire monumentală în stil baroc.

Salonul s-a deschis în prezența reprezentanților organelor județene și orășenești de partid și de stat, a reprezentanților presei locale, ai revistei „FAMILIA”, a Radioteleviziunii și cu participarea unui foarte numeros public local, precum și a reprezentanților a 12 fotocluburi din țară.

Modul de expunere a fotografiilor selectate de juriu a fost deosebit de ingenioasă. Fiecare lucrare a fost montată pe un fundal din hirtie colorată, adecvată fotografiei expuse, între sticle – ceea ce a dat un contrast mai mare și o ambianță proprie fiecărui exponat. Salonul a fost deschis două săptămâni, timp în care mai multe mii de vizitatori localnici, sau turiști din țară sau de peste hotare, au putut admira lucrările salonului orădean de artă fotografică.

Nu putem să nu amintim cu acest prilej de succesul de public realizat de colecția de diapozitive color (300) care au fost prezentate publicului atît în ziua vernisajului la Muzeul Țării Crișurilor, cit și în perioada salonului la Clubul Poligrafia din Oradea, totdeauna sălile fiind umplute pînă la refuz, de publicul amator ca să admire lucrările prezentate.

ORGANIZAREA SERII CULTURAL-DISTRACTIVE ÎN ONOAREA ARTIȘTILOR FOTOGRAFI PREZENȚI LA VERNISAJ A FOST UN NOU PRILEJ DE CUNOAȘTERE ÎNTRU MEMBRII FOTOCUBURILOR DIN ȚARĂ

În seara vernisajului salonului PREFOTO '78, membrii Fotocine clubului „Nufărul” din Oradea au organizat în sălile Clubului Poligrafia din Oradea (special rezervat acestor acțiuni reușite) o seară cultural-distractivă în onoarea artiștilor fotografi sosiți din întreaga țară.

A fost o adevărată satisfacție pentru noi de a avea în mijlocul nostru pe tov. dr. Iuliu Albini secretarul filialei Transilvania al AAF, pe tov. Marx József vicepreședintele filialei Transilvania al AAF, pe tov. dr. Copăceanu Martin președintele filialei Banat al AAF, precum pe reprezentanții fotocluburilor: „Orizont” – Sibiu, „Mureșul” – Tg. Mureș, ARAD, „9 Mai” din Carei, „Retina” – Timișoara, „Poligraf '73” din Cluj-Napoca,

„Alfa” – Sighetul Marmăției și „Miraj” din Carei. Surpriza serii a fost scoaterea suplimentului catalogului PREFOTO '78 la orele 10,30 care a cuprins și momente din timpul vernisajului (fotografie de la vernisaj, interviuri realizate în timpul deschiderii salonului).

Duminică membrii delegațiilor fotocluburilor din țară au participat la o deplasare de creație în frumoasa stațiune balneară Băile Felix.

SUCCEȘUL SALONULUI, RODUL MUNCII COLECTIVE

Nu, nu-i ușor să organizezi un salon de artă fotografică. Noi, orădenii am simțit pe „pielea” noastră. Că am reușit să facem ceea ce am făcut se datorește eforturilor colective ale conducerii Foto-Cine clubului nostru și ale membrilor săi.

Cîte zile, seri și chiar nopți n-au trebuit pentru ca totul să meargă ca un ceasornic așa cum a apreciat un membru din Comisia de jurizare. De loc nu a fost ușoară nici tipărirea catalogului salonului în NUMAI 5 ZILE, după jurizare.

Ne-a fost greu atunci, dar satisfacțiile ulterioare, au făcut ca să uităm eforturile depuse și să ne mobilizăm de pe acum, cu o experiență cîștigată, pentru organizarea celei de a doua Bienale orădene în 1980.

AM FOST ȘI SPRIJINIȚI ÎN MUNCA NOASTRĂ

Că nu ne-a fost ușor am mărturisit mai înainte. Dar cit de greu ne-ar fi fost dacă n-am fi fost înțeleși în *intențiile noastre* de către factori locali corespunzători: Comitetul Județean P.C.R., Comitetul Județean de cultură și educație socialistă al Județului BIHOR, Consiliul Jud. al Sindicatelor DAR MAI ALES de către Conducerea Întreprinderii Poligrafice „Crișana” (pe lângă care funcționează clubul nostru), care ne-a creat toate condițiile ca să ne putem desfășura munca, ne-a ajutat în realizarea la timp și în condiții de calitate superioară a tuturor tipăriturilor legate de popularizarea și organizarea salonului PREFOTO '78.

GINDURI DE VIITOR...

Odată cu închiderea salonului și cu analiza desfășurării acestuia, în cadrul conducerii și în fața membrilor FotoCine clubului „Nufărul” s-au așternut pe hirtie gîndurile de viitor, pentru organizarea în condiții și mai bune –, a celui de al doilea salon republican de artă fotografică „PREFOTO '80”.

POST SCRIPTUM LA O CONFRUNTARE DE PRESTIGIU

„FRUMOSUL ROMÂNESC” O REALITATE DE NETĂGĂDUIT

Ioan Just – Președintele Foto-clubului „Retina” – Timișoara

Vernisajul expoziției-concurs de artă fotografică, intitulată, sugestiv „Frumosul românesc”, a însemnat pentru majoritatea participanților afirmare și bucurie, iar pentru alții, pentru acei care nu și-au văzut lucrările panotate pe simezele galeriei din Bastionul cetății timișorene, dezamăgire și puțină durere. Lucru inerent în asemenea împrejurări. Dar să reluăm o idee, care ne-a fost călăuză în tot ce am făcut pentru reușita acestei manifestări de care este vorba în rîndurile de față. Rețineți! Ioan Alexandru a publicat în „Flacăra” nr. 9 din

3 martie 1977, sub titlul „Frumosul românesc”, care pentru noi a devenit leitmotivul întregii manifestări, următoarele: „Lacrima este cumpăna bucuriei și a durerii.” Eu personal mi-aș permite să mai afirm în cazul în speță, că bucuria, bucuria afirmării în creația fotografică este sau poate fi comparată simbolic între lacrimă și durere. Personal mi s-a întîmplat de nenumărate ori să plîng de bucurie, dar n-am putut ride niciodată de durere, mai ales de durerea altcuiva, cel mult am putut scoate un zîmbet scorțos, ori machiavelic, la prostia sau

incompetența altcuiva. Sint situații și situații. Dar să rămînem la subiect, la ideea de fond, cînd afirm că un mînunchi de inimoși ai fotoclubului „Retina” a hotărît să preia simbolic titlul articolului din „Flacăra” din preziua dezastrului cutremur care ne-a lovit așa de crunt țara și oamenii săi, ca un stindard, pentru a organiza o expoziție-concurs de artă fotografică intitulată „Frumosul românesc”, abia după ce s-a revitalizat tinărul nostru fotoclub timișorean, este după opinia mea și un răspuns al nostru la alinarea suferințelor, a durerilor, prin contribuția noastră modestă, dar cu implicații din cele mai profund-umane; precum s-a renăscut pasărea Phönix din propria ei cenușă, așa ne-am renăscut și noi.

Ziua deschiderii expoziției-concurs „Frumosul românesc” va rămîne înscrisă ca un eveniment de mare ținută artistică în viața fotografică din Timișoara. Sintem în măsură să afirmăm că municipiul nostru găzduiește – după o absență de aproape un deceniu – cea mai mare expoziție de artă fotografică românească, inițiată și organizată pe plan local, cu forțe proprii, acțiunea fiind sprijinită însă din plin de Casa de Cultură a municipiului Timișoara, de către Comitetul județean Timiș al Educației Politice și Culturii Socialiste, de Centrul de Îndrumare a Creației Populare și a Mișcării Artistice de Masă a județului Timiș, și bineînțeles bucurîndu-se de înaltul patronaj al Asociației Artiștilor Fotografi din țara noastră. La vernisajul expoziției din 13 noiembrie a.c. au participat, după spusele colegului nostru din Iași, *Petru Gărnaru*: „mai multă lume decît la vernisajul celui de al X-lea Salon Internațional de la București.” Pare desigur o exagerare. Trebuie să avem însă în vedere faptul, că sintem un fotoclub puternic și organizat, în evidențele căruia sint înscrși o sută de entuziaști, care participă activ cu ce au mai bun și valoros la viața foto-artistică din orașul de pe Bega. Prezența masivă, atît de numeroasă, a publicului, a celor care îndrăgesc fotografia se explică și se datorează și faptului că, aici, la Timișoara, prin organizarea a zeci de expoziții cu caracter național și internațional în decursul multor ani, sub auspiciile Filialei Banat a AAF, s-a procedat în mod sistematic și la formarea unui public, la cultivarea gustului pentru acest gen de artă, care se numește lapidar Fotografiă; la formarea unui public care abia așteaptă să ne vizioneze cu atîta generozitate galeria din cadrul Bastionului cetății, precum vizitează un muzeu sau vizionează un spectacol de teatru, operă ori un concert simfonic. Toate aceste observații reale sint după mine tot atîtea premise care ar favoriza într-o perioadă mai apropiată sau mai îndepărtată reeditarea „Frumosului românesc” într-o nouă ediție la Timișoara. Poate de data viitoare cu forțe mult mai unite.

Mai trebuie evidențiat faptul că premierile s-au făcut, ținîndu-se cont de cele patru genuri cunoscute ale artei fotografice, portret, eseu fotografic, peisaj și reportaj fotografic, lucru care a permis detașarea mai pregnantă a adevăratelor valori în dispută și intrarea în drepturi egale a tuturor genurilor fotografice. Pe bună dreptate tovarășul secretar general, conf. univ. ing. Sylviu Comănescu, Hon. E. FIAP, în discursul său la reuniunea fotografică de la Sibiu din acest an, s-a referit la necesitatea reabilitării reportajului ca gen de artă în fotografie. Ca să fiu în ton cu cele de mai sus, cu permisiunea dv. aș mai sublinia și reabilitarea omului-fotograf care minuieste „Minolta”, „Praktica”, „Yashica”, „Canon”-ul sau alt aparat, față de reportajul fotografic, fără de care cu greu se mai poate concepe în actuală explozie informațională, un mijloc atît de eficace de informare și influențare a oamenilor de pretutindeni.

Dacă privim puțin înapoi, de data aceasta cu mindrie, cu satisfacție și bucurie împlinită, noi cei care am stabilit în prima ședință de comitet calendarul prezentei expoziții-concurs, în luna decembrie 1976 și am reușit să respectăm întru totul, cu o acuratețe matematică, precisă, toate datele înscrise în programul acestei manifestări, înțelegem cu cită seriozitate am privit această manifestare, care a culminat în tot ce este mai auten-

tic și înălțător în domeniul creației foto-artistice contemporane din țara noastră, înmănușiată în „Frumosul românesc” ediția I-a 1977 – Timișoara. Această emulație pe plan artistic între diferitele generații ale Fotoclubului „Retina” de pe lingă Casa de Cultură a municipiului Timișoara a dus și cu acest prilej la afirmarea unor reale tinere talente care au avut prilejul să îndeplineze lucrările lor unui juriu de înaltă competență, pentru a fi apreciate la justa lor valoare, și apoi să le vadă, cu răsufierea la gură, panotat cu mult gust pe simizele galeriei de artă fotografică din cadrul Bastionului cetății, unele din ele fiind chiar premiate. Cită bucurie la acești oameni tineri în plină afirmare! Tovarășul Sandor Rudolf, noul secretar ales al Filialei Banat a AAF, în alocuțiunea sa, a amintit de sămînța înaintașilor aruncată în brazdă, care a găsit un teren fertil în afirmarea plenară a multora din cei prezenți la vernisaj. Da, este adevărat acest lucru, sămînța era de soi, iar agricultorul priceput. Dar să nu uităm niciodată să cultivăm un soi autohton de mare randament și recolta lui s-o oferim tuturor, s-o facem accesibilă, să facem din ea un bun național. Numai în felul acesta vom avea valori adevărate, care vor rezista peste timp și vor constitui fondul de argint al fototecii noastre în pregătire.

Mă simt oarecum obligat să revin asupra noțiunii de bienală, noțiune de care am uzitat și în articolul, intitulat: „Semna de bun augur pentru două mari confruntări artistice”, apărut mai de mult în publicația noastră (nr. 116 martie-aprilie 1977), atunci cînd noi eram la începutul drum. După modesta mea părere, folosirea prea des a noțiunii de bienală duce chiar la demonetizarea ei, pe de altă parte, te obligă să respecți niște date calendaristice imuabile, care te presează și care la un moment dat, *din nu știu ce cauze*, mai mult sau mai puțin obiective, devin incomode pentru participanți ori organizatori și duc implicit la încosetarea caracterului novator și creator al unor asemenea manifestări însoțite în provincie. Argumentez cele spuse mai sus prin următoarele: anul acesta eram martori (chiar și participant) unui întreg șir de bienale, o adevărată explozie a bienalelor de artă fotografică; Tirgu-Mureș, Brașov nemaipomenind saloanele de la Craiova, Herculane, Reșița... – lucră demn de laudă – care s-ar putea, bineînțeles cu sprijinul neprecupețit al asociației noastre, prin buletinul ei informativ, să fie oarecum sincronizate, eșalonate după un plan expozițional bine gîndit și pus la punct, pentru a ne cruța de suprapunerii nedorite unor asemenea manifestări de mare ținută. Parcă la Carei era vorbă de așa ceva? Și atunci, noi, timișoreni, ne-am gîndit să folosim noțiunea de ediție, care obligă și ea, dar îți lasă loc să organizezi o manifestare de acest gen atunci cînd este cazul, fără să fii niciodată învinuit de festivism provincial.

Desigur acum, cînd au „căzut toate zarurile”, la Timișoara ne este mai ușor să facem un bilanț al realizărilor, să ne laudăm cu ceea ce am făcut. După un an de muncă neobosită, după organizarea celor patru concursuri interne „Pentru cea mai bună fotografie a trimestrului” în 1977 am reușit să atragem colegii noștri de club, deopotrivă pe cei tineri și vîrstnici (20–74 ani), generații de autori – aproape de necrezut – la o utilă și creatoare activitate, care pînă la urmă a fost stimulativă și tonifiantă pentru toți, bilanțul ei fiind: întregirea parțială a portofoliului de fotografii artistice competitive (8 lucrări intrate în cel de al 11-lea Salon Internațional de artă fotografică al R.S.R.) și formarea unei pleiade de tineri dezlănțuiți de care vom mai auzi în coloanele publicației noastre.

Noi, cel puțin aceasta este și părerea mea, la care desigur subscrie și colegul meu Schneider Helmut, în afară de salutul blazat „Jó estek kívánok” și vînturarea amabilă a unei pălării de fetru – aceasta cînd ne întîlnim ani în șir la obișnuitele întruniri de morți seara cînd nu se întîmpla mai nimic – am urmărit de data aceasta un țel precis, care se încadrează organic în etapa II-a, de masă a Festivalului național „Cîntarea României”, și anume: atragerea într-un cadru organizat

(CLUB) a unui potențial uman de valoare, ceea ce ne-a permis organizarea și deschiderea, după mai bine de un deceniu, a unei expoziții-concurs de artă fotografică de talie națională, intitulată simbolic „Frumosul românesc”, ediția I-a 1977.

Soriu aceste rinduri, deoarece la vernisaj am fost oarecum handicapat de a rosti vreo alocuțiune cu implicații pe care le-am enunțat mai sus – eram gazda „Frumosului românesc” în această parte a țării și trebuia să mă achit de unele obligații protocolare, să primesc oaspeți, să le urez bun venit, să dau cuvîntul vorbitorilor – și trebuie să avem în vedere și faptul – că am terminat abia simbătă, exact la ora 21,30, cu toate dichisurile legate de un asemenea periplu fotografic. Eram bucuros, bucuros din tot sufletul să prezint alesei asistențe prezente la vernisajul expoziției de artă fotografică pe colegul și prietenul meu, pe artistul plastic și criticul de artă Ciprian Radovan, care a vorbit din partea Comitetului județean Timiș al Educației Politice și Culturii Socialiste despre munca, despre strădania noastră, despre munca tuturor, despre lucrările expuse pe simezele galeriei timișorene, făcînd totodată aprecieri competente asupra calității exponatelor. Din partea Filialei Banat al AAF a vorbit tovarășul Sandor Rudolf, după care subsemnatul, autorul acestor marginalii, am declarat deschisă expoziția și am invitat pe cei prezenți să vizioneze cele 236 (douăsutetizecicișase) de fotografii AN expuse din partea a 132 (unasutătreizecicișdoi) de autori și cele

18 fotografii color, precum și fotografiile membrilor cetății timișorene.

În încheiere, trebuie neapărat să amintesc niște lucruri cu sensuri mai profunde, și anume, dacă pe undeva n-am fost pe placul cuiva sau am greșit cu ceva – sper că n-am lezat și n-am supărat pe nimeni în mod intenționat – să nu ne pună gînd rău, pentru că între dorința fierbinte, între dorința noastră personală și afirmare plenară, între lacrimă și bucurie există o cumpănă simbolică, care numai de către noi înșine poate fi înclinată favorabil într-o direcție sau alta, precum înclini cumpăna unei fintini adevărate din cîmpia bănățeană, din a cărei apă ne tragem puterea sevei existenței noastre pe acest darnic și străbun pămînt românesc roditor și înfloritor.

* * *

Iar dacă unii din noi am ajuns, după vizionarea expoziției, cu bucurie sau supărare la casele noastre, rog să-mi permiteți, în numele celor o sută de membri ai Fotoclubului „Retina” din Timișoara să vă relatez următoarele; colegul meu și prietenul meu Ciprian Radovan a ajuns acasă și și-a găsit mama neînsuflețită... Parcă la vernisajul expoziției noastre de artă fotografică a vorbit de o lacrimă. O lacrimă pentru pierderea mamei tale, Ciprian, care pentru tine în momentul de față și întotdeauna înseamnă durere, cumplită durere, peste care vei păși alături și cu noi.

COLOCVIU CU ROADE CONCRETE

Eugen Iarovici E. FIAP

În colaborare și cu sprijinul Comisiei de creație AAF, Consiliul pentru activitate politică și cultural-educativă de masă din cadrul U.G.S.R. a organizat primul colocviu național al fotoamatorilor din sistemul sindical. Acest important colocviu s-a desfășurat în două etape: I. la Galați, cu conducătorii de cercuri și cluburi din județele din Moldova, Oltenia, Muntenia și Dobrogea, II la Oradea, pentru restul județelor din țară.

Colocviul a avut un caracter practic, de lucru. Participanții au realizat fotografii în întreprinderile din Galați și Oradea, organizîndu-se cu acestea două mici expoziții, care au fost analizate de cei prezenți. S-a dovedit astfel cit de darnică este tema muncii și posibilitățile pe care ea le oferă pentru realizarea de imagini cu o înaltă ținută artistică.

Discuțiile, deschise și conduse de tov. Elena Paparad, adjunct al secției, s-au axat pe sarcinile ce revin fotoamatorilor în această etapă a Festivalului „Cîntarea României”. Tov. Eugen Iarovici a prezentat un referat intitulat „Rolul fotoclubului în viața orașului” iar tov. ing. Nic Hanu, secretarul Comisiei de creație AAF, s-a

ocupat în referatul său de modalitățile de organizare a expozițiilor de fotografii și a spectacolelor de diason.

Un mare număr de participanți au subliniat, în cuvîntul lor, însemnătatea colocviului, necesitatea unei colaborări mai strînse cu AAF, făcînd observații și dînd sugestii foarte utile. S-a relevat crescînda prezență a artei fotografice în circuitul valorilor artistic-culturale și necesitatea intensificării și diversificării manifestărilor din acest domeniu îndrăgit de marea public. Un accent deosebit s-a pus pe dezvoltarea spectacolelor diason, subiect care a fost introdus în discuții de Comisia de creație AAF. La colocviu s-a propus organizarea într-un viitor apropiat a unui simpozion dedicat în exclusivitate problemelor de creație ale diasonului, pe baza acumularilor obținute pînă acum.

Numeroșii participanți au apreciat ca foarte pozitive rezultatele acestui colocviu, rod al colaborării strînse dintre mișcarea fotografică din sistemul sindical și Asociația artiștilor fotografi. El reprezintă, se poate spune, o avanpremieră de bun augur pentru simpozionul pe țară „Arta fotografică în contextul culturii socialiste”, care va avea loc la București la 17–18 februarie 1979.

SEMINARUL INTERNAȚIONAL AL CONDUCĂTORILOR DE TINERET

Ing. Viorel Simionescu A FIAP

Între 2–7 septembrie, a avut loc în Jugoslavia, în anticul orașel – Tragir, situat pe litoralul Adriaticei la 20 km de Split, cel de al XIV-lea Seminar Internațional al Conducătorilor de Tineret, organizat de FIAP – Comisia pentru tineret. La Seminar au participat delegațiile naționale a 14 țări, toate din Europa. Delegația Româ-

niei a fost formată din ing. Viorel Simionescu – președintele Comisiei pentru tineret a AAF, și ing. Dan Dinescu – membru al aceleiași Comisii. Au fost prezentate o serie de comunicări ale căror subiecte au expus diferite preocupări în legătură cu atragerea tinerilor – începînd de la vîrsta preșcolară pînă la 25 ani –

pe tărîmul exprimării prin intermediul imaginilor de calitate. Referatele prezentate au fost în general de o valoare ridicată și au constituit prilejuri pentru ample discuții și schimburi de idei și informații între delegații participanți la Seminar.

De un interes deosebit considerăm că au fost cîteva din comunicările prezentate, pe care le vom menționa succint în continuare. Astfel, *Dr. Henryk Howak* (R. P. Polonă), printr-un referat prezentat de către *Krysztyna Licziwek* și *Siegfried Remann* (R. F. Germania), au comunicat rezultatele obținute în domeniul familiarizării copiilor de vîrstă preșcolară, începînd de la 4 ani, cu primele noțiuni de luarea imaginii și de prelucrare în laborator. Cei doi pedagogi menționați mai sus, aflați de altfel în permanentă legătură și schimb reciproc de informații, folosind metode atractive specifice vîrstei „elevilor”, demonstrează că noțiunile elementare în legătură cu fotografierea și procesul de prelucrare pot fi asimilate încă de la vîrsta foarte fragedă, unii dintre „subiecții” deosebit de dotați putînd realiza chiar lucrări ce conțin germenii unui potențial creator.

O deosebit de interesantă expunere a fost aceea a jugoslavului *Dragoljub Tosig*, care a creat o bază de vii discuții și schimb de opinii referitoare la problemele ce stau la baza inițierii și atragerii tineretului către fotografie, și anume cele ale metodologiei necesare, ale cadru-

lui organizatoric potrivit și, mai ales, ale recrutării și formării instructorilor pentru tînet. Tot în această direcție a fost orientată și conferința D-lui *Heinz Hoffmann* din R. D. Germană, care a conturat problemele și sarcinile educației și instruirii prin intermediul fotografiei a tineretului, iar colegul său de delegație, Dl. *Klaus Liebich* a subliniat importanța domeniului jocurilor și sportului ca sursă de motive pentru cercurile foto pentru copii și tînet.

Se cuvine de asemenea menționată conferința D-lui *Siegfried Merkel* de la Agfa care, ca întotdeauna, a prezentat o interesantă expunere (în special pentru adulții prezenți) cu tema „Fotografia publicitară – ambasador sau barieră ?”

Deosebita valoare a Seminarului a constituit-o largul schimb de opinii, idei și informații ce s-a realizat cu prilejul discuțiilor purtate pe marginea comunicărilor prezentate, cu deosebire a celor menționate.

De asemenea, trebuie subliniat și faptul că prin realizarea unui program comun, timp de o săptămînă, a fost posibilă crearea unui climat de prietenie și înțelegere între membrii delegațiilor naționale, ceea ce va sta cu siguranță la baza unui mai activ schimb cultural internațional și va asigura o participare calitativ superioară în domeniul fotografiei artistice a tineretului.

ACTUALITĂȚI ARĂDENE

Ștefan Matyaș

Anul 1978 are o semnificație deosebită pentru orașul nostru.

Am sărbătorit 950 de ani de la atestarea documentară a orașului Arad și – o altă sărbătoare importantă – împlinirea a 60 de ani de la unire.

Pentru viața foto-artistică, amintim că fotoclubul din Arad sărbătorește 72 de ani de la înființare.

Venind în întîmpinarea acestor frumoase și memorabile evenimente, membrii fotoclubului nostru au organizat mai multe expoziții de artă fotografică în sala Forum din oraș.

Au fost deschise publicului iubitor de frumos, în ordine, următoarele expoziții, în cadrul Festivalului național „Cîntarea României” :

- Retrospectivă arădeană
- Pași spre lumină
- Ritmuri contemporane
- 83 de fotografii color (au expus artiștii Remlein Antoniu și Eberlein Nicolae)
- A XI-a Expoziție județeană de artă fotografică, în luna octombrie.

La această expoziție de toamnă, au expus 20 de autori din rîndul membrilor fotoclubului, 58 de lucrări alb-negru.

Răspunzînd invitației internaționale pe care a primit-o, Fotoclubul Arad, la data de 20 noiembrie 1978, a vernisat o expoziție de artă fotografică în holul teatrului Jokai Mor din orașul Békésaba din R. P. Ungară.

La deschiderea expoziției, a fost de față o delegație română compusă din :

- Virgiliu Jereghie, președintele fotoclubului Arad
- Alasu Pavel din partea Centrului de îndrumare a creației populare și a mișcării artistice de masă al județului Arad ;
- Mihai Frangopol, membru al Fotoclubului.

Publicul vizitator a putut admira 90 de lucrări alb-negru.

Urmează ca artiștii fotografi din Békésaba să expună în orașul nostru.

În prezent, membrii fotoclubului depun o activitate intensă pentru organizarea celei de a II-a bienale inter-județene „Ars Fotografica”, care va fi deschisă în luna decembrie 1978.

În încheiere, aș dori să menționez numele cîtorva colegi de la Fotoclub care, în afara sarcinilor de serviciu și viața familială, găsesc timp pentru a se dedica și artei fotografice și iau parte activă la viața culturală a orașului. Nostru Aceștia sînt Ardelean Aron, Barlabas Frederik, Bodol Iudita și Bodo Gavril, Brimbram Pavel, Eberlein Nicolae, Frangopol Cristian, Frangopol Mihai, Jereghie Virgiliu, Janto Adalbert, Kavetz Iosif, Kehr Albert, Lazin Ștefan, Olah Alexandru, Remlein Antoniu, Szaniszló Iosif, Truță Ioan, Varga Iosif și alții.

Ce poate fi mai frumos decît transmisiunea de la generație la generație a simțului artistic exprimat în pasiunea fotografică. Un astfel de exemplu, impresionant chiar, ni l-a oferit vernisajul primei expoziții personale organizate de craioveni în holul Teatrului Național din 8 octombrie 1978 :

Nicu-Dan GELEP – tatăl

Corneliu-Dorin GELEP – fiul

Cele două nume ale afișului sînt nume consacrate și bine cunoscute cercurilor fotografice din țară prin constanța, îndelungată și rodnică participare la manifestările fotografice interne și din străinătate.

Reunind lucrările lor într-o expoziție personală – tov. Nicu-Dan Gelep 95 de fotografii iar Corneliu-Dorin Gelep 50 de fotografii – cei doi artiști fotografi au reușit să prezinte lucrări de o înaltă valoare artistică cu conținut tematic extrem de variat. Ei au demonstrat că știu să abordeze temele din puncte de vedere diferite, că stăpînesc tehnicile fotografice cele mai variate și că le utilizează cît mai adecvat pentru punerea în valoare pregnantă a subiectului prezentat. Semnalăm în această ordine de idei solarizarea „Hanul lui Manuc” a tînărului Corneliu-Dorin Gelep. Este desigur cea mai bună redare fotografică de pînă acum a acestui vechi monument arhitectonic bucureștean.

Omul pare să constituie subiectul de predilecție a tov. Nicu-Dan Gelep. Ni-l prezintă în cele mai variate atitudini de viață știind să surprindă momente de tensiune sufletească la care participă și autorul fotografiilor. Aceasta este de alt fel una din marile merite ale tuturor fotografiilor tov. Nicu Dan Gelep : se simte legătura intelectual-sufletească între fotograf și subiectul prezentat, ceea ce dă fotografiilor o mare putere de expresie.

Am putut revedea în expoziție printre lucrările tov. Nicu Dan Gelep fotografii care au avut o mare circulație și

un succes binemeritat, ca : „Moș Victor”, „Portret în lemn” și „Ora de muzică”. Le-am contemplat după trecerea anilor cu foarte multă plăcere și interes ; nici urmă de oboseală sau plictiseală. Le-am putut reaprecia și să ne dăm cu satisfacție seama că au o subliniată valoare artistică, poate că am reușit chiar să descoperim în ele elemente noi în funcție de propria noastră evoluție artistică și în orice caz au caracterizat întreaga operă prezentată de autor. M-am convins încă odată cu acest prilej că noțiunea de „uzură morală” care începe să circule în literatura de specialitate este complet străină domeniului artei în general și fotografiei în special. Orice operă artistică, orice fotografie artistică are o valoare permanentă în timp și reîntîlnirea spectacolului sau specialistului cu ea este totdeauna binevenită. Prezentarea unei fotografii artistice oricît de cunoscută ar fi ea nu poate împiedica evoluția spre noutate în domeniul fotografiei, dimpotrivă, consider că nu poate avea decît un efect stimulator. În orice caz expoziția personală craioveană a reușit să stimuleze puternic artiștii fotografi din Cetatea Banilor.

În cuvîntul de deschidere a acestei expoziții s-a subliniat aportul organizatoric al tov. Nicu-Dan Gelep care, de cam 25 de ani, zi de zi se dedică promovării vieții fotografice craiovene. Și în semn de prețuire a acestei imense munci depuse, prietenii săi i-au înminat o cupă de cristal.

Vernisajul expoziției personale din 8 octombrie a fost marcat prin prezența tov. conferențiar ing. Silviu Comănescu care a ținut cu acest prilej o foarte interesantă conferință despre „Fotografia românească peste hotare”, conferință ce a fost însoțită de proiecții și care a fost urmărită cu viu interes de un public foarte numeros.

Sărbătoarea fotografică craioveană din 8 octombrie 1978 s-a încheiat cu o masă tovarășească, într-o ambianță de înaltă solidaritate intrată deja în tradiția artiștilor fotografi craioveni.

EXPOZIȚIA Dr. MARIUS TERDIC

Dr. Napoleon Frandin, Hon E. FIAP

Printre expozițiile găzduite de Galeria de artă fotografică AAF din București, ținem să menționăm expoziția personală a Doctorului Marius Terdic din Cluj-Napoca. Membru al AAF și președinte al Fotoclubului Cluj-Napoca, doctorul Terdic a avut și are o susținută activitate în domeniul fotografiei. Numele său nu a lipsit niciodată în ultimii zece ani din Bienalele internaționale ale Fotoclubului medicilor din România și a fost de asemenea întîlnit în saloane naționale și internaționale.

Lucrările sale prezentate în expoziția personală transmit în parte un romantism deloc exagerat, dar cu destulă expresivitate în exprimare. Sînt întîlnite scene din viața obișnuită a oamenilor, ca de exemplu „Colecționarul de insigne”, sau „Început de sezon”, „mîna chimistului”, precum și „Fiecare cu meseria lui”, toate redînd momente surprinse din fugă, cu naturalețe robustă. Portretele, bine studiate în ceea ce privește momentul declanșării, ele fiind un subiect preferat de autor, reușesc să se mențină pînă la urmă neforțate în expresie, redînd în final, starea sufletească a fiecărui subiect fotografiat.

Menționăm dintre acestea „Visul”, „Ioana”, „Vrăjitoarea”, „Vîrstă bunicului”, sau „Depărtare”. Nu trebuie uitate scenele cotidiene, întîmplările „întîmplătoare”, dintre care se detașează „Dialog”, „PTTR”, sau „Acrobație”. Dintre peisajele care s-au remarcat, se impun „Invitație la drumeție”, „Casa pescarului” și de asemenea „Ceața”. Un subiect reușit și plin de umor sugestiv este „Criticul”, care este o formă aparte de cactus plin de spini, din care fantezia autorului a reușit să redea sensul adevărat al titlului.

Prezentarea expozițiilor personale la Galeria de artă fotografică AAF din București, considerăm că este o posibilitate de a înfățișa publicului nu numai confruntarea realizărilor unor nume de autori ci rămîne în același timp un mijloc de înfățișare a unor idei, cît mai originale, cît mai variate, răsplătînd exigența și varietatea vizitatorilor.

De aceea, în ambianța acestor manifestări personale în domeniul fotografiei, expoziția doctorului Marius Terdic, sîntem convinși că și-a atins scopul.

„Dies ist mein Land”, un album al editurii militare din Republica Democrată Germană, realizat de un singur autor, Manfred Uhlenhut, ale cărui fotografii sînt însoțite de un text redactat de Helmut Preissler. Nu este însă un album de artă fotografică, dar sînt totuși unele imagini interesante din punct de vedere artistic (peisaje, imaginile ruinelor din Dresda, imagini arhitecturale), care se pierd printre altele, de multe ori lipsite de sens, cel puțin în contextul respectiv. Și aceasta poate chiar din cauza structurii lucrării: scene de balet alternează cu imagini de fabrici, peisaje industriale cu portrete. Uneori, alternarea aceasta este violentă: Nou născuți și rachete distrugătoare, teatru și avioane de vînătoare. „Dies ist mein Land” nu reprezintă țara, după cum spune titlul, ci pe oamenii ei. Cu toate acestea, tematica este mult mai puțin variată decît ar fi permis subiectul. După instantaneele din viața militară, domină portretele, dintre care multe foarte reușite. Portrete de bătrîni, de copii, de soldați, de doctori. Instantaneele ocupă și ele un loc important. Manifestațiile cultural-

artistice ale tinerilor au dat autorului numeroase subiecte; tineri de pe toate continentele pe scene, pe străzi; balerini, cîntăreși, dansatori și sportivi. Tinerii ocupă un loc preponderent în structura lucrării. Din păcate, nu atît tinerii din viața de toate zilele, ci de la manifestații, din momente în care nu sînt ei înșiși. Fotografii realmente frumoase se pierd în colțuri de pagină.

Din cadrul peisajelor arhitectonice, majoritatea sînt realizate în centrul Berlinului de est, în jurul hotelului Stadt Berlin și a turnului de televiziune. Celelalte patru sînt realizate în ruinele de la Dresda și în cartiere moderne din Germania. În ceea ce privește natura, ea ocupă un loc aproape neînsemnat în această carte, deși fotografiile respective sînt de cele mai multe ori foarte reușite. După cum am spus, tematica este foarte puțin variată. Structura alternativă a cărții nu reușește să ascundă acest lucru. Din această cauză mai mult decît din lipsa calității artistice a fotografiilor, se poate considera cu greu „Dies ist mein Land” ca fiind reprezentativă pentru Republica Democrată Germană.

ÎNSEMNĂRI PE MARGINEA FESTIVALULUI „FOTO-SON '78”

Dr. Martin Copăceanu Președintele Filialei AAF Banat
Rudolf Sandor, Secretarul filialei AAF Banat

Cel de al 3-lea Festival Național Foto-Son 78, care a avut loc în luna Mai la Timișoara, organizat de Filiala Banat AAF, cu sprijinul Comitetului de Cultură și Educație Socialistă al Județului Timiș; în cadrul celei de a II-a ediții a Festivalului Cîntarea României a constituit în domeniul DIAPORAMEI un succes de prestigiu.

Față de cei 18 autori cu 24 de montaje în 1968 și 22 autori cu 31 montaje în 1972; la festivalul acestui an, numărul autorilor s-a ridicat la 34 cu 69 de lucrări; din 11 orașe ale țării.

Aceasta înseamnă că față de 1968 numărul autorilor aproape s-a dublat, iar cel al lucrărilor a crescut de peste două ori, dovadă că popularitatea acestui gen a crescut, favorizat și de apariția pe piață a aparatului și a materialelor necesare.

Cel mai important lucru pe care-l subliniem în mod deosebit, este calitatea lucrărilor, care s-a îmbunătățit în mod impresionant.

Dacă în trecut majoritatea lor era pe teme turistice, florale sau folclorice (compozițiile – eseurile – fiind mai rare) de data aceasta ultimele s-au înmulțit în mod simțitor; și chiar cele cu teme din folclor au fost în majoritate niște studii artistice sau documentare. Unele au constituit adevărate opere de artă fotografică. În orice caz, autorii au căutat să depășească evidența banală și să pătrundă în esența lucrurilor.

Numărul mare de premii acordate de juriu subliniază cele afirmate mai sus. Astfel au fost acordate 7 PREMII SPECIALE, 12 Premii ale Festivalului, și 10 Mențiuni. Scoatem în evidență valoarea deosebită a lucrărilor prezentate de: Găină Aniko și Dorel, de la Fotoclubul Design Cluj-Napoca; Martin Juliu, Sandor Rudolf, Naumann Gheorghe de la AAF-Banat; Dr. Valentin Aburel EFIAP-Brașov, Jozsa Francisc Fotoclubul din Tg.-Mureș, Koch Joan Fotoclubul Hunedoara, Panteș Ioan, Ghi-

nea Sandu, Ponici Nicolae, Buruleanu Nicolae de la Fotoclubul Retina Timișoara.

Numărul neașteptat de mare al spectatorilor cu ocazia festivității de gală, cit și în zilele următoare, denotă că și această formă de manifestare artistică prezintă un interes cu succes în munca cultural artistică de masă, promovată cu atîtă grijă de conducerea partidului și statului nostru.

Dacă acestea au fost părțile pozitive care au stat la baza succesului incontestabil al festivalului, considerăm ca necesar să ne oprim și asupra unor constatări cu ocazia pregătirii și desfășurării festivalului, cunoașterea lor de către toți cei interesați, putînd fi de folos pentru viitoarele festivaluri sau organizări de acest fel.

Apreciem ca nefavorabil faptul că timpul afectat pregătirii și desfășurării festivalului, de la momentul sosirii lucrărilor, pînă la jurizare și mai ales de la acest termen pînă la inaugurare a fost mult prea scurt, față de volumul mare de lucru, punîndu-se în criză de timp, ceea ce s-a reflectat și asupra desfășurării festivalului.

Tot din această cauză nu am putut prevedea și anunța autorilor data la care lucrările lor vor fi prezentate. Era natural și absolut obligator, la Gală, să fie arătate lucrările premiate, răminînd ca cele cu mențiuni să fie proiectate în ziua următoare, iar celelalte acceptate, în ultimele zile. În viitor se va ține cont și de aceasta.

Mulți autori nu au respectat cu strictețe prevederile regulamentului. În dorința de a nu-i elimina din concurs, ne-am încărcat cu prea multe munci care trebuiau făcute de fapt de către ei. Lucru care în viitor nu va mai fi posibil, ținînd cont de creșterea probabilă a numărului participanților și a montajelor lor. Astfel la unii textul și muzica au fost înregistrate pe canale diferite, noi trebuînd să le înpreunăm. La altele pe al 2-lea canal rămăsese liber au fost trimise cadre neadecvate unei

proiecții automate; în orice-caz nu au fost verificate dacă se împiedica sau nu în timpul proiectării.

Nu totdeauna s-a acordat atenția cuvenită unității dintre imagine-text și muzică. De multe ori muzica a fost aleasă la întâmplare, și nu corespundea imaginilor.

Înregistrările pe benzile magnetice, au fost de slabă calitate. La unele montaje, din dorința de a arăta cât mai multe imagini, s-a redus și timpul strict necesar unei proiectii armonioase. Tot din această cauză au fost introduse și o serie de imagini de slabă calitate. Știut este însă că nu numărul mare al imaginilor asigură succesul ci calitatea lor.

Alții au căutat cu tot dinadinsul să atingă cele 10 minute maximal admise montajului de regulamentele noastre. Din această cauză au acoperit cu muzică și text timpul acordat, dar cu prea puține imagini, care au încetinit ritmul schimbărilor în mod nejustificat. Asemenea montaje au devenit plictisitoare.

Multe din montajele premiate nu au utilizat cele 10 minute, unul chiar a abuzat, fiind numai de 80 de secunde, deși foarte bun.

La altele s-a vorbit poate prea mult, stinjenind asistența la realizarea emoției estetice. Și vocile nu întotdeauna erau sonogene și suficient de cultivate pentru o bună inteligibilitate.

Textele este de dorit să fie nu prea didactice, mai mult poetizate; pentru a sublinia suita de imagini, cu anumite idei care să întregască opera. Se pot compune și montaje fără text, numai cu muzică, dar într-o concurență de nivel internațional, lipsa lui se penalizează, putându-se aprecia ca incomplete.

Pentru o proiectie ideală se recomandă ca imaginile din montaj să fie toate verticale sau orizontale ori pa-

trate, pentru a nu deranja viziunea. Aceasta atrage după sine concluzia, că un montaj valoros nu se realizează, cu imagini culese la întâmplare, ci mai degrabă pe baza unui scenariu gândit înainte, și realizat apoi.

Privitor la subiectele abordate, fără a ne impune vre-un punct de vedere, am propune să se acorde o mai mare atenție omului, în diferite situații din viață. De asemenea nu ar fi neinteresant montajul realizat numai din portrete/portret nu însemnează numai cap sau bust, ci un om plasat în mediul său/și care să exprime trăsăturile sale caracteristice.

Din experiența inițiatorilor Diaporamei, rezultă că un bun montaj în genere nu este realizat de o singură persoană, ci de către un colectiv format dintr-un sau doi artiști fotografi, un scenarist și textier, un compozitor, un prezentator cu o voce și dicțiune adecvată. Atare asocieri poate asigura un montaj original de înaltă calitate.

Am consemnat câteva din constatările noastre cu sincera dorință de a veni în întâmpinarea tuturor acelor care doresc să participe în viitor cu creațiile lor la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a acestui gen artistic, care este atât de spectaculos.

Filiola Banat AAF exprimă pe această cale încă o dată mulțumiri tuturor celor care au sprijinit munca de organizare și desfășurare a festivalului FOTO-SON '78; în mod special Comitetului de Cultură și Educație Socialistă a Județului Timiș și Conducerii Asociației Artiștilor Fotografi din R.S.R., deoarece fără sprijinul și îndrumările primite nu am fi putut să asigurăm reușita acestei manifestări atât de îndrăgite.

TEHNICĂ • TEHNICĂ • TEHNICĂ • TEHNICĂ

SCHEMA TEHNICĂ A APARATULUI LEICA R3

Dinu Lazăr

Aparatură : reflex 24 × 36

Obturator : Leitz CLS, cu perdea, lamele metalice, cu glisare verticală; buton de declanșare cu siguranță care închide și circuitul electric al expondometrului; timpi de la 4 sec. la 1/1000 sec., controlați electronic. Timpi mecanici 1/90 sec. și poz. B.

Expunere : măsurare prin obiectiv, citire la întreaga deschidere a diafragmei; citire integrală cu predominare în centru și spot, selecționabilă prin comutator; dispozitiv de memorie; funcționare automată sau manuală. Există, pe inelul ASA-DIN coeficienți de corecție de ± 2 diafragme.

Vizor : geam cu microprisme telemetru Do din în centru; valori vizibile ale timpului de expunere (indicate prin acul galvanometrului), inițiate (sau timp) marcate pe inelul de viteză. Apare A dacă aparatul funcționează automat. Cimpul efectiv acoperit; 91% din suprafața fotografiei; oglindă mecanică cu oprire mecanică; zone centrale semitransparente (poate pătrunde 20% din lumină pentru a ilumina celula spot).

Transportul peliculei. Introducerea facilitată; tragere nemotorizabilă; levier de armare cu cursa de tragere: 130°. Există un dispozitiv special pentru expuneri multiple.

Adaptarea obiectivelor : baionetă tip Leicaflex; cuplare fotometrică modificată; obiectivele din vechea serie Leicaflex, pentru a fi utilizate pe R 3, trebuie modificate de la centrul de asistență Leitz; măsurări posibile stop-down cu alte obiective și accesorii.

Sincronizare flash : X și FP ($x = 1/90$ sec.) FP = cu lampă strălucitoare de 4 sec. la 1/1000 sec.; papuc cu contact cald (x) prevăzut cu întrerupător de siguranță automat care protejează pe operator de eventuale zguduri electrice.

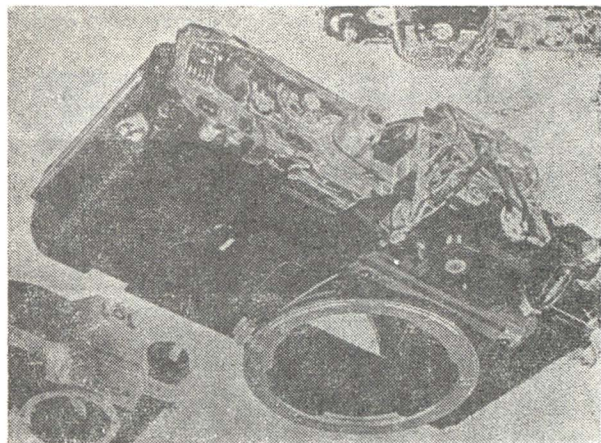
Dimensiuni și greutate : 148 × 96 × 61 mm; g. 790 (numai corpul).

1. Calota de alamă, proeminentă, care acoperă pentaprisma, are 2 ferăstruci: cea circulară, pe partea frontală, folosește pentru iluminarea în transparență a cifrelor vitezei de obturație (și contrasemnul „Automat”) perforate pe un disc special; cea din partea de jos indică valorile diafragmei prevăzute pe inelul obiectivului. Prin intermediul unui sistem de prisme, datele sînt vizibile în vizor.

2. Pentru a deschide partea din spate, este necesar să se ridice maneta de rebobinare. Cursa în sus a axei manetei oferă o frecare suficientă inițială și este destul

de lungă pentru a evita deschiderile accidentale. Introducerea filmului în bobina de înfășurare este simplificată; rotirea este orară (tip japonez, care asigură o prindere maximă a angrenajelor de tragere). Se recomandă să se verifice ca angrenajele să facă o bună priză pe film pentru a avansa filmul manual în faza de încărcare, ne putem servi alternativ de levierul de încărcare și de declanșator; este mai bine dacă aparatul este reglat pentru folosirea manuală. Contorul de fotografie este adițional, dispus pe deschiderea din spate. Partea din spate se închide cu un mic zgomet.

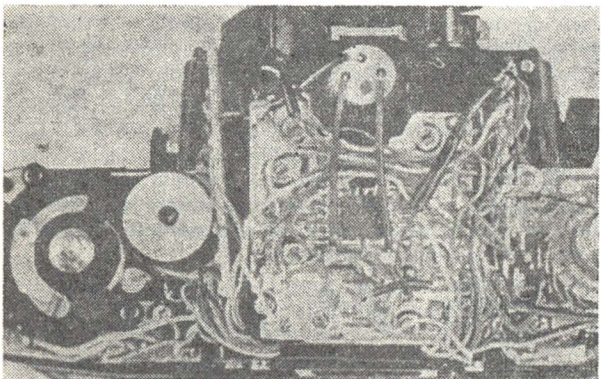
Toleranțele de paralelism și distanțe între ghidajul de plan al filmului și planul baionetei de introducere a obiectivelor (ca și între planul baionetei și planul ferestrei de expunere, afară de planeitatea oglinzii reflex) fac parte din principalele calități ale aparatului Leitz; aceste toleranțe sînt de fapt mai mari cu 50% față de normele cerute de DIN. În adevăr, putem spune: este

Aparatul fără capota superioară

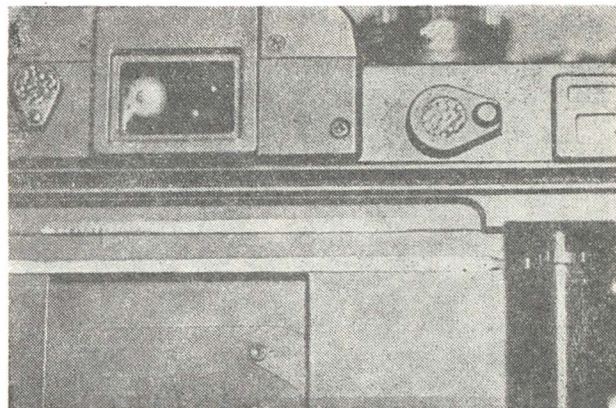
inutil să dispui de obiective de cea mai înaltă clasă dacă elementele esențiale ale aparatului care le suportă nu sînt de același nivel.

3. Becul de control al bateriei: se aprinde dacă bateriile sînt încărcate, apăsînd pe triunghiul de referință care constituie indicele scării ASA. Lumina provine de la un mic bec (o diodă luminoasă ar fi fost mai robustă, mai puțin sensibilă la loviri, dar desigur mai voluminoasă). Contactul se obține cu un întrerupător cu lamelă metalică foarte lungă: necesită o deplasare sensibilă a butonului, dar aceasta reprezintă o bună asigurare împotriva aprinderilor involuntare. Leica R 3 are la partea din fund un locaș pentru 2 baterii cu oxid de argint (mai indicate pentru funcționare în regiuni cu climă rece, față de cele cu mercur). Bateriile recomandate de Leitz; Mallory MS76H; National G 13, Vasta V76H, Eveready S76E, Ucar S76E, Rayovac RS76. Bateriile descărcate trebuie scoase imediat.

Firele de legătură între diversele circuite integrate și imprimate

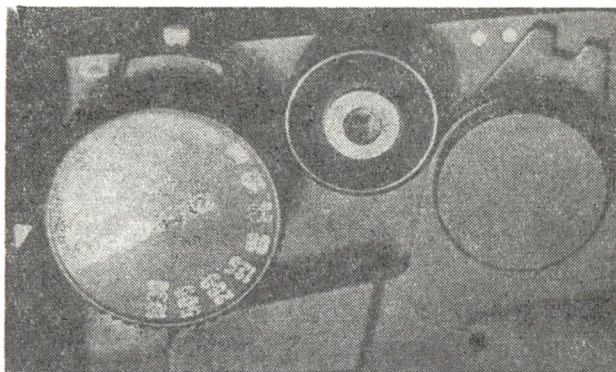
4. Un dispozitiv testator realizat cu un braț cu levier care se sprijină pe film, spre exteriorul perforării, simte prezența filmului pe bobina de înfășurare. În consecință, se găsește un contrasemn galben care apare pe ferăstruica corespunzătoare pe spatele aparatului. În primul rînd apariția, apoi deplasarea regulată spre dreapta a semnalului galben, semnalizează că aparatul e încărcat și că filmul e tras regulat. Înfășurînd pelicula, semnalul galben al testatorului dispăre în momentul cînd filmul a ieșit de pe bobina de desfășurare: după ce semnalul galben dispăre, se poate deschide și descărca aparatul.

Butonul de închidere al declanșatorului și comutatorul închis/deschis al circuitului electronic.

5. Pe partea din spate a aparatului se află levierul de siguranță, care blochează butonul de declanșare și împreună deconectează circuitele exponometrului. Este destul de puternic și profilat cu muchii rotunjite, pentru a nu se agăța de îmbrăcăminte, cînd se poartă aparatul de curea.

6-7. Închis și deschis: deschizînd calota cromată superioară, Leica R 3 își arată complexitatea. Legăturile electrice între diferitele circuite imprimate sînt realizate cu fire legate individual (care necesită multă manipulare), nu cu circuite imprimate „flexibile” cum se fac în prezent la aparatele japoneze din ultima generație. Fiecare com-

Butonul de supraîmpresiuni, declanșatorul, comutatorul de măsurare spot/ambianță, levierul de armare și butonul vitezelor.

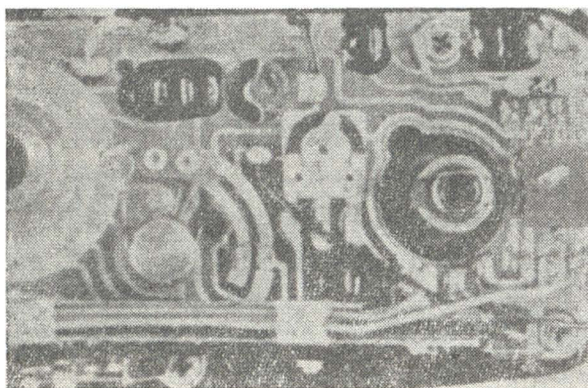
ponent electronic este de aceea așezat pe plăcuțe ceramice; procedeul este laborios, dar oferă cea mai bună stabilitate posibilă împotriva variațiilor de comportament datorită eventualelor diferențe termice.

8. Măsurarea luminii, la R 3, se produce la deschiderea completă a diafragmei. Pentru a folosi sistemul stop-down cu obiectivele și accesoriile necesare, nu trebuie să se monteze comenzi speciale. Conform unei tehnici destul de răspîndite, transmisia informațiilor de „deschidere-diafragmă” se face la potențiometrul de

sensibilitate (sus, dreapta), prin intermediul unui fir alb de nylon, care alunecă pe un scripete.

9. Coaxial cu levierul de avans al filmului, se află selectorul pentru impresiunile duble: deplasându-l, se reglează angrenajele de tragere a filmului. Armînd levierul se reincarcă numai obturatorul.

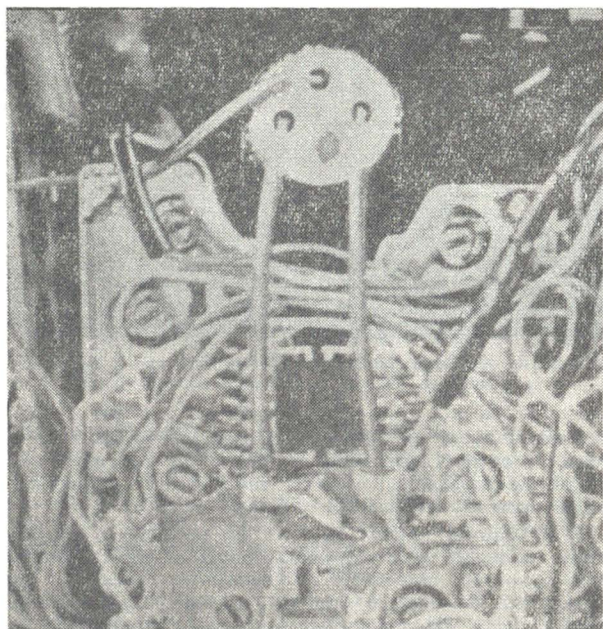
10-11. Închis și deschis: la montajul simplu al comenzilor corespunde marea complexitate a interiorului. Montajul circuitelor este identic celui folosit la Minolta; noutatea constă în plăcuțele verticale fixate pe laturile pentaprismei cărora le fac față fascicule de fire (roșii). Sînt destinate comutării de la sistemul de măsură spot la cel integral, precum și echilibrării electrice între cele 2 sisteme.

Circuitul imprimat ceramic

său semnalizează pe vizor valoarea de expunere (timpul) ales de exponețru. Este fix, nu rotativ; garantează astfel o precizie superioară și ușurează fabricii o verificare precisă. La partea extremă stîngă se observă lunga tablă de contact (B) care, prin apăsarea pe butonul corespunzător amplasat sub caroserie, acționează ca un întrerupător pentru becul de control al bateriei. Deschis: după scoaterea carterului superior, se observă circuitul imprimat. Pistele circuitului apar tratate cu un lac auriu; este o îmbrăcăminte antioxidantă necesară datorită con-

12. Vedere din partea superioară stînga a aparatului Leica R 3. Cilindrul A și microampermetrul care, cu acul tactelor care se ating. La stînga, se vede selectorul

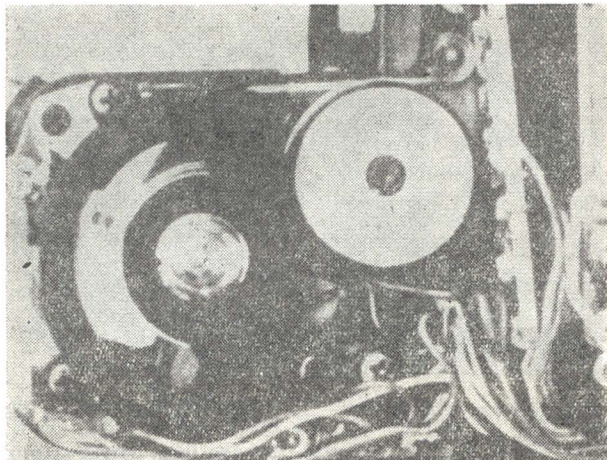

O celulă fotoelectrică din cele 3 și un circuit integrat LSI

timp/poziție „automat” (A); comutînd în poziție automat, se deplasează selectorul (B) care produce introducerea diferitelor piste electrice. În centru (C) este plăcuța pe care se sprijină butonul declanșator. La stînga (D) se află arborele de armare pe care se introduce levierul de încărcare și, coaxial, selectorul pentru dublă expunere.

14. O particularitate a potențimetrului la care converg datele valorii sensibilității cerute aparatului, a deschiderii diafragmei, a timpului de obturație: inelul, pe care se deplasează patina glisantă, este placat cu aur pentru a se evita oxidările și contactele false.

15. Vedere superioară a circuitelor deasupra pentaprismei: firele electrice leagă în serie cele două celule fotoelectrice de CdS (vizibile cea din „A”, cea din „B” este așezată pe placa circuitului). Celulele exponețrului sînt legate în serie, fapt care produce unele consecințe interesante de măsurare compensată. În centrul plăcii este amplasat circuitul integrat care execută măsurarea exponețtrică.

Potențimetrul aurit

16. Vedere laterală stînga a pentaprismei. Aici apare mai evident intervenția adusă de Leitz în structura electronică a aparatului „conform” proiectului Minolta XE-1 s-a adăugat placa verticală (A) marcată jos „Leitz”, care poartă timerul de verificare destinat echilibrării circuitului exponețtric cu citire spot și celui cu citire medie compensată. Diferența de citire exponețtrică între cele două sisteme să fie minimă, cu erori ne semnificative din punct de vedere fotografic: este vorba de un rezultat tehnologic suficient de greu de obținut într-o producție de serie, dar „normele Leitz” cer la verificare, diferența între cele două citiri să fie sub 5%.

17. Demontarea acestui aparat electronic este o operație care necesită măsuri de precauție speciale: se face numai după ce s-a constatat poziția de verificare reciprocă între inelul ASA și scala diafragmei (deci cu obiectivul montat); cînd corpul e deschis, trebuie să se dea cea mai mare atenție să nu se atingă cu degetele contactele electrice; există riscul unui scurt-circuit al delicatelor circuite integrate. Unele circuite MOS (metal oxid Semiconductor) folosite, de exemplu, la cinematografie sonoră și diverse instrumente fotografice, sînt sensibile la electricitatea statică și sînt montate cu respectarea unor specificații deosebite.

18. O vedere de trei sferturi a laturii drepte de la Leica R3. Circuitul imprimat este „supraridicat” față de alte mecanisme. Pe partea din spate a aparatului se vede întrerupătorul (A) exponețrului cu came de comandă care blochează și mișcarea declanșatorului (poziția de siguranță). Pe partea (B) bobina de numă-

rat fotografiei, cu semnalizatorul portocaliu al aparatului încărcat. Pe dreapta se vede un circuit integrat. Un tip de canal minuscul (C) face o punte pentru a însoți diverșii conductori electrici.

19. Vedere superioară, laterală dreapta a aparatului Leica R3 : pe latura pentaprismei fac față unei plăcuțe portcontor (A) numeroase fire ale circuitului expone-metric. Partea electrică pare complicată, dar trebuie reamintit că sîntem în prezența bornelor de comutare ale dublului sistem de citire (integrată și spot) care este o caracteristică fundamentală a acestui aparat. De la cilindru (B) pe care se introduce inelul de timpi, pleacă o sfoară de nylon care se înfășoară pe un mic scripeț și produce rotirea unui disc cu cifre transparente ; valorile de expunere fixate apar astfel pe vizor.

20. Vedere frontală, de trei sferturi, a pentaprismei : în primul plan se observă (A) discul indicator de timpi pe vizor. Este montat pe un arbore modelat cu mosor, care are (B) un resort cilindric de revenire. Tracțiunea este provocată de sfoară de nylon legată de selec-torul de timpi.

21-23. Mecanismele de armare care unesc rotirea levierului de încărcare cu complexele părți ale obturato-rului Copal-Leitz cu lamele metalice. Este de remarc-at „curățenia” întregii proiectări.

22. La stînga : buton de deblocare pentru întoarcerea filmului, filetare pe trepid, locașul pentru două baterii de oxid de argint. După cum se poate observa, nu există contacte electrice ; aparatul nu este proiectat pentru o cuplare la un motor electric.

NOUTĂȚI • NOUTĂȚI • NOUTĂȚI • NOUTĂȚI

75 DE ANI DE ACTIVITATE

Firma PRONTOR, cunoscută în toată lumea prin obturatoarele fotografice pe care le produce, a împlinit 75 de ani de activitate. La doi ani de la înființare, firma a lansat obturatorul cu lamele cu timpi pînă la 1/300 s. În cei 75 de ani de activitate, s-au produs 35 milioane de obturatoare fotografice de 500 tipuri, în 1700 de execuții. Dintre ultimele realizări de seamă în acest domeniu, se cuvine menționat obturatorul PRONTOR-PRESS ELECTRONIC, primul obturator cu armare automată, și obturatoarele cu acționare magnetică.

PENTRU O MAI BUNĂ UTILIZARE A APARATULUI DE MĂRIT

Firma Jos. Schneider & Co., Bad Kreuznach livrează actualmente obiective supraangulare pentru aparate de mărit pentru formatele 24 × 36 mm sau 6 × 6 și 6,5 × 9 cm. Aceste obiective de precizie cu 6 lentile permit amatorilor fotografi sau profesioniștilor o valorificare mai bună a aparatelor de mărit și anume o creș-tere de 70% a suprafeței imaginii mărite pentru aceeași valoare maximă a extensiei aparatului. Astfel, se pot realiza măriri mari sau măriri de detaliu fără a fi necesară prelungirea coloanei aparatului sau rotirea aparatului, activitatea de laborator devenind mai ușoară și mai expeditivă.

DISPOZITIV PRACTIC PENTRU DECUPAREA DIAPOZITIVELOR

Pentru cei ce își înrămează singuri diapozitivele, firma Hama a realizat un nou aparat pentru decuparea aces-

tora din filmul prelucrat. Întrucît este necesară o precizie bună de tă-iere, aparatul este realizat pentru a asigura o precizie de 1/10 mm. Se oferă două modele : 1225, varianta cu iluminarea diapozitivului ce urmează a fi decupat și 1220, fără iluminare.

NOUTĂȚI ALE FIRMEI HAMA

Noul catalog al firmei de accesorii fotografice HAMA oferă : diavizoare, pupitre luminoase, litere pentru titluri, prese pentru lipit filme, ecrane pentru proiecție la lumina zilei, parasolare, încărcătoare pentru film-metraj, suporturi pentru filtre, lufe, curele pentru aparate fotografice, etuiuri pentru ob-iective teledeclanșatoare electrice, al-bume fotografice, caiete pentru mă-riri, culori pentru retuș, sticle pliabile pentru soluții fotografice ș.a. în total 63 de noutăți în 131 de variante.

F 910 PROFESIONAL

Firma Braun a lansat noul model F 910 profesional de fulger electronic cu caracteristicile următoare :

Cifra directoare pentru 21 DIN	68 pentru unghi normal 48 pentru superangular
numărul de funcționări	3500...100
durata unui fulger	1/17000...1/250 s

Aparatul funcționează cu un acu-mulator ce nu necesită nici un fel de întreținere și care este protejat im-potriva supraîncălzirii. Aparatul se poate racorda direct la rețea, în care caz timpul dintre două funcționări de-vine 0,25...3 s.

Calculatorul propriu, care determi-nă cantitatea de energie luminoasă suficientă pentru expunere și oprește descărcarea la atingerea valorii ne-cesare, evită consumul inutil de ener-gie. El poate fi programat pentru 3 deschideri de diafragmă sau cu acce-soriul Variocontrol pentru pînă la 8 deschideri de diafragmă. Senzorul este dirijat pentru un unghi de 30°, deci pe obiectul de pozat și nu pe funda-lul fotografiei.

TURACOLOR II 400-27 DIN

Un film color supersensibil pentru format mic, cu 24 respectiv 36 de im-a-gini, este livrat de firma Turaphot. Fil-mul este sensibilizat pentru lumina naturală, dar realizează o bună re-dare a culorilor și la iluminatul arti-fificial cu becuri cu incandescență sau cu tuburi fluorescente. Sensibilitatea ri-dicată permite renunțarea la utilizarea lămpilor fulger în multe ocazii și lăr-gește posibilitățile de utilizare a lă-m-pilor fulger în încăperi mari sau în exterior.

CERCETARE-DEZVOLTARE LA AGFA-GEVAERT

Importanța acordată activității de cercetare-dezvoltare la firma AGFA-GEVAERT este subliniată prin cifra de 222,2 milioane DM acordată acestui sector pentru anul 1977, cifră care reprezintă 6,7% din volumul net de afaceri al firmei.

Sectorul care se ocupă de dezvol-tarea și îmbunătățirea producției are 3000 de colaboratori și a introdus în 1977 60 de produse noi sau îmbunătă-țite. În medie, a revenit acestui sector 1 milion de DM de fiecare zi de lucru.

Ing. Andrei Bratu A. FIAP

NOUTAȚI ÎN DOMENIUL APARATELOR

În fiecare lună, firmele producătoare anunță apariția în lumea foto a noi aparate, cu accesorii din ce în ce mai complexe și mai perfecționate.

Asahi-Pentax MX ușor de manevrat, având expunere și încărcare automată, este de dimensiuni reduse, ușurând astfel manevrarea.

Aceeași firmă prezintă un aparat 6 × 7, de mărimea unuia de 35 mm. Posibilitățile tehnice sînt bine înțelese superioare.

Fujica AZ 1 cu autoîncărcare, este dotat cu un teleobiectiv zoom, de mărime puțin diferită față de un obiectiv normal și un nou sistem de expunere complet automat. Aparatul este dotat cu un sistem digital de control al timpului de expunere, ceea ce asigură o expunere optimă în funcție de lumina disponibilă.

Minolta XD 7 oferă posibilitatea alegerii priorității asupra deschiderii sau a timpului de expunere, în punerea la punct automată, sau poate fi acționat în întregime manual, în funcție de rezultatul dorit.

Minolta XG 2, indicat pentru amatori; timpul de expunere este indicat în vizor pe o scală, prin intermediul unor diode luminoase. În funcție de timpul ales, aparatul diafragmează automat și momentul declanșării. Poate fi comutat și integral pe reglaj automat.

Olympus OM 2 cu autoîncărcător, are sistemul automat de punere la punct cu acționare instantanee în momentul ridicării oglinzii, reglînd expunerea în funcție de condițiile de lumină din momentul deschiderii obturatorului. În cazul folosirii flash-ului, oferă multiple posibilități de iluminare. Poate fi folosit și cu reglaj manual.

Ricoh prezintă variantele *XR 1* și *XR 2*, primul în întregime manual, cel de al doilea avînd și reglaj automat. Vizorul este foarte luminos, punînd în valoare toate detaliile viitoarei fotografii.

Horseman a pus la punct noul *VH-R*, indicat pentru fotografia profesionistă. Folosește mărimile 6 × 7, 6 × 9 și 9 × 12. Controlul imaginii se poate face pe sticlă mată sau vizor paralel, iar pelicula poate fi rotită fără a mișca aparatul.

Mamiya 645, un aparat profesional de dimensiuni reduse; punerea la punct se face manual, iar controlul fie prin vizor cu prismă fie pe sticlă mată, situată în partea superioară a aparatului.

Chinon: două aparate pentru 35 mm: *CE-3 Memotron*, cu expunere automată, acordă prioritate deschiderii. Obturatorul este vertical, controlat electronic, cu timpi de expunere între 4 s și 1/1000 s. *CM-3* are o construcție similară cu *CE-3*, dar reglajul se face manual, după indicațiile celulelor.

Ambelor aparate li se poate atașa încărcătorul automat *PW-510* cu posibilitatea de a realiza 2 cadre/secundă sau un avans de un singur cadru.

Dintre accesoriile *Contax* notăm:

– Sistemul de antrenare a peliculei cu motor, cu posibilitatea de a executa automat fotografii la un interval între 1/3 și 60 s, permițînd și controlul de la distanță prin infraroșii.

– Fulgerul electronic inelar, dispus în jurul obiectivului, este destinat macrofotografiilor fără umbre.

Dan Berlogea

ACTUALITĂȚI AAF ● ACTUALITĂȚI AAF ● ACTUALITĂȚI AAF

INTRĂRI ÎN SALOANE DE ARTĂ FOTOGRAFICĂ ȘI EXPOZIȚII INTERNAȚIONALE

Aurel Toncoglaz

● La Salonul Internațional „Femeia fotografiază” de la *Riga* – URSS (catalog 1153), au fost admise lucrări ale colegelor noastre: Liana Grill AFIAP, Hedy Löffler EFIAP și Clara Spitzer EFIAP.

● La cel de al XXIII-lea Salon Internațional de Artă fotografică de la *Ashram* – India (catalog 1175), au intrat lucrările:

– N. D. Gelep	– Citind
– St. F. Gheorghiu	– Singurătate

● La cel de al XX-lea Salon latin de Artă fotografică *San Fermin 1977* – Spania (catalog 1182), au fost admise următoarele lucrări:

– I. Ștefănescu	– Cea mai frumoasă noapte a unui fotograf
– M. Faria EFIAP	– Se lasă noaptea
– V. Malcoci AFIAP	– Mășți
– Iosif Marx EFIAP	– Dezacord
– Hedy Löffler	– Prietene
	– Contralumină

– Helmut Schneider	– Peisaj montan
EFIAP	– Muncitori

Lucrarea lui H. Schneider EFIAP „Muncitori” a fost premiată și reprodusă în catalogul salonului împreună cu lucrările artiștilor M. Faria EFIAP, I. Marx EFIAP și I. Ștefănescu.

● La cea de a III-a Bială de Artă fotografică Europa '77, organizată la *Reus* – Spania, au fost admise lucrările:

– I. Marx EFIAP	– Pălării
– P. Pișcorean	– Plimbărețul
– H. Schneider EFIAP	– Bucurie răutăcioasă
	– Giște

● La Salonul Internațional de Artă fotografică *Fotoforum '77 de la Ruzomberok* – Cehoslovacia (catalog 1183), au intrat următoarele lucrări:

– D. Dinescu AFIAP	– Șirnea '77
	– Plopi în zori

- T. Doczy
- Stină
- H. Schneider EFIAP
- Forestier

Lucrarea lui H. Schneider a fost reprodusă în catalogul salonului.

● La a II-a *Expoziție internațională de Artă fotografică de la Rio de Janeiro – Brazilia* (catalog 1187), au fost admise următoarele lucrări :

- A. Mihailopol EFIAP
- Ghepardul
- H. Schneider EFIAP
- Marie
- S. Weiss
- Repaus
- S. Zimmer
- Mica bucătăreasă
- Z. Burkhart
- La Km 7

Lucrările artiștilor fotografi A. Mihailopol EFIAP și Helmuth Schneider EFIAP, S. Weiss și Z. Burkhart EFIAP au fost reproduse în catalogul expoziției.

● La cel de al II-lea *Salon internațional de Artă fotografică organizat la Saint-Nazaire – Franța* (catalog 1195) au intrat lucrările :

- I. Mihăică
- Vis de copil
- V. Moldovan
- În scenă
- C. Sandu
- Începutul
- L. Sebastian
- Ochi negri
- C. D. Gelep
- Sibiu, orașul vechi

● La cel de al III-lea *Salon Internațional de Artă fotografică de la Paris – Franța* (catalog 1196) au fost admise următoarele lucrări :

- G. Cocora AFIAP
- Cîntec vechi
- F. Koncz
- Cloșca
- H. Schneider EFIAP
- Forestier
- Centenara

Lucrarea „Forestier” a lui H. Schneider EFIAP a fost reprodusă în catalogul salonului.

● La cel de al IX-lea *Salon internațional de Artă fotografică de la Rabat – Maroc* (catalog 1197) au intrat lucrările :

- Gh. Lăzăroiu EFIAP
- Să fie lumină
- I. Marx EFIAP
- Dictatorul
- H. Schneider EFIAP
- Lucrători
- Pistrui

● La *Salonul internațional de Artă fotografică „Inter ’78” de la Linz – Austria* (catalog 1201) au fost admise următoarele lucrări :

- M. Faria EFIAP
- Intermezzo
- N. Frandin Hon. EFIAP
- Seninătate.

● La cel de al XIX-lea *Salon internațional de Artă fotografică de la Kortrijk – Belgia* (catalog 1202) au intrat lucrările :

- N. Eberlein AFIAP
- Portret
- Hedy Löffler EFIAP
- Salzburg

● La cel de al III-lea *Salon internațional de Artă fotografică de la Marigoane – Franța* (catalog 1204) a fost admisă lucrarea „Portret” de Anna Mihalyko, care a obținut și o medalie.

● La cel de al XXXVI-lea *Salon anual de Artă fotografică de la Calgary – Canada* (catalog 1203), au fost admise următoarele lucrări :

- D. Dinescu AFIAP
- Plopi în zori
- C. D. Gelep AFIAP
- Autumnală
- Gh. Ghiaciu AFIAP
- Vacanțe pe Clăbucet
- Hedy Löffler EFIAP
- Anabela

● La al V-lea *Salon de Artă fotografică din Singapore* (catalog 1208), a fost admisă lucrarea „Bunica” de Alexandru Asztalos.

● La cel de al XXXIII-lea *Salon de Artă fotografică organizat de Fotoclub Buenos-Aires – Argentina* (catalog 1211) au intrat următoarele lucrări :

- D. Dinescu AFIAP
- Peisaj
- Feroviar
- H. Schneider EFIAP
- Lucrători
- Forestier IV
- Vizitiu
- Fereastră

● Al V-lea *Salon internațional al Fotoclubului „Aigle” din Elveția* (catalog 1212) a expus și o lucrare fără titlu de Dan Dinescu AFIAP.

● La cel de al VII-lea *Salon de Artă fotografică organizat de Grupul Foto al Creditului Lyonez din Paris – Franța* (catalog 1216) au fost admise lucrările :

- V. Marciuc AFIAP
- Frumosul și uritul
- N. D. Gelep
- Ianke
- V. Polizache AFIAP
- Tracii

● La cel de al XVI-lea *Salon internațional „Photoeurop-1979”* (catalog 1218), au fost expuse lucrările :

- Gh. Lăzăroiu EFIAP
- Bîrfă
- I. Mihăică AFIAP
- Rugbiști
- V. Nastasi
- Singurătate

● La *Salonul internațional de Artă fotografică Info-ta ’78 de la Jicin – Cehoslovacia* (catalog 1220), au fost admise lucrările următoare :

- St. Csontos AFIAP
- Anca
- St. Toth
- Ritm

● Al XXIII-lea *Salon internațional de Artă fotografică „San Fermin 1978” – Spania* (catalog 1222) s-au expus și următoarele lucrări :

- G. Cocora AFIAP
- Cîntec vechi
- M. Faria EFIAP
- Autoportret
- V. Jereghie
- Simetrie
- Gh. Bodrogi
- Virste
- E. Rozer
- Peisaj

Lucrările artiștilor fotografi G. Cocora AFIAP și Gh. Bodrogi au fost reproduse în catalog.

● La cel de al V-lea *Salon internațional de Artă fotografică de la Sao Paulo – Brazilia*, au fost admise lucrările :

- H. Schneider EFIAP
- Marie
- Fierar
- Lucrători
- I. Just
- Idilă colectivă
- Ultimul tango
- Prețul succesului
- A. Copăceanu
- Cascadă

Lucrarea lui Helmuth Schneidet EFIAP, intitulată „Lucrători” a fost medaliată cu bronz.

● La cel de al VIII-lea *Salon internațional de Artă fotografică din Singapore 1978*, au fost admise următoarele lucrări :

- H. Buchfelner
- Minutul ’79
- I. Banyai
- Castelul Peleş
- V. Boldir
- Apă proaspătă
- G. Cocora AFIAP
- Fereastră
- N. Frandin Hon. EFIAP
- Bătrîn nr. 5
- N. D. Gelep
- Ianke
- C. Spitzer EFIAP
- Dantele
- D. Gherman
- Galben-albastru

- Kely Zoltan
- Industrializare
- Apus de soare
- G. Kutý
- Trecătoarea
- M. Șerban
- Vine furtuna

● La cel de al IX-lea Salon internațional de Artă fotografică „Venus '78” de la Cracovia – Polonia, au fost admise lucrările :

- I. Albini EFIAP
- Ah ! această creatură
- M. Albu
- Ginditorii

- I. Banyai
- Balet II
- Vibrație
- Modelul
- N. Cristoveanu
- Nr. 529/B/(color)
- N. Eberlein AFIAP
- Fiica soarelui
- I. Essig
- Eantai
- Hedy Löffler EFIAP
- Studiu 2
- Studiu 3
- A. Mihalyko
- Portret
- A. Remlein
- În pădure (color).

INVITAȚIE LA AL XII-LEA CONCURS PENTACON-ORWO 1979

Invităm pe cititorii noștri să participe la concursul inițiat acum mai bine de 20 de ani de industria de fotografie din R.D.G. :

Combinatul VEB Pentacon-Dresda

VEB Filmfabrik Wolfen-Fotochemisches Kombinat

Așa cum se știe, concursul, devenit tradițional, este menit să dezvolte colaborarea țărilor socialiste în domeniul fotografiei de artă și este sprijinit în mod activ în popularizare, colectarea de material, participare la juri-zări și valorificare de revistele de specialitate foto din țările socialiste :

Sowjetskoje Foto, Moscova
Foto, Budapesta
Foto Magazyn Fotograficzny, Varșovia
Ceskoslovenska Fotografie, Praga
Bulgarska Foto, Sofia
Fotografie, București
Sam Svuj Majstor, Belgrad
Fotografie, Leipzig

Juriul va fi compus din redactorii șefi, respectiv redactorii responsabili, ai menționatei reviste foto de specialitate și cite un reprezentant al Combinatului VEB-Pentacon-Dresda și VEB-Film-Fabrik Wolfen, Fotochemisches Kombinat.

Organizatorii își rezervă dreptul să rețină pentru a fi reproduse în scopuri de reclamă și pentru publicații lucrările premiate, fără plată de onorariu.

A XII-a ediție a concursului are următoarele teme :

GRUPA 1 (alb-negru și color) : Omul, creatorul vieții sale.

Imaginile acestei grupe trebuie să arate omul timpurilor noastre și strădanile sale pentru rezolvarea problemelor actuale. Temele pot fi luate din viața de toate zilele, precum și din viața individuală. Teme principale : lupta pentru pace și progres social ; cooperarea între comunitatea statelor socialiste și solidaritatea internațională ; formarea personalității și raporturile între oameni ; progresul producției în industrie și agricultură și apărarea mediului înconjurător ; îmbogățirea vieții prin cultură și artă.

GRUPA 2 (alb-negru și color) : SPORT.

Imaginile acestei grupe trebuie să exteriorizeze valoarea culturii fizice și sportului în formarea individului, ocuparea timpului liber și eficacitatea sa asupra masei. Subiectele vor fi atît din domeniul sportului popular, cit și a celui de performanță. Se pot prezenta orice întâmplări din lumea sportului, sau cu faze deosebite.

Decisivă este realizarea din punct de vedere artistic a subiectului, care prezintă în mod clar concordanța cu ideea olimpică și valoarea umană a culturii fizice și sportului :

GRUPA 3 (color) : Culoarele lumii noastre noi. Detaliul frumos

Spre deosebire de tema 1, „Omul – creatorul vieții sale”, lucrările acestei grupe trebuie să înfățișeze în mod deosebit coloritul lumii noastre noi. Nu numai omul singur, ci, înainte de toate, trebuie să apară ceea ce el realizează. Pot fi subiecte de relaxare, detalii de clădiri, instalații de producție și subiecte din viața de toate zilele, acasă, în oraș, la locul de muncă, în timpul liber. Coloritul natural precum și culoarea care rezultă funcțional prin contribuția intenționată a omului, trebuie prezentate în imagini în mod convingător din punct de vedere compozițional.

GRUPA 4 (alb-negru și color) : Temă liberă.

Prin această grupă se oferă posibilitatea de a cuprinde în compoziție fotografiile care nu se încadrează în grupele de mai sus, dar totuși sînt de înaltă calitate fotografică.

GRUPA 5 (alb-negru) – Fotografii de serie

Dorința organizatorilor este ca să se tindă în special la fotografii unicate. Modul de exprimare trebuie să fie atît de concentrat, încît să apară în aceste unicate. Seriile de fotografii, avînd teme limitate, se vor lua în considerare fiecare separat.

CONDIȚIILE DE PARTICIPARE

1. Pot lua parte la acest concurs toți fotoamatorii, fotoreporterii și profesioniștii, care domiciliază în una din țările socialiste.

2. Fiecare participant poate prezenta în total 5 lucrări alb-negru (necașerate) și 5 lucrări color (diapozitive sau pe hîrtie). Seriile pînă la 6 fotografii contează ca o singură lucrare.

Diapozitivele pot fi de orice format. Fotografiile obișnuite trebuie să aibă formatul 18 X 24 cm. În cazul că una din laturi nu se încadrează în dimensiunile reglementare, latura cea mai mare nu trebuie să depășească 24 cm.

3. Toate fotografiile prezentate, respectiv diapozitivele, trebuie să aparțină prezentatorului și să fie realizate în anii 1978–1979. Vor fi admise lucrările care au fost realizate cu aparate sau filme de proveniență din R.D.G.

4. Fiecare lucrare trebuie să aibă menționate pe spate :

- a) numele și prenumele
- b) adresa autorului
- c) grupa tematică
- d) titlul fotografiei

Fiecare diapozitiv trebuie să conțină numele autorului și pe o listă separată :

- a) numele și prenumele
- b) adresa autorului
- c) grupa tematică
- d) titlul fotografiei

5. Concursul începe din ziua anunțării. Toate fotografiile trebuie să fie predate până la 31.08.1979 redacției buletinului „Fotografia” — Căsuța Poștală 1-223 București 70100.

6. Juriul va începe lucrările sale în luna octombrie 1979. Rezultatele concursului vor fi publicate în revistele de specialitate, respectiv în buletinul nostru „Fotografia”.

7. Vor fi acordate următoarele premii :

a) La grupele tematice 1-2 și 4 (categoria alb-negru) cite un premiu 1 în valoare de 700 M ($= 3 \times 700$) 2100 M

b) La grupele tematice 1, 2, 3 și 4 (categoria color) cite un premiu de 1000 M ($= 4 \times 1000$) 4000 M

c) La grupele tematice 1, 2 și 4 (categoria alb-negru) cite două premii 2 în valoare de 400 M ($= 6 \times 400$) 2400 M

d) La grupele tematice 1, 2, 3 și 4 (categoria color) cite 2 premii 2 în valoare de 600 M (8×600) 4800 M

e) La grupele tematice 1, 2 și 4 (categoria alb-negru) cite 3 premii 3 în valoare de 200 M ($= 9 \times 200$) 1800 M

f) La grupele tematice 1, 2, 3 și 4 (categoria color) cite trei premii 3 în valoare de 300 M ($= 12 \times 300$) 3600 M

g) La grupele tematice 1, 2 și 4 (categoria alb-negru) cite zece premii 4 de 100 M ($= 30 \times 100$) 3000 M

h) La grupele tematice 1, 2, 3 și 4 (categoria color) (cite zece premii 4 de 150 M ($= 40 \times 150$) . . . 6000 M

i) La grupele tematice 1, 2 și 4 (categoria alb-negru) cite 20 premii 5 de 50 M ($= 60 \times 50$) . . . 3000 M

j) La grupele tematice 1, 2, 3 și 4 (categoria color) cite douăzeci premii 5 de 75 M ($= 80 \times 75$) 6000 M

k) La grupa tematică 5 (categoria alb-negru)

1 premiu 1 de 100

1 „ 2 „ 600

2 „ 3 „ 300 2200 M

l) La grupa tematică 5 (categoria color)

1 premiu 1 de 1200 M

1 „ 2 „ 600

2 „ 3 „ 500

În total 260 premii.

La fiecare premiu se acordă și o diplomă și cite o medalie. Pentru cea mai bună realizare fotografică, se acordă o cupă.

8. La toate grupele premiile, sint hotărîte de juriu după principiul majorității. Decizia nu se poate ataca în justiție și se dă fără drept de apel.

9. Premiul primește premiul recalculat în moneda țării respective. Există însă posibilitatea să se obțină pentru contravaloarea premiului produse fotografice din R.D.G.

10. Predarea premiilor (către premiați) se va face într-un cadru festiv la reprezentanțele comerciale ale R.D.G. din fiecare țară socialistă.

11. Prin participarea sa la concurs, participantul recunoaște condițiile concursului.

* * *

Pentru a ușura într-o oarecare măsură munca de selecție pe care trebuie să o facă redacția noastră, rugăm foto-cluburile AAF să organizeze în cadrul lor o primă selecție și să trimită la redacție numai numărul de lucrări maxim admis în concurs pentru fiecare autor, menționând totodată numărul total al autorilor și lucrărilor din care s-a făcut această primă selecție.

ANUNȚ

Rugăm toate fotocluburile și cercurile de fotoamatori din țară să trimită neîntirziat la redacția noastră adresa lor exactă.

Publicind într-unul din numerele viitoare lista lor completă, se va asigura o mai largă informare între fotocluburi despre participări la expoziții și alte acțiuni.

Fotocluburile și cercurile care încă nu sint abonate la publicația „FOTOGRAFIA” sint invitate să facă abonamente colective. Pentru acestea, se va trimite un mandat poștal în valoare de 90 lei (abonament pe un an — 6 numere) pe adresa :

Asociația Artiștilor Fotografi

C.P. 1-223. 70100 București

Cont 45.10.3.12.2 BNRSR — Filiala sector 7

Indicind adresa unde doresc să primească publicația.

ECOURI

Conf. Ing. Sylviu Comănescu Hon. E. FIAP

În numărul 120 din anul trecut, în publicația noastră a apărut un articol cu titlul: „*Drumul istoric ascuns de pe plaiul Șerban Vodă*”, autor C. Săvulescu, care, la timpul său, a trezit unele controverse în colectivul nostru redacțional, dar justetea publicării a fost confirmată de numărul mare de scrisori pe care le-am primit de la cititori. Cu această ocazie, remarc că din toate articolele publicate până acum de noi, acesta este singurul care a trezit un asemenea interes în rândul cititorilor noștri. Evident că publicarea „in extenso” a tuturor scrisorilor depășește cadrul acestei rubrici, așa că, în compensație, ne-am propus să dialogăm cu autorul și totodată să redăm și unele fragmente dintre scrisorile cele mai caracteristice.

— Ing. S. Comănescu: Aveți în față un număr de aproape 20 de scrisori în legătură cu articolul Dv. publicat în numărul 120/1978 și vă rugăm să ne spuneți care este reacția Dv. vis-à-vis de acestea?

— C. Săvulescu: Articolul pe care l-am scris este rodul muncii mele de cercetare de 15 ani, pe care am făcut-o cu toată exigența cerută de un asemenea studiu. Sint un pasionat al cunoașterii istoriei plaiurilor mele natale și ca atare am considerat-o ca o datorie de onoare a mea. Nu pot să fiu decît mulțumit că studiul meu a trezit atît interes și aceasta, în primul rînd cred, datorită elementelor de necontestat ale faptelor din acele timpuri, pe care le-am relatat.

— Ing. S. C.: Înainte de publicarea articolului, ați avut ocazia să prezentați cuiva acest studiu?

— C. S.: Da, regretatul academician prof. Constantin C. Giurescu, cu ocazia vizitei pe care i-am făcut-o la 15 ianuarie 1971, i-am relatat acest studiu, cînd pe monografia mea ilustrată a Slănicului a scris următoarele: „.... o adevărată istorie a acestui însemnat centru românesc, însemnat atît sub raportul economic, cit și sub acela al continuității noastre în ținutul carpato-dunărean. Felicit călduros pe autor și doresc ca și alte orașe românești să urmeze pilda sa”. Iar ulterior mi-a oferit, pe volumul său de istorie a românilor dedicația: „Lui Constantin Săvulescu, artistului și cercetătorului cu cele mai bune sentimente” 28 iunie 1977.

Ing. S. C.: Deci, o atestare care vă onorează. Dealtfel, în continuare, permiteți-mi să redau și alte „atestări” spicuite din scrisorile amintite anterior.

● „Călduroase felicitări autorului, urări de prosperitate nobilei asociații. Din inimă vă dorește biruință în cercetări, cu spiritul ager și obiectivul credincios al artistului, un stăruitor iubitor al plaiurilor prahovene”

— Prof. Frasin Munteanu-Râmnic, Vălenii de Munte, 2 mai 1978.

● „Nu găsesc cuvinte pentru a aprecia această lucrare a Dv. prin care scoateți la iveală fapte și locuri demult uitate și care ar trebui scrise și arătate în lucrările principale de istorie și tactică militară” (A. A. — MIHAI NICULESCU, contabil șef al liceului Slănic, 1 iunie 1978).

● „Fiica mea (profesoară de istorie) l-a studiat și a găsit în acest material multe lucruri care o interesează” (A. A. — ION STERESCU, Slănic Prahova, 6 iunie 1978).

● De la tov. prof. dr. Constantin Rezachevici, cercetător științific la Institutul de Istorie „N. Iorga”, s-a primit o scrisoare datată 15 iunie 1978, din care spicuim:

„Articolul este interesant din punct de vedere istoric, iar drumul amintit este just reconstituit.... Dacă ar fi solicitat (ocupîndu-se de o problemă de cercetare istorică) sprijinul specialiștilor de la Institutul de Istorie — acordat cu solicitudine oricui — în faza inițială a muncii lor, autorii ar fi evitat să bată la porți deschise.... drumul lui Radu Șerban... a fost reconstituit sub semnătura noastră în cadrul studiului științific: „Neobișnuitul drum peste Carpați al oștii lui Radu Șerban, înaintea bătăliei de lingă Brașov, cu Gabriel Băthori (iulie 1611)”, publicat în „Cumidava VIII (1974—1975), p. 119—131, + 1 hartă.... încă din 1970. În articolul „Radu Șerban — demn urmaș al lui Mihai Viteazu”, apărut în „Magazin istoric”, 11, noiembrie 1970, p. 69, afirmam limpede: „pînă în zilele noastre plaiul peste care a trecut (Radu Șerban) a rămas în amintirea poporului ca „plaiul lui Șerban Vodă”.... pornind doar de la menționarea „plaiul Șerban Vodă” și a localității Schiulești, pe care noi am făcut-o pentru prima oară în istoriografie încă din 1970.... dacă totuși ar fi ținut să publice un articol care în esență, pe plan istoric, nu aduce nimic nou..... Nu stăruim asupra folosirii izvoarelor istorice de mina a treia”.

● „Frații Nicolae și Alexandru Vlăsceanu ca singuri și direcți moștenitori ai acestor munți, posedau în original actele domnești scrise pe piele de vițel pentru serviciile aduse domnitorului Radu Șerban de către strămoșii lor Mihai și Dumitru Bacărea. Socotesc că subiectul acestui articol a fost bine tratat și că el va mai deschide o mică fereastră în casa istoriei noastre românești destul de zbuciumate de vitregia timpurilor”. ION ȘI VIRGINIA TANASE, foști timp de 38 de ani învățători în satul Schiulești, 18 iunie 1978.

● „Socot că ați restituit cercetării istorice lapte care pînă în prezent rămăseseră incerte. Felicitări pentru cercetarea Dv.” (prof. DINU C. GIURESCU, 25 iunie 1978).

● „Concluziile la care autorul a ajuns prin studiu și cercetare atentă, probează justetea ideii că în domeniul istoriei și al arheologiei, mijloacele moderne de cercetare, inclusiv fotografia, trebuia să ne poată elucida unele întrebări și enigme din istoria poporului nostru” (col. r. ION STAVRACHE, 28 iunie 1978).

● „Lucrarea prezintă importanță nu numai ca element de istorie locală, ci și pentru istoria noastră națională.... Din acest studiu de o importanță majoră în elucidarea unui fenomen inedit în istoria patriei” (prof. ION IONESCU, directorul liceului Slănic, 3 iulie 1978).

● „....felicitări pentru valorosul studiu și cu urări de noi succese în activitatea artistică și științifică (AURORA UIEȘ, cercetător științific la Acad. R.S.R., 3 iulie 1978).

● „Grossen Dank feur mir gewidmeten Extras... Es ist interessant zu erfahren, wie sich kluge Wojewoden bedienten mit geheimen Weg, um endlich dem Gegner zu besiegen !! (Ing. Velimir Ljubic, Belgrad, 5 Juli 1978).

● „Vă felicit pentru această descoperire” (Acad. prof. VIRGIL VATAȘIANU, Cluj-Napoca, 15 iulie 1978).

● „Vă mulțumim călduros pentru materialul documentar inedit trimis... Materialul va fi inclus în fondurile noastre de arhivă și va fi pus la dispoziția cercetătorilor (UNITATEA MILITARĂ 02600, din 7 sept. 1978).

După cum remarcăți, aproape în unanimitate, scrisorile recunosc meritele studiului Dv., în afara uneia, al cărei autor ar părea că își revendică inițiativa acestei reconstituiri a drumului lui Radu Șerban. Care este realitatea acestei opinii?

C. S. : Este interesantă propunerea de a „solicita” springinul specialiștilor într-o problemă de cercetare, mai ales istorică, atunci când ai ajuns la o concluzie clară, înaintea persoanei care revendică prioritatea. — Textul articolului menționat de C. Rezachevici că a apărut în CUMIDAVA, VIII, 1974–1975, așteptat de noi cu mult interes și pe care nici autorul nu ni l-a trimis odată cu scrisoarea, nu ne-a parvenit încă pînă acum. Menționăm că anuarul CUMIDAVA VIII nu fusese distribuit încă pînă la mijlocul anului 1978. Dealtfel, pentru exemplificare, remarcăm că nici CUMIDAVA VI, 1973, nu a apărut în acel an și poartă tipărit pe ultima pagină „Apărut 1975”, deci anul anuarului VIII nu corespunde cu data apariției.

— Nu în 1970 s-a făcut pentru prima oară în istoriografie menționarea „plaiului Șerban Vodă” și a localității Schiulești, ci încă din 1790–1791 în hărțile austriace aflate azi la Academie, în dicționarul geografic al județului Prahova din 1897, în revista Teișanii din 1 octombrie 1904 și în Valea Teleajenului cu cetatea culturală Vălenii de Munte și monografia satului Homofăciu, a sachelarului Ioan I. Costeanu apărut în 1930, toate menționate și folosite în studiul apărut în FOTOGRAFIA nr. 120, noiembrie-decembrie 1977.

Pentru a se putea preciza azi drumul urmat de Radu Șerban în 1611, un singur document permite aceasta, și

anume hrisovul dat de acesta lui Radu Logofătul, în care încheie astfel : „Scriș la Teleajăn la sat Schiulești, luna iunie 26 zile, valeat 7119 (1611) publicat în Documente privind istoria României, B. Țara Românească, II (1611–1615), 1951, p. 11. Ori tocmai acest document de căpetenie care, prin satul Schiulești menționat în el, lega Buzăul cu Brașovul unde a avut loc lupta, nu a fost folosit de tov. Rezachevici în 1970. De ce? Pentru că probabil nu sesizase legătura acestui document publicat încă din anul 1951 și drumul urmat de Radu Șerban. Ori, într-un studiu acest act important nu era de ocolit. Ținem să precizăm că pretenția domniei-sole că a făcut încă din 1970 pentru prima oară menționarea localității Schiulești în istoriografie, nu corespunde adevărului. În întregul studiu asupra lui Radu Șerban publicat de domnia-sa în Magazin Istoric, nr. 10, octombrie 1970, p. 71–73 și nr. 11, noiembrie 1970, p. 67–71, nu se află menționat deloc numele „Schiulești”.

În aceeași ordine de idei, am fost solicitat în cadrul unui interviu la radio pe tema „Geografia și arta fotografică”, de reportera Liliana Anghene și redactor N. Smirnov, în cadrul emisiunii „Roza vînturilor” din 6 noiembrie 1970, orele 15, să explic studiile mele din acest punct de vedere. Spre exemplificare, am prezentat tocmai rezultatul cercetărilor mele astfel : „Datorită pasiunii pentru fotografie și prin cercetarea unor documente, hărți și studii făcute pe teren, am găsit că vechiul drum care leagă satul Schiulești din jud. Prahova cu orașul Săcele din Brașov, poartă numele lui Radu Șerban și nu al lui Șerban Cantacuzino, cum scrie în Marele dicționar geografic al României, publicat la începutul acestui secol”.

Îng. S. C. : Mulțumindu-vă pentru acest dialog, sper că și cititorii noștri vor trage concluziile care se impun, iar de la Dv. rămînem în așteptarea și a altor articole tot atît de interesante ca acesta.

O PROPUNERE

DRAGĂ REDACȚIE,

Mă numesc Ghemigian Ara și sint student în ultimul an al Facultății de Transporturi din cadrul Institutului Politehnic București, domiciliat în Str. Mașina de Piine Nr. 10, et. 4, ap. 20, Sc. 1. În același timp sint un fotograf amator, care în timpul liber încearcă să-și exprime gîndurile și ideile prin intermediul imaginilor fotografice. De asemenea, sint un cititor asiduă al revistei „Fotografia”. Apreciez în mod deosebit faptul că revista pune accent pe latura artistică și nu pe cea tehnică a fotografiei. Pe lingă aceasta, mă bucur că în paginile ei apar articole semnate de nume prestigioase ale artei fotografice românești (S. Comănescu, E. Iarovici, H. Löffler etc.), articole care tratează teme variate, din care personal am avut și am multe de învățat.

Pe lingă timpul petrecut în compania revistei „Fotografia”, încerc să-mi îmbogățesc orizontul artistic și să-mi cristalizez anumite idei, citind diferite cărți sau reviste apărute în limba română sau în limbi străine, care tratează subiecte de artă fotografică și în care apar referiri la marii maeștri ai fotografiei din secolul trecut sau din secolul nostru. M-am bucurat cînd am citit în ultimul număr (mai-iunie 1978) fragmente dintr-o carte apărută de curînd, pe care am citit-o nu demult („On Photography” de Susan Sontag) și pe care o con-

sider ca fiind una dintre cele mai sincere și simțite apropiieri de arta fotografică. Poate ar fi bine ca astfel de recenzii fragmente, traduceri să apară mai des în paginile revistei „Fotografia”, pentru ca cititorii să aibă un contact mai apropiat cu temele, ideile și modul de abordare al fotografiei în lume la ora actuală.

Cu acest gînd vă scriu această scrisoare și vă întreb dacă ar fi binevenite unele articole, traduceri (din engleză, franceză) din cărți și reviste de specialitate, tratînd diverse teme de interes general, atît referitoare la arta fotografică, cît și privind noutăți din domeniul tehnicii fotografice. Bineînțeles informarea mea se bazează numai pe revistele și cărțile disponibile prin intermediul diferitelor biblioteci din București și de aceea s-ar putea ca ea să nu fie de „ultimă oră”, ci avînd o vechime de cîteva luni.

Dacă D-stră aveți posibilitatea de a-mi oferi material bibliografic de dată recentă, sau întîmpinați greutăți în redactarea unor articole traduse din limba engleză sau franceză, v-aș fi recunoscător dacă ați apela la serviciile mele izvorite din pură pasiune pentru arta fotografică.

(ss) A. Ghemigian

PROCES-VERBAL

al şedinţei Comitetului Director al FIAP din Strasburg de la 21 la 23 octombrie 1977

Asistă la şedinţă: Dl. Dr. Van de Wijer, Doamna O. Bretscher, Dl. R. Bourigeaud, Dl. Dr. Dorikens, Dl. S. Ristic, Dl. H. Jost, Dl. S. Comănescu, Dl. J. Thouvenot, Dl. J. Peeters, Dl. K. Bürki, Dl. M. Fourot.

Sînt scuzaţi Dl. Valev, Dl. Lagocki şi Dl. Gehret.

Şedinţa se deschide de către D-na Bretscher, preşedinta FIAP, care urează bun venit participanţilor şi transmite scuzele şi salutările persoanelor absente. Exprimă mulţumiri D-lui Keller, delegatul FIAP în Comisia de Tineret, pentru organizarea sesiunii.

Adunarea onorează memoria D-nei E. Zinner, secretara generală a Federaţiei ungare de fotografie, care a decedat de curînd.

D-na Bretscher a reprezentat în mod oficial FIAP la ultimul festival de Diaporama din Epinal (Franţa) şi cu ocazia inaugurării Centrului fotografic din Burghausen (R. F. Germania.) Fiind obligată să prezideze şedinţa C.D. la Strasburg, nu a mai avut posibilitatea să asiste şi la juriul „Interpress” din Moscova. Dl. Valev a luat parte. D-na Bretscher regretă că trebuie să renunţe la deplasare la Congresul FAPA din India, la care Dl. Dr. Thomas va reprezenta FIAP la Haiderabad şi va citi în congres adresa preşedinţei noastre.

D-na Bretscher informează despre contactele sale cu Secretariatul General ONU privitor la Anul Copilului — 1979.

Participarea la concursul „Muncă şi timp liber” este, după cum ne informează prof. L. E. Gruber, foarte satisfăcătoare.

Viitorul congres FIAP va avea loc la Atena în octombrie 1978.

1. *Aprobarea Procesului verbal al şedinţei C.D. de la Aarberg din aprilie 1977.*

Decizie: Membrii C.D. ai FIAP prezenţi la această şedinţă decid în unanimitate ca fiecare proces-verbal să fie adresat preşedinţilor federaţiilor naţionale, prin grija secretariatului general.

Punctul 26 al Procesului verbal al ultimei şedinţe va fi completat după cum urmează: Secretarul General este rugat să adreseze un referendum federaţiilor naţionale, cu privire la mărirea numărului membrilor C.D. (4 vicepreşedinţi de la Congresul de la Varna). În cazul că federaţiile naţionale nu dau un răspuns în decurs de 3 luni, se consideră că sînt de acord.

În ceea ce priveşte celelalte puncte din procesul verbal al şedinţei C.D. de la Aarberg din aprilie 1977, el se consideră acceptate.

2. *Raportul Secretarului General.* Dl. Ghigo a prezentat membrilor C.D. raportul său în scris din motive de sănătate. Din nefericire, nu a putut asista la această şedinţă.

3. *Raportul trezorerului.* Raportul trezorerului a fost prezentat tuturor membrilor C.D.

Pînă la Congresul din Varna (octombrie 1976), cotizaţia anuală era de 100. — dolari SUA. Această sumă corespundea la aprox. 254. — DM. După ce a expus motivele care necesită o majorare a cotizaţiei, Congresul de la Varna a decis să fixeze o majorare de 20%.

Aceasta înseamnă 120 \$ = 305 DM. În momentul de faţă, 120 \$ echivalează numai cu 250 DM. Ținîndu-se seama de devalorizarea dolarului, CD FIAP a luat următoarea decizie:

Decizie: În conformitate cu capitolul 9 punctul 2 al Codului FIAP, cotizaţia anuală pentru anii 1977 şi 1978 a fost fixată la 120 \$. de către Congresul de la Varna. S-a stabilit totodată sediul trezoreriei FIAP în R.F. Germania, unde locuieşte trezorerul. Ținînd seama de dificultăţile de schimb actuale, C.D. FIAP a decis în cursul ultimei şedinţe de lucru din Strasburg că pentru anul 1978 cotizaţia să fie vărsată în DM de membrii FIAP în contul bancar al trezorerului (Cursul de schimb al lunii octombrie 1976). Cu începere de la 1 ianuarie 1978, cotizaţia anuală va fi de 300 DM.

Membrii sînt rugaţi să binevoiască să plătească cotizaţiile lor în DM, cel mai tîrziu pînă la 30 aprilie 1978.

De îndată ce suma va fi confirmată de bancă, se va trimite chitanţa respectivă. Este de prisos să se menţioneze că toate donaţiile provenind din partea federaţiilor naţionale, doritoare să contribuie la propăşirea situaţiei FIAP, vor fi acceptate cu cea mai mare recunoştinţă.

4. *Raportul Directorului portofoliilor şi competiţiilor*

a) Expoziţia din Spania a lucrărilor aparţinînd FIAP şi provenind dintr-o selecţie din portofoliu a reunit un mare succes. Expoziţia a avut loc în mai multe oraşe. Jurnalele şi revistele fotografice i-au consacrat mai multe articole. Dl. Pamies a fost responsabilul cu organizarea.

Din aceste experienţe trebuie trasă concluzia că expoziţii importante organizate cu materiale din portofoliile FIAP sînt mai rentabile din punctul de vedere al propagandei FIAP, decît trimiterea portofoliilor la cluburi.

b) Un prim mare circuit de portofolii FIAP a fost trimis în America de Sud. Sub răspunderea D-lui Flores A. FIAP (Chile), un circuit cu program funcţionează în prezent între Chile, Argentina şi Uruguay.

c) Documentul 165 privind bienalele a fost editat în 3 limbi şi a fost trimis tuturor ţărilor şi membrilor Comitetului Director.

d) Lucrări primite pentru distincţii: fotografii alb-negru, 91; fotografii color, 13; diapozitive, 46.

Portofolii de schimb:

Luxemburg 25 (fotografii alb-negru), Maroc 62 (fotografii alb-negru), Hong-Kong 30 (fotografii alb-negru).

e) Dl. Millozzi lucrează pentru moment la o clasificare a tuturor distincţiilor acordate în trecut. În acest scop, se trimite o listă fiecărei federaţii, cu rugămintea de a o corecta şi înapoia.

Distincţiile acordate de azi încolo vor fi numerotate, de ex.

M.Y. XXXXXXX A FIAP

A 77/135

f) Statistică a distincțiilor acordate între 1 aprilie și 15 octombrie 1977 :

Țara	A.FIAP	E.FIAP
Singapore	5	2
Irlanda	2	—
R.F.G.	5	1
Indonezia	1	—
Israel	—	1
Australia	4	1
India	4	—
Sri Lanca	3	—
Cipru	2	—
	26	5

DI. Dr. Dorikens, Directorul Portofoliului și al Concur-surilor, a prezentat raportul său în scris tuturor membrilor comitetului.

5. *Decizie* : Fiecare salon, care a obținut patronajul FIAP, este rugat să rezerve o pagină în catalogul său FIAP-ului. Această pagină va fi rezervată conform primului paragraf al preambulului codului FIAP, care figurează la pagina 116 a acestuia.

6. Raportul Președintelui Comisiei Bienalelor

A X-a Bienală color a avut loc la 29.X.1977 la Heidenheim. DI. Peeters mulțumește călduros D-nei Bretscher, D-lui Dorikens și D-lui Dr. Freisler pentru amabila lor colaborare. Această manifestare a fost realizată în cadrul Interdia. Mulțumită D-lui Dr. Dorikens, buletinele de participare și regulamentul au putut fi tipărite în 24 de ore. Juriul a lucrat în 17 și 18 septembrie. S-a remarcat o participare din 15 țări și 187 de autori.

În privința viitoarei bienale, prevăzută pentru 1978, DI. Peeters se va pune în legătură directă cu federația națională greacă, pentru a organiza bienala alb-negru, care va avea loc cu ocazia Congresului FIAP din Atena.

În ceea ce privește manifestarea fotografică internațională organizată sub patronajul FIAP, DI. Dorikens a predat Comitetului Director un regulament foarte detaliat. Acest regulament a fost studiat și acceptat de Comitetul Director.

7. Raportul de activitate al Președintelui Diaporama

a) Documentul privind normalizarea prezentării diaporamelor a fost completat cu un capitol referitor la proiectări automate. Documentul complet este difuzat în toate cercurile interesate de diaporama. El a fost tradus chiar în finlandeză.

b) La serviciul de statistică, fișierul este ținut la zi cu un ordinator.

c) Un anuar 1977 al Comisiei Diaporama a fost editat și finanțat de DI. François Oury. El a fost înmănat membrilor Comitetului Director FIAP, membrilor Comisiei Diaporama, precum și organizatorilor manifestației. 150 de exemplare s-au vândut în 3 luni.

d) Condițiunile de atribuire a distincțiilor FIAP au fost elaborate de acord cu Comitetul Director, pentru a uniformiza în toată lumea modul de atribuire a distincțiilor FIAP.

e) Cea de a 2-a bienală Diaporama. Discuțiile și studiile sînt pe cale bună. FIAP va organiza, în colaborare cu Photokina, a doua Bienală de Diaporama de la 21 la 24 septembrie 1978.

f) Regulamentul Bienalei FIAP Diaporama a fost revăzut. Textul este imprimat în limbile : franceză, germană, engleză și olandeză. Comisia FIAP s-a întrunit

de 11 ori din 1976 încoace. Comisia este întotdeauna prezentă la toate manifestările avînd caracter internațional.

g) Anumite proiecte se află în studiu : crearea de colecții circulante de diaporame, editarea unui anuar pentru 1978 al Comisiei.

8. Regulamentul intern al Comisiei Diaporama a fost acceptat de către Comitetul Director al FIAP-ului.

9. Raportul D-lui Lagocki – Comisia artistică

Decizie : Comitetul Director al FIAP aprobă propunerea D-lui Lagocki și este bucuros să numească pe DI. Pedro Luis Raota membru al comisiei artistice a FIAP-ului, sub rezerva aprobării federației din Argentina.

10. *Regulamentul prestațiilor FIAP cu privire la membrii individuali ai FIAP-ului*

Acești membri au dreptul la o diplomă, o insignă portocalie (această insignă trebuie solicitată Trezorerierului, în timp ce diploma se eliberează de către Secretarul General), la toate informațiile FIAP, o legitimație, la participarea la congresul FIAP, fără drept de vot. Cotizația anuală este de 30. — DM și trebuie vărsată Trezorerierului. Apartenența la FIAP începe la 1 ianuarie și încetează la 31 decembrie al fiecărui an. Ea trebuie deci reînnoită în fiecare an. *Nimeni nu poate fi membru (individual), decît cu autorizația federației naționale — dacă aceasta există.*

11. Raportul D-lui Jean Dieuzaide din Federația franceză

Acest raport a fost supus, în scris (prin intermediul D-lui Fourat, delegatul Federației franceze) membrilor Comitetului Director al FIAP-ului. Acest raport privește protejarea hirtiei fotografice, existînd tendința ca aceasta să fie înlocuită cu suport plastic, limitîndu-se astfel durata lucrărilor fotografice la 15 ani. Raportul a fost citit de membrii Comitetului Director, care se interesează în mod deosebit de această gravă problemă. S-a decis ca acest raport să fie transmis tuturor federațiilor naționale.

12. Raportul Președintelui Comisiei Tehnice

În raportul său scris, DI. Gehret menționează că activitatea Comisiei tehnice se va concretiza prin publicații, de îndată ce FIAP va dispune de un buletin care va apărea regulat. DI. Gehret este dispus să pună la dispoziția FIAP, publicațiile sale. Este de asemenea dispus să dirijeze un stadiu de inițiere sub egida FIAP la Centrul de inițiere din Burghausen (R. F. Germania). Comitetul Director va cere Președinților Comisiilor Tehnice și Artistice să prepare, cu responsabilită Centrului VDAV din Burghausen, un atelier de lucru pentru anul 1978.

13. Expunerea D-lui Dr. Van de Wijer, Președinte de onoare

În ceea ce privește Congresul extraordinar din Australia, toate luările de contact au fost făcute de DI. Dr. Van de Wijer. D-na Bretscher propune ca DI. Dr. Van de Wijer să reprezinte FIAP-ul cu ocazia acestui Congres.

14. D-na Bretscher cere președinților de comisii să binevoiască să supună componența comisiilor Comitetului Director înainte de viitoarea ședință.

15. *Statistică*. DI. Comănescu și DI. Ghigo și-au împărțit lucrul, suferind de o lipsă de difuzare, editorii dorind să fie cumpărate prin FIAP.

16. Raportul Comisiei de Tineret

50 de participanți din 17 țări au asistat la stagiul conducătorilor tineretului (traducere simultană). Acțiunea poate fi considerată ca publicitate pentru FIAP. Viitorul

stagiul al conducătorilor tineretului va avea loc la Braunschweig. Pentru anul viitor, este prevăzut să se publice o broșură care să cuprindă principalele comunicări ale ultimelor stagii. În 1979, stagiul conducătorilor de tineret va avea loc în Franța și FIAP-Photo-Forum va avea loc în Finlanda. În 1980, stagiul conducătorilor de tineret va avea loc în R. D. Germană și FIAP-Photo-Forum va avea loc în Suedia. Zece țări participă la lucrările Comisiei de Tineret și 18 țări colaborează în cadrul lucrărilor de tineret. Dl. Ristic va trimite D-lui Burki textul publicațiilor făcute în Bulgaria.

17. Raportul Președintelui Comisiei de Presă

Dl. Burki regretă că activitatea Comisiei de Presă este frînă de lipsa de informații. Activitatea sa consistă în a contacta publicul și să-l informeze. Actualmente colecționează material, destinat a fi publicat într-o zi, în primul ziar FIAP. În acest scop, a contractat următoarele ziare: Foto-Zeitung, Wiew-Finder, France-Photographie. Toate detaliile privind Bienala-DIAS-color și concursurile Photokina au fost trimise agențiilor de presă în mai multe limbi. A lansat o mare acțiune cu casa „Printletter”. Multe exemplare au fost trimise Federațiilor naționale. Dar această acțiune nu a avut ca urmare nici o abonare. Este cert că se așteaptă cu nerăbdare primul ziar FIAP cu material foto interesant. În afară de aceasta, Dl. Burki a lansat, grație unei colaborări cu Dl. Dr. Dorikens, o acțiune vastă adresând federațiilor naționale un chestionar, permițând astfel să se facă un veritabil sondaj de opinii.

Până în prezent, nu se dispune decât de un bilanț provizoriu. Toate federațiile au dovedit un mare interes. În ceea ce privește ziarul FIAP, trebuie subliniat că toate problemele trebuie cuprinse în acest ziar.

18. Viitoarea reuniune a Comitetului Director al FIAP va avea loc la Malines (Belgia) între 4 și 7 mai 1978. Comitetul Director mulțumește călduros organizatorilor Festivalului de la Malines pentru amabila lor invitație.

19. Decizie. S-a decis să se creeze diploma FIAP pentru Bienale. Totodată s-a decis să se creeze o nouă

medalie pentru recompensarea persoanelor care se consacra organizării de manifestări și evenimente fotografice.

Organizatorul unui salon trebuie să achiziționeze cel puțin 3 medalii și mai poate achiziționa câteva diplome pentru mențiuni speciale. Prețul medaliilor și diplomelor se fixează de trezorer.

20. Comitetul Director mulțumește călduros Asociației Artiștilor Fotografi din România pentru a fi binevoit să pună la dispoziția tuturor membrilor FIAP o colecție unică, compusă din 100 de fotografii reprezentând istoria fotografiei românești. Aceste lucrări datează din 1877 și descriu războiul din acea epocă. FIAP acceptă cu recunoștință această donație a federației române.

21. A doua reuniune a Comitetului Director este prevăzută pentru 21 și 22 septembrie, cu ocazia deschiderii Bienale Diaporama.

22. Ratificarea și acceptarea distincțiilor FIAP :

A fost propus ES. FIAP și acceptat în unanimitate :

– Dl. Edmond Guillemot, Secretarul Photoclubului Royan/Franța.

Au fost propuși Hon. E. FIAP și acceptați în unanimitate :

- Robert Hetz, R. F. Germania
- Walter Spiegel, R. F. Germania
- Friedrich Brandt, R. F. Germania
- Hort Jost, R. F. Germania
- Dr. Maurice Dorikens, Belgia

A fost propusă ES. FIAP și acceptată în unanimitate :

- Evelyne Jost, R. F. Germania

Președinta mulțumește tuturor persoanelor prezente pentru colaborarea lor la această reuniune. Ședința de lucru se termină la 23 octombrie, la orele 13.

Bremgarten, 20.01.1978

Bretscher

Președinte FIAP

Saarbrücken, 10.01.1978

Evelyne Jost

Redacția Procesului
Verbal

Document Nr. 168 F

COMUNICAREA COMITETULUI DIRECTOR

Pentru considerente independente de buna sa voință, Dl. Dr. Ghigo cere să fie eliberat din funcția sa de Secretar General al FIAP.

Comitetul Director al FIAP, reunit în Ședința sa din 4-7 mai la Mechelen (Belgia) preocupat de bunul mers al secretariatului, decide în unanimitate :

1. Să desemneze pe Dl. Dr. M. Dorikens, Secretar general „ad interim”.

Orice federație națională având în curs probleme cu secretariatul este rugat a se adresa D-lui Dr. Dorikens. În viitor, toată corespondența cu Secretariatul General FIAP se va adresa la noua adresă menționată ;

2. Să desemneze pe Dl. Dr. Ghigo, Vice Președinte „ad interim”.

Dl. Ghigo păstrează răspunderea statistice, a Serviciului administrativ al distincțiilor și al Serviciului de patronaj al Saloanelor Internaționale. Serviciul de Distinc-

ții va fi și în viitor în grija D-lui G. Millozzi, iar acel de patronaj al Saloanelor internaționale a D-lui R. Guidi ;

3. Direcția Competițiilor Internaționale FIAP va fi reluată complet de Dl. J. Peeters, Președintele Comitetului Bienalelor și Președintele Comisiei culori ;

4. Serviciul de Portofoliu FIAP și primirea de lucrări pentru acordarea distincțiilor FIAP sînt încredințate D-lui R. Hebbrecht, membru al Comisiei de Portofoliu.

Mechelen, 4 mai 1978

O. Bretscher

Președinte FIAP

R. Bourigeaud
Vice-Președinte FIAP
Președinte al Comisiei
Administrative

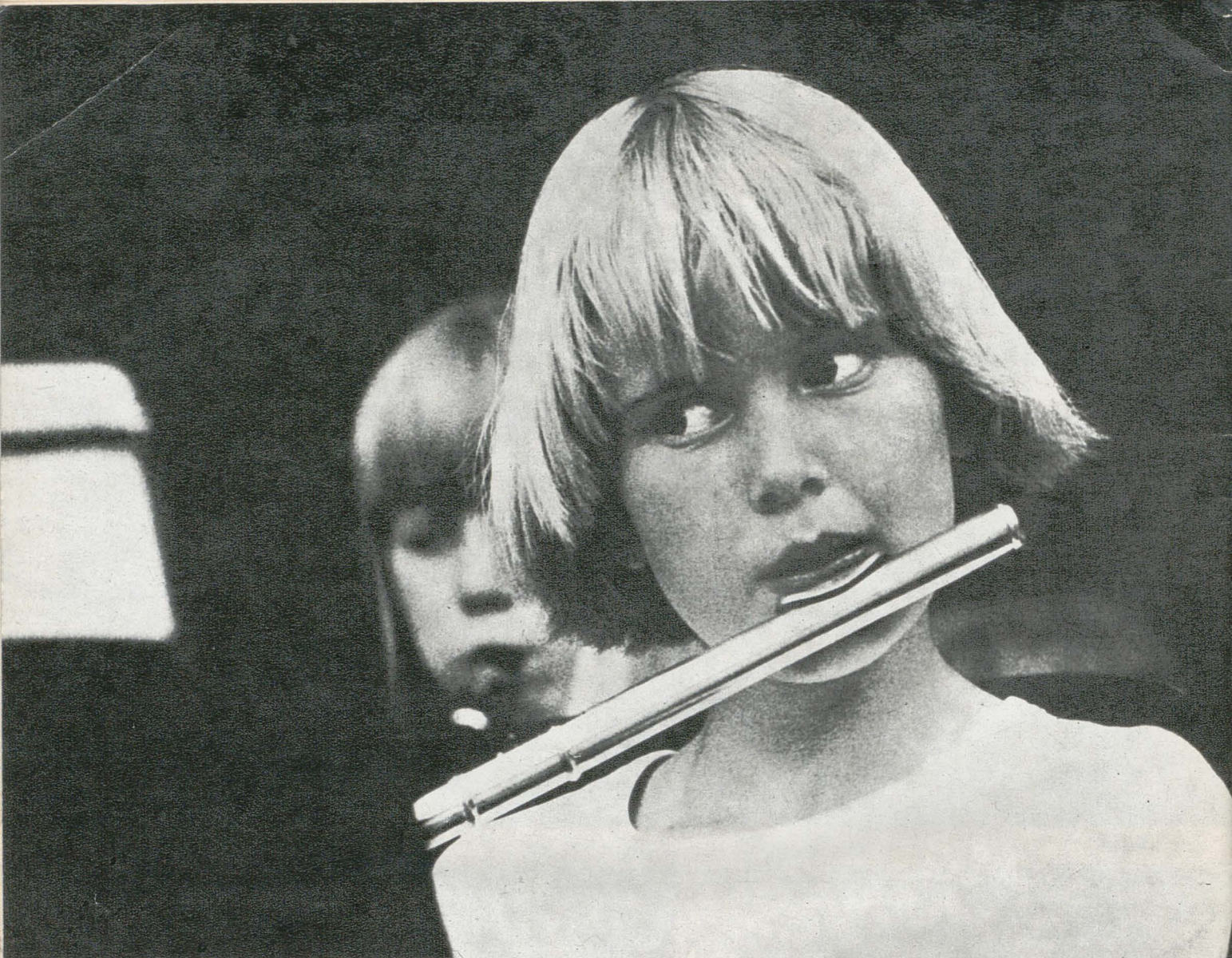

„Surori“

Din expoziția personală HEDY LÖFFLER

„Sighișoara“

CORNELIU-DAN GELEP – „Fără titlu”

Din Salonul Interjudețean de Artă Fotografică –
Oradea – „Premfoto '78”

ZECK BIRKHARD – „Dimensiuni”

GH. LĂZĂROIU — „Furtună”

GAVRILĂ KUTI — „Se apropie furtuna”

ORIZONT nouă aparatură românească ORIZONT

compact
simplu
robust

PROCES-VERBAL

al şedinţei Comitetului Director al FIAP, la Mechelen (Belgia) din 4-7 mai 1978

Prezenţi : Dl. Van de Wijer, D-na O. Bretscher, D-nii : Dorikens, S. Rustic, V. Valev, M. Ghigo, H. Jost, Ş. Comănescu, J. Thouvenot, J. Peeters, Z. Lagocki, J. Denis. Bourigeaud

Scuzaţi : Dl. K. Burki

Absenţi : Dl. G. Gehret

Deschiderea şedinţei : 4 mai, orele 15,30.

1. *Preşedinta*, D-na Bretscher, urează bun venit celor prezenţi şi mulţumeşte D-lui şi D-nei Denis pentru buna primire. Mulţumeşte tuturor membrilor Comitetului Director pentru munca depusă.

2. *Aprobarea procesului verbal al şedinţei de la Strasbourg*. Preşedinta mulţumeşte D-nei Eveline Jost, care, deşi suferindă de o lungă şi grea boală, a redactat procesul verbal.

3. *Dl. Denis*, preşedintele federaţiei belgiene şi vice-preşedinte al Comisiei Diaporama, face o relatare în legătură cu desfăşurarea practică a şedinţelor.

În expunerea sa, insistă ca să fie obligatorie apariţia în revistele federaţiilor naţionale a textelor publicate de FIAP, aceasta pentru ca FIAP să devină mai bine cunoscută printre fotografi. Comitetul Director îşi exprimă acordul său.

4. *Raportul Trezorerului* – *Dl. H. Jost* : Dl. Jost a prezentat un raport scris : bugetul este neechilibrat. Trezorerul reaminteşte că toate plăţile în contul său trebuie efectuate în DM.

Dispune în prezent de etichete (autocolante) FIAP (imprimare în Italia – Dr. Ghigo), care se vor vinde cu 2. – DM bucata. Va trimite o circulară în acest sens.

Există anumite ţări care nu plătesc cotizaţiile.

Dl. Bourigeaud remarcă faptul că este anormal că li s-au acordat distincţii fără să li se fi cerut în prealabil plata cotizaţiei. Trezorerul le va mai scrie pentru a insista asupra plăţii.

Decizia : Comitetul Director decide ca ţările care nu plătesc cotizaţiile timp de 3 ani, fără să dea un semn de activitate sau să se scuze, vor fi scoase din lista membrilor FIAP.

Trezorerul cere fiecărui membru al Comitetului Director să facă o evaluare a cheltuielilor sale pentru anul 1979. În acest caz, ar putea întocmi o evaluare a cheltuielilor sale pentru 1979. Ar putea astfel întocmi un buget şi în conformitate cu acesta va deduce creşterea cotizaţiei, pe care să o propună la viitorul Congres.

5. *Rezultatele referendumului*. Dl. Ghigo dă rezultatele răspunsurilor primite din 35 de ţări. Cele două referendumuri sînt acceptate de majoritatea ţărilor, care au făcut uz de vot prin corespondenţă.

6. *Raportul Secretarului General Dl. M. Ghigo*. Dl. Ghigo a întâmpinat multe greutăţi în anul care a trecut şi se scuza pentru întârzierea în rezolvarea corespondenţei.

Societatea Elenă de Fotografie (HPS) a făcut cunoscut că, din lipsă de credite, a fost obligată să renunţe la organizarea viitorului Congres din octombrie, după cum s-a anunţat la timp.

D-na Bretscher propune deci să se amine Congresul cu 6 luni, pînă în primăvara anului 1979, pentru a se găsi o altă soluţie. Această propunere a fost adoptată.

Comitetul Director decide – după discuţii – de a lăsa în sarcina HPS răspunderea organizării celei de a 15-a Bienale alb-negru, dacă vrea să o preia. D-nii Dorikens

şi Peeters vor lua contact cu HPS. Această decizie va fi anunţată printr-o circulară, cit mai curînd posibil.

7. *Mişcări, Decizii importante*. Date fiind circumstanţele independente de voinţa sa, Dl. Ghigo cere să fie eliberat din funcţia de Secretar General. Bunul mers al FIAP fiind pe primul plan, D-na Preşedintă propune să se încredinţeze Secretariatul General D-lui Dorikens, Vice-Preşedinte, în timp ce Dl. Ghigo va prelua vice-preşedinţia. Cei doi interesaţi acceptă această sugestie. Alegerile din Varna, fiind făcute pe bază individuală, cu indicarea funcţiilor respective, aceste mişcări nu pot fi decît provizorii pînă la ţinerea viitorului Congres. Fiecare va fi considerat ca ocupînd un post interimar. Comitetul Director adoptă propunerea în unanimitate. Federaţiile vor fi imediat informate.

8. *Raportul Directorului Portofoliilor, Dl. M. Dorikens*. Dl. Dorikens a depus raportul său în scris tuturor membrilor Comitetului Director.

a) Statistici (20.10.1977 – 21.03.1978) :

– Lucrări primite pentru acordarea distincţiilor : fotografii alb-negru : 228 ; fotografii color : 47 ; diapozitive : 201.

– Portofolii trimise : 34, din care 6 colecţii de diapozitive.

– Distincţii acordate :

Țara	număr A. FIAP	număr E. FIAP
Hong-Kong	1	1
Jugoslavia	2	–
Belgia	4	2
Elveţia	18	2
Maroc	–	1
Japonia	–	1
Scoţia	2	–
Luxemburg	1	–
Suedia	2	–
Spania	1	–
Austria	9	2
Franţa	11	6
Statele Unite	8	–
Italia	10	2
Total	69	17

b) Dl. Dorikens a contactat India pentru organizarea Bienalei de Diapozitive în 1980, în conformitate cu noile regulamente. Dl. Dr. Thomas, secretarul general al F.I.P., preşedintele FAPA şi reprezentantul continental pentru Asia de Sud, a răspuns favorabil la această cerere.

Societatea Fotografică din Madhya Pradesh va avea grijă de punerea ei în practică. Comitetul Director FIAP mulţumeşte călduros D-lui Dr. Thomas.

c) P.S.A. (Societatea fotografică din America) a răspuns negativ la cererea FIAP-ului de a desemna un reprezentant continental pentru America de Nord.

d) Dl. Dorikens a pus la punct un proiect de regulament pentru patronajul saloanelor internaţionale. După minuţioase discuţii, articol cu articol, textul definitiv este

adoptat. Va fi trimis tuturor federațiilor ca document FIAP și va înlocui regulamentul Nr. 1 al Codului. Regulamentul intră în vigoare la apariția sa.

e) Preambulul obligatoriu, care se tipărește în catalog va fi simplificat. Extrasul din Carta FIAP, care a fost hotărât la reuniunea Strasburg va fi facultativ, însă va fi recomandat. Un model al textului va fi trimis tuturor federațiilor.

9. *Raportul Președintelui Comisiei Diaporama, Dl. J. Thouvenot* (este de asemenea prezent la această ședință și Dl. F. Oury).

a) Comisia Diaporama organizează un sistem de colecții circulante de diaporame. Comitetul Director aprobă ca în această privință Comisia să trateze direct cu cluburile, fără a mai uza de serviciile federației naționale. Dl. Denis explică problemele tehnice legate de executarea copiilor de diapozitive și a benzilor sonore. În plus, nu trebuie omisă problema financiară. D-nii Denis și Thouvenot preiau sarcina finanțării achiziționării aparatelor necesare; suma se va recupera prin fixarea unei participări la cheltuielile fiecărui împrumut. Comitetul Director mulțumește D-lor Denis și Thouvenot pentru această ofertă generoasă. În acest sens, va fi expediată o circulară tuturor celor interesați, explicându-se sistemul de împrumut al Diaporamelor.

b) Dl. Oury a editat (pe cheltuielile sa) un anuar de Diaporama 1978 pus la zi, conținând 600 de adrese din 10 țări și aproximativ 800 titluri de diaporama. Anuarul se poate cumpăra la Dl. F. Oury, Rue Général Jacques 78/106, B-4920 Embourg, Belgia.

c) Comisia Diaporama organizează a 2-a Bială FIAP de Diaporama de la 21-24 septembrie la Colonia cu sprijinul Photokina. Comitetul Director exprimă mulțumiri D-lor Thouvenot, Denis și Oury pentru activitatea lor.

10. *Raportul șefului de presă, Dl. K. Bürki*. Dl. Bürki a trimis un raport în scris.

a) Rezultatul chestionarului privind o eventuală revistă FIAP este foarte pozitiv: 33 federații naționale au răspuns:

- 28 consideră o revistă de acest gen ca necesară;
- 27 sint de acord cu denumirea FIAP-JOURNAL;
- 21 sint de acord ca revista să conțină 80% imagini și 20% text;
- 26 doresc pagini naționale etc.

Dl. Bürki caută un editor; orice propunere în acest sens este binevenită.

b) Dl. Bürki a trimis comunicări la diverse jurnale și reviste, însă numai în limba germană; ca urmare deci, puține apariții. Va fi necesar să se redacteze textele în 3 limbi.

c) Dl. Bürki insistă să se editeze un pliant, pentru a se putea face publicitate pentru FIAP.

d) Pentru 1979, va fi imprimat un calendar cu fotografii provenind din colecțiile FIAP.

11. *Raportul Președintelui Comisiei de Fotografii color și Directorul Bienalelor, Dl. J. Peeters*.

a) Dl. Peeters a reprezentat FIAP la Bienala color 1977 din Heidenheim (R. F. Germania). Această manifestare a cunoscut un mare succes.

b) Dl. Valev promite editarea unui catalog pentru a 14-a Bială negru-alb din Varna (Bulgaria).

c) Invitațiile pentru a 15-a Bială alb-negru au fost expediate la 10 aprilie 1978 (în trei limbi).

12. *Raportul Președintelui Comisiei Artistice, Dl. Z. Lagocki*. Dl. Lagocki nu prezintă un raport de activitate propriu-zis. El reamintește numele membrilor Comisiei: Dl. Y Dieuzaide (Franța), Dl. P. L. Raota (Argentina) și Dl. G. Fincken (Belgia). D-sa ar dori să se mărească Comisia la 6 sau 7 membri. Dl. Lagocki insistă pentru o foarte strictă și foarte selectivă atribuire a distincțiilor și patronajelor. El sugerează ca federațiile să propună fiecare câte 5 membri de juriu de înaltă calificare, care vor fi recomandați organizatoarelor saloanelor.

Această propunere ridică reticențe din partea mai multor membri, ținând seama de independența federațiilor în propriile lor gestțiuni. Nu se pot impune membrii de juriu oficiali la saloane. Va fi trimisă federațiilor o scrisoare în această privință. Dl. Lagocki abordează și chestiunea colecțiilor istorice. După părerea sa, există prea puține fotografii. Pe de altă parte, FIAP nu are mijloace pentru a interveni la îmbogățirea colecției sale, decât reținând din lucrările primite în vederea acordării de distincții FIAP. Intervenții din partea D-lor Ristic și Valev: ei consideră Comisia Artistică mai importantă; ea ar trebui să se reunească des și să prepare partea artistică a Congresului, care ar trebui să fie o reuniune de lucru fotografică și nu una administrativă.

13. *Comisia Tehnică nu a trimis nici un raport*.

14. *Raportul Președintelui Comisiei de Tineret, Dl. S. Ristic*. Comisia de tineret prepară un nou regulament pentru Bienalele de tineret. Este în pregătire un seminar de fotografii pentru copii (pînă la vîrsta de 15 ani).

Comisia își urează să vadă participînd un reprezentant al Comitetului Director la seminarii și cursuri.

Comisia se reunește între 31 martie - 2 aprilie la München (R. F. Germania); sint reprezentate în Comisie 10 țări; 13 din 19 țări participă regulat la activitățile ei. Președinta cere precizuni în special cu privire la finanțarea activităților Comisiei de Tineret. Dl. Ristic explică, că pentru reuniuni cheltuielile de deplasare să fie acoperite de federațiile naționale ale participanților și cheltuielile de sejur de către federațiile gazdă. Cheltuielile de corespondență sint în parte acoperite de federația jugoslavă și în parte de Dl. Ristic și de colaboratori însăși.

Membrii Comitetului Director fac un schimb de păreri referitor la limita de vîrstă pentru participări la manifestările de tineret. În Comisia de tineret această limită este de 25 de ani; în țările latine de 21 ani. Această chestiune rămîne deschisă.

15. *Expunerea D-lui Dr. Van de Wijer, Președinte de onoare*. Dl. Dr. Van de Wijer pledează pentru păstrarea de bune relații cu toate țările membre; îndeosebi cu cele care nu fac parte din Europa. Își exprimă dorința de a se reînnoi contactele cu Mexic și Noua Zeelandă. De curînd, el a reluat contactul cu Brazilia.

Dl. Van de Wijer insistă pentru ca să se încerce găsirea mijloacelor financiare, pentru ca FIAP să fie reprezentat de unul sau mai mulți membri din Comitetul Director, la Congresul extraordinar din 23-30 septembrie 1979 din Cambera (Australia).

Subliniază importanța de a avea reprezentanți continentali în toate regiunile.

16. *Relații cu țările membre*

a) *Bulgaria*: Dl. Valev prezintă o expunere referitor la pregătirile unui Jubileu, comemorînd cea de-a 130-a aniversare a întemeierii Bulgariei. Cu această ocazie, va fi organizată o mare expoziție fotografică pentru care solicită patronajul FIAP. Acest caz deosebit fiind prevăzut de Codul FIAP, se acordă patronajul în unanimitate. Dl. Bourigeaud felicită pe Dl. Valev pentru cunoașterea limbii franceze într-o țară atît de îndepărtată, precum și pentru înalta ținută morală exprimată în expunerea sa.

b) Președinta relatează despre contactele ei cu Egyptian Soc. of Photography, care vrea să-și dea adieziunea și cere informații.

Îi va fi trimisă o documentație.

c) *Spania*: Se dă citire de către Președintă unei scrisori referitoare la Confederația spaniolă, în curs de realizare.

d) *Franța*. Dl. Fourot propune (prin scrisoare) să se aplice în fiecare an un timbru de validitate pe legitimația de membru. Comitetul Director ia act de această propunere. Întrucît însă, actuala legitimație este de un format prea mic, proiectul nu este realizabil deocam-

dată. Comitetul Director ar accepta cu gratitudine macheta unei noi legitimații.

17. *Incidente și infracțiuni la regulamente*: Atenția Comitetului Director a fost reținută de cazul unui club care, cu ocazia organizării Salonului său, a avut imaginea de a imprima pe catalogul său emblema FIAP, împreună cu aceea a propriei federații și stema orașului său, încât emblema FIAP a devenit de neînțeles. Mai mulți membri consideră că este o chestiune gravă, deoarece este susceptibilă să provoace confuzii și să antreneze cluburile să modifice, după propria lor fantezie, emblema FIAP. Comitetul Director în unanimitate manifestă reprobarea contra acestei inițiative inacceptabile și reamintește că este interzis, ca de altfel în toate organizațiile mondiale, culturale sau politice, să modifice în vreun fel emblema FIAP. Federația clubului în cauză va fi informată, FIAP neîntreținând contacte directe cu un club izolat.

18. Diverse

a) V.D.A.V. (Republica Federală Germană) se plinge că primește numai foarte puțin informații de la FIAP și ar dori să cunoască, mai ales, datele reuniunilor Comitetului Director, a Bienalelor etc., evident, din timp. Noul Secretar General (ad interim) promite să încerce să facă tot ce se poate pentru satisfacerea acestei doleanțe.

b) D-nii Ghigo și Valev se vor ocupa să întocmească machetele pentru diploma FIAP, care ar putea fi folosite la Bienale, Saloane, Colecții istorice etc.

19. *Concursuri fotografice pentru Anul Copilului (1979)*
Doamna Președintă a luat contact cu Organizația Națiunilor Unite – Divizia I.Y.C. (International Year of the Child = Anul internațional al copilului), în vederea organizării unui concurs internațional FIAP în sprijinul Anului Internațional al Copilului. Realizarea concursului este încredințată D-lui J. Peeters, Directorul Competițiilor FIAP. Prin circulări, Secretarul General va informa federațiile în privința regulamentului integral al acestei manifestări și a condițiilor de participare.

20. Distincții

a) Distincțiile propuse de către federațiile naționale și acceptate în unanimitate de către Comitetul Director :

– Hon E. FIAP : Dl. Gérard Seckler (Franța)
Dl. Erich Kees (Austria)
Dl. Edmund Frings (R. F. Germania)
Dl. Charles Pil (Belgia)

b) Distincții acordate din oficiu și unanimitate de către Comitetul Director :

– Hon. E. FIAP : Dl. Don Morrison (Marea Britanie)
Es. FIAP : D-na Liliane Dorikens (Belgia).

În privința distincțiilor, Dl. Dorikens observă că experiența a scos la iveală o confuzie datorită sensului dat titlului de Hon. E. FIAP care, actualmente, se acordă, deopotrivă, fotografiilor care au obținut un foarte mare număr de acceptări, ca și persoanelor care prin munca depusă și a realizărilor lor, au făcut servicii excepționale FIAP. Pentru acestea din urmă, titlul actual de Hon. E. FIAP va fi menținut. Comitetul Director aprobă în unanimitate.

Decizie : Pentru marii fotografi, va fi studiată o nouă emblemă, care va constitui al treilea eșalon al distincțiilor, după A. FIAP și E. FIAP.

21. *Viitoarea reuniune a Comitetului Director*. Dl. Ghigo propune să aibă loc la sfârșitul lunii noiembrie în Italia de Nord. Propunerea se acceptă.

22. *Concluzii*. Această reuniune a Comitetului Director al FIAP a fost una din cele mai importante de până acum. Organizare perfectă, primire călduroasă, toate laudele Comitetului Director s-au adresat D-lui și D-nei Denis în calitatea lor de organizatori și la F.B.C.P. (Federației Belgiene a Cercurilor Fotografice) ca federație gazdă.

Reuniunea se termină în 6 mai la orele 16.00.

Bremgarten, 20.05.1978
O. Bretscher
Președintă FIAP

Gent, 13.05.1978
L. Dorikens & M. Dorikens
Redactori ai procesului verbal

Document Nr. 170 F

PATRONAJUL FIAP

1. Definiție

Patronajul este o consacrare acordată cu anticipare unei manifestări planuite, ținându-se seama de rezultatele obținute de o manifestare precedentă identică sau similară.

Organizatorii de manifestări diverse, expoziții, concursuri, ceremonii, aniversări ale unor evenimente importante, jubilee etc. pot solicita patronajul FIAP.

2. Principii generale

Patronajul FIAP nu se poate acorda decât manifestărilor sau evenimentelor care au un caracter specific internațional. Nu poate fi solicitat sub titlul de „Manifestație internațională”, decât de acele organizații care au apelat la participarea a cel puțin trei țări.

În principiu, patronajul nu poate fi acordat, decât dacă aceste manifestări se desfășoară în una din țările membre ale FIAP.

3. Cereri

Cererile de patronaj al FIAP trebuie să fie adresate Președintelui federației naționale a țării unde se va ține manifestarea. Această federație transmite cererea la FIAP cu un aviz obligatoriu. Cererile trebuie reînnoite pentru fiecare manifestare. Formularul special FIAP trebuie folosit în acest scop.

4. Justificări

Odată cu cererea de patronaj, organizatorii trebuie să facă dovada aptitudinii lor de a organiza manifestări internaționale. În sprijinul cererii de patronaj, se va alătura un proiect de text complet a condițiilor de participare, precum și toate referințele utile, cu privire la precedentele manifestări organizate. În ceea ce privește cluburile, care au beneficiat de patronajul FIAP, obligațiile menționate mai sus nu mai trebuie reînnoite de fiecare dată. Cererea însă este indispensabilă în vederea completării dosarelor cluburilor care au fost patronate.

5. Hotărîrea FIAP-ului

Patronajul FIAP se acordă de către Președintele FIAP în condițiile următoare :

a) dacă avizul federației naționale este favorabil, Președintele FIAP-ului poate acorda patronajul. Dacă, însă, președintele este contra, cazul se supune Comitetului Director, care hotărăște în mod suveran.

b) Dacă avizul federației naționale este defavorabil, Președintele nu poate acorda patronajul.

Acordarea patronajului fiind o favoare și nu un drept, deciziile Președintelui FIAP și cele ale Comitetului Director nu dau drept la apel.

5. Punere în practică

La acordarea agrementului de către FIAP, se eliberează un Certificat de Patronaj FIAP numerotat, care trebuie afișat în expoziție sau prezentat în proiecții. Numărul de patronaj trebuie menționat și în catalog sau palmares.

Numai manifestările patronate au dreptul să uzeze de emblema FIAP pe invitațiile lor, pliante, afișe, cataloage, palmaresuri etc. Regulamentul trebuie să menționez în mod deosebit „Sub patronajul FIAP”.

7. Medalii FIAP

Medaliile FIAP (aur, argint, bronz) au fost create pentru recompensarea participanților merituosi. Ele trebuie decernate în mod obligatoriu cu ocazia manifestărilor pentru care au fost solicitate. Medaliile nu pot fi acordate decît pentru lucrările prezentate sau (și) autorilor participanți.

Manifestările pentru care fotografiile alb-negru sau color și (sau) diapozitivele color sau (și) diapramele ce au fost trimise, vor fi considerate ca manifestări distincte pentru atribuirea de medalii. Pentru fiecare dintre acestea, organizatorii pot solicita trei medalii FIAP (aur, argint, bronz).

În mod excepțional, Comitetul Director FIAP poate mări numărul medaliilor, la cererea federației naționale, dacă manifestarea prezintă un caracter deosebit ca urmare a circumstanțelor excepționale.

8. Obligații revenind din partea organizatorilor

Pentru a putea beneficia de patronajul FIAP, organizatorii trebuie :

a) să respecte condițiile enumerate în regulamentul FIAP ;

b) să achiziționeze cel puțin 3 medalii FIAP, pentru a recompensa participanții merituosi. Cererea de medalii trebuie adresată federației naționale odată cu aceea relativă la patronaj ;

c) să editeze un catalog cu reproduceri. În acest catalog (sau palmares), trebuie rezervată gratuit o pagină de publicitate pentru FIAP.

9. Expoziții sau proiecții noi

O expoziție sau proiecție internațională, care se organizează pentru prima dată, nu poate fi recunoscută, decît dacă aceiași organizatori au organizat în decursul ultimilor 5 ani, cel puțin o manifestare națională recunoscută de federația națională.

10. Alte manifestări, decît expoziții și proiecții

În afară de saloane, se organizează uneori manifestări cu ocazia evenimentelor excepționale, care, prin interesul lor pe plan național sau internațional, pot justifica acordarea patronajului FIAP.

Pot fi, de pildă, comemorări, jubilee, expoziții care se desfășoară în cadrul manifestărilor oficiale și cu concursul autorităților de stat. Nici un regulament nu poate, fără îndoială, fi redactat în acest sens. Este modalitatea de apreciere bazată pe informațiile date de cluburile interesate, de federațiile naționale și orice alte elemente culese. Aceste manifestări trebuie să corespundă cu ceea ce obișnuit se definește ca „evenimente”. În acest caz, obligația de a fi fost organizată o manifestare precedentă este suprimată și Președintele FIAP poate acorda patronajul sub rezerva ca toate condițiile enumerate mai sus să fie îndeplinite.

11. Infracțiuni

Prezentele prevederi neavînd alt scop decît să clarifice situația expozițiilor în interesul general și de a consacra meritele recunoscute, FIAP cere tuturor cluburilor respectarea regulilor prevăzute. Infractionile constatate constituie o lipsă gravă a solidarității, susceptibilă a antrena incidente supărătoare față de toate celelalte cluburi.

Aceste neconformări pot fi deci sancționate de către Comitetul Director al FIAP.

Patronajul acordat unei manifestări fotografice de către FIAP nu implică din partea acestei organizații nici o responsabilitate față de participanți sau (și) de terți, pentru greșelile comise de organizatori.

Mechelen, 5 mai 1978.

Document Nr. 171 F

REGULAMENT I. M. FIAP

Definiție

Orice persoană dorind să acorde sprijinul său Federației Internaționale de Artă Fotografică, poate deveni membru individual (I.M. FIAP) al acesteia.

Condițiuni

Afilierea individuală de persoane face obiectul următoarelor condițiuni :

1. Dacă solicitatorul este cetățean al unei țări afiliate la FIAP, trebuie să obțină în prealabil autorizația federației sale naționale.

2. Plata unei cotizații anuale, actualmente fixată la DM 50. — (cincizeci Deutsche Mark).

Afilierea individuală începe la 1 ianuarie și are durata unui an. Este prelungită automat.

Cotizația se remite trezorerierului FIAP.

Prerogativele titularului I. M. FIAP

Titularul I. M. FIAP are dreptul să asiste la Congresele FIAP. El poate eventual, dacă se prezintă cazul, să participe la vot consultativ (voturile decisive fiind rezervate națiunilor reprezentate la Congres).

El poate în orice moment supune, prin corespondență, propuneri diferitelor Comisii FIAP, pentru a se ameliora buna funcționare a FIAP. În anumite cazuri, FIAP poate consulta și pe titularii I. M. FIAP specialiști în una sau alta din activități.

Intocmai ca titularii Hon. E. FIAP și Es. FIAP, el poate prezenta noi candidați I. M. FIAP.

Inițialele I. M. FIAP pot fi folosite în orice împrejurări. Totuși posesorul titlului va evita să comită un abuz de încredere, deoarece acordându-i-se titlul I. M. FIAP procedează cu bună credință.

Numirea I. M. FIAP

Numirea formală a titularului I. M. FIAP se face de Comitetul Director al FIAP cu prietul reuniunilor ordinare de lucru. Aceste numiri sînt retroactive datei de 1 ianuarie a anului curent. Numirile se publică.

Titularii primesc atunci :

1. regulamentul complet I. M. FIAP, precum și alte regulamente FIAP, ale căror copii sînt disponibile ;
2. diploma I. M. FIAP ;
3. insigna portocalie I. M. FIAP ;

4. legitimația FIAP ;

5. orice altă comunicare emanînd de la FIAP sau Comisiile FIAP (anunțuri de Bienale, alte evenimente, regulamente noi, comunicări de presă, rapoartele reuniunilor etc.).

Restricții

Deoarece nu este prevăzut că solicitantul trebuie să fi participat la expoziții fotografice, cum de altfel este cazul pentru distincțiile A. FIAP și E. FIAP, se va evita a se atribui o valoare artistică inițialelor I. M. FIAP. Titlul I. M. FIAP nu este deci o distincție fotografică.

Clauze finale

Prezentul regulament poate fi completat sau amendat de Comitetul Director al FIAP.

Mechelen (Belgia) 5 mai 1978.

Document Nr. 172 F

ANUL INTERNAȚIONAL AL COPILULUI 1979

CONCURSUL INTERNAȚIONAL

COPILUL DE ASTĂZI – SPERANȚA DE MIINE

1. În sprijinul anului internațional al copilului*, FIAP organizează un mare concurs mondial, avînd ca temă : Copiii de astăzi – Speranța de miine.

Toți fotografiile sînt în mod cordial invitați să participe individual sau în grup.

2. Fiecare autor poate participa cu maximum 4 fotografii alb-negru și 4 fotografii color (nu se acceptă dia-pozitive).

3. Formatul fotografiilor : maximum 30 × 40 cm, pînă la minimum 18 × 18 cm.

4. Fotografiile trebuie să fie nemontate.

5. Toate fotografiile trebuie, în mod obligatoriu, să trateze tema menționată mai sus.

6. Fiecare fotografie trebuie să aibă menționat pe verso, cu caractere majuscule, numele autorului, adresa, țara, titlul lucrării.

7. Data limitată de primire : 31 ianuarie 1979.

8. Adresa pentru expedierea lucrărilor : J. Peeters Hon. E. FIAP, Directorul Competițiilor FIAP, Rue du Rif tout' ju 11. B. 1400 – Nivelles, Belgia.

9. Expedierile trebuie făcute exclusiv prin poștă ca „Imprimite”, menționînd „Fotografii pentru expoziție – Fără valoare comercială. Greutatea pachetelor trebuie să fie mai mică de 2 kg și suma celor 3 dimensiuni mai mică de 90 cm. Coletele nu trebuie să fie închise, pentru a se putea permite controlul vamal. Vor fi refuzate expedierile sub formă de colet poștal prin cale ferată sau alte mijloace.

10. Nu se folosesc buletine de înscriere, însă expedierile trebuie să fie însoțite de o listă dactilografată, indicînd în mod clar : „Copiii de astăzi – speranța de miine”, cu numele autorilor și titlurile lucrărilor.

11. Nu se percepe nici o taxă de participare.

12. Fotografiile nu vor fi înapoiate autorilor ; ele devin proprietatea FIAP, care le va folosi în beneficiul Anului copilului.

13. Un comitet pentru selectarea lucrărilor va fi prezidat de Dl. J. Peeters, Hon. E. FIAP și va cuprinde ca membri : Dl. J. Denis Hon. E. FIAP, președintele F.B.C.P., Dl. M. Dorikens Hon. E. FIAP, Secretar General al FIAP, dr. G. Fincken A. FIAP, membru al Comisiei artistice FIAP, Dl. Hebbrecht E. FIAP, directorul portofoliului FIAP.

Acest comitet va proceda la selecția lucrărilor pentru constituirea unei expoziții itinerante.

14. Fotografiile reținute pentru expoziția itinerantă vor primi o panglică comemorativă IYC-FIAP. Pentru cele mai bune lucrări, sînt prevăzute a fi acordate medaliile FIAP.

15. Federațiile doritoare a expune această colecție sînt rugate a lua contact cu Directorul Competițiilor FIAP – Dl. J. Peeters, care va pune la punct un circuit itinerant. Cheltuielile de transmitere de la o federație la alta se suportă de federațiile respective.

16. Federațiile naționale sînt rugate să anunțe acest concurs FISP tuturor membrilor, publicînd acest anunț în revistele lor.

J. Peeters Hon. E. FIAP
Directorul Competițiilor FIAP

O. Bretscher Hon. E. FIAP
Președintă A. FIAP

*) La 21 decembrie 1976, Adunarea Generală a Națiunilor Unite a votat rezoluția Nr. A/RES 31/169, declarînd 1979 Anul Internațional al Copilului.

VICTOR HASSELBLAD

Marile succese și renumele mondial pe care îl au aparatele de fotografiat Hasselblad se datorează, în primul rând, caracteristicilor deosebite ale acestor aparate. De fapt, ideile revoluționare, care au stat la baza realizării aparatului Hasselblad, ca și succesele în greua concurență pe piața fotografică mondială, sînt în mare măsură meritul personal al Dr. tec. honoris causa Victor Hasselblad, fondatorul și proprietarul Societății cu același nume ce construiește aceste aparate.

În toamna anului 1976, cedează acțiunile sale unei firme din Göteborg „Säfveans Aktiebolag”, cînd se și retrage din postul de Director Conducător în favoarea colaboratorilor săi mai tineri, dar rămîne să-și continue rodnică activitate în calitate de Președinte Administrator.

Victor Hasselblad și sistemul de aparate cu același nume și-au dobîndit fără îndoială un loc sigur în istoria mondială a fotografiei.

Simbătă 5 august 1978, în vîrstă de 72 de ani, încă în plină activitate, spre regretul tuturor iubitorilor fotografiei, se stinge din viață.

Conf. Ing. S. Comănescu

Dr. MAXIM POP

De curînd s-a stins din viață distinsul și bunul nostru coleg de fotoclub : Dr. Maxim Pop.

Născut la 8 mai 1909 în orașul Bistrița, face studiile primare și liceale în orașul natal și apoi la Cluj, unde urmează în continuare cursurile facultății de drept și își ia doctoratul. Ocupă mai multe posturi importante în magistratură și apoi de juriconsult și consilier juridic, îndeplinindu-și sarcinile profesionale cu o deosebită competență, dreptate și omenie.

Pe lîngă obligațiile profesionale, Dr. Maxim Pop a fost, încă din tinerețe, un iubitor pasionat al naturii, dublat de un turist priceput și entuziast. Aceste pasiuni la care s-a adăugat în mod creator și dragostea pentru frumos, l-au dus la căutarea unui mod de exprimare artistică, pe care l-a găsit în fotografie.

Artist fotograf cu vechi state de funcțiune, a fost unul din membrii fondatori ai fotoclubului Cluj-Napoca. În cadrul acestui fotoclub, în decursul anilor, a desfășurat o activitate creatoare de foarte bună calitate, participînd cu deosebit succes la numeroasele saloane și expoziții de artă fotografică, atît în țară cit și în străinătate. Dar activitatea sa nu s-a rezumat numai la această activitate creatoare, el a căutat ca pasiunea sa pentru fotografie să o insuflă și colegilor și prietenilor săi de

club. A fost apoi un foarte bun organizator, care în momente dificile a știut să conducă cu competență și perseverență destinele fotoclubului, în calitatea sa de președinte.

Activitatea sa fotografică, în care a dat dovadă de o deosebită sensibilitate, de originalitate, de dragoste față de om, față de natură și plaiurile patriei, a fost recompensată prin primirea sa în Asociația Artiștilor Fotografi din R. S. România și apoi prin acordarea titlului de artist al Federației Internaționale de Artă Fotografică.

Dragostea față de natură și turism s-a materializat, pe lîngă fotografiile sale, prin organizarea și conducerea timp de mulți ani, a cursului „cutreierînd continente” din cadrul Universității cultural-științifice Cluj-Napoca, prin activitatea deosebită desfășurată în calitatea sa de secretar al subcomisiei jud. Cluj pentru protecția naturii, prin numeroase publicații în care descria frumusețile turistice ale patriei noastre etc.

Regretat de toți cei ce l-au cunoscut, prin decesul său dispare un talentat artist fotograf, un iubitor pasionat al naturii, un om integru, cinstit și drept.

Dr. Emil Gherman

Lei 15

